

5.மந்தர்/ மந்த்ரார்த்தங்களை, உபதேசிக்கும்போதும்/ உபதேசம் பெறும்போதும், எம்பெருமான் தொடங்கி தம் ஆசார்யர்வரை “இறங்கு முகமாகவும்”; மந்த்ரார்த்தங்களை விமர்சிக்கும்போது, ஆசார்யர் தொடங்கி எம்பெருமான் வரையில் “ஏறுமுகமாகவும்”, குரு பரம்பரா-பஜனம் செய்வது வழக்கம்.

ஆசார்ய தேவோ பவ

(இடமிருந்து வலமாக: ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் பரவாக்கோட்டை ஆண்டவன் ஸ்வாமி (ஸ்ரீ பெளண்டரீகபுரம் ஆண்டவன் ஆசிரமம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீரங்கப்ரிய மஹாதேசிகன் ஸ்வாமி (ஸ்ரீ அஷ்டாங்க விக்யான மந்திரம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் அபிநவ ரங்கநாத ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வாமி (ஸ்ரீ பரகால மடம்), ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதழகிய சிங்கர் ஸ்வாமி (ஸ்ரீமதஹோபில மடம்))

ஆசார்ய தேவோ பவ

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் ஸ்வாமி

(ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமம், ஸ்ரீரங்கம்)

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன்

திருவஹீந்திரபுரம்

1. उपोद्घाताधिकारः

க்ரந்தத்தின் தலைவாசல் திறப்பு

आभगवत्तः प्रथितां अनघां आचार्यं सन्ततिं वन्दे । मनसि मम यत्प्रसादात् वसति रहस्यत्रयस्य सारोऽयम् ॥

நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?

-“நாம்” எனக்குறிக்கப்படும் ஜீவாத்மா, சரீரத்தைவிட வேறுபட்டவன்; பரமாத்மாவுக்கு, கௌஸ்துப ரத்நம்போல் மிகவும் இனியவன்/ குமாரன் / சிஷ்யன் / ப்ரேஷ்யன் / சேஷபூதன் / தாஸபூதன்;

-ஸ்வரூபத்தால், எம்பெருமானுக்கும்-பிராட்டிக்கும் எல்லா இடங்களிலும்/ காலங்களிலும்/ நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறும் கைங்கர்யங்களை, நித்யஸூரிகள்போல் தானும்செய்ய இட்டுப்பிறந்துவைத்தவன்; ஆனால் ஸ்திதியில், அநாதி மாயையாலே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அடைந்து, இப்போது தத்வ-ஹித விஷயங்களில் அறிவு இழந்த நிலையில் நிற்கிறான்.

நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?

இப்போது அறிவிழந்து நிற்பதை உணர்ந்து, அந்நிலை மாறி ஸ்வரூபஞானம் பெற;

நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?

இந்த ரஹஸ்யங்களில், எம்பெருமானைப்பற்றியும்/ நம்மைப்பற்றியும்/ எம்பெருமானுக்கும்-நமக்கும் உள்ள உறவைப்பற்றியும் அவச்யம் அறிந்துகொள்ளவேண்டிய :

- 1.எம்பெருமான்-அவனைச் சேர்ந்தவைகள், இவற்றின் தன்மை/ நிலைமை / உறவு;
 2. ஸுக-துக்க அனுபவம் /மோக்ஷானுபவம்;
 3. மோக்ஷாநுபவம் பெற வழிகளும் / அவற்றின் முறைகளும்;
 4. மோக்ஷாநுபவத்தைப் பெறவிடாமல் தடுக்கும் விரோதிகள்;
- ஆகிய அர்த்த பஞ்சகங்களும் சொல்லப்படுவதால்.

நாம் ஏன் ரஹஸ்யத்ரயத்தை அப்யஸிக்க வேண்டும் ?

-அப்யஸிப்பது என்பது, ஸத்ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஆசார்யன் மூலம் உபதேசிக்கப் பெறுகை; இப்படிப் பெற்ற வித்யைதான் பயனுள்ளதாக ஆகும்.

-ஆசார்யர்கள்தான், (கன்றுக்குப்பாலாட்டும் பசுபோல்) நமக்கு மிகுதி-குறைவற / தெரியாமை-ஐயம்-திரிபு இன்றி. அப்யாஸம் செய்விப்பார்கள்.

- 1.ஆசார்ய-அனுக்ரஹத்தினால்தான், நம் மனதில் 'ரஹஸ்யத்ரயத்தின் ஸாரம்' நன்கு நிலைத்து நிற்கும்;
- 2.இப்படி ஆசார்யனைப் பெறுவதற்குக் காரணம் : எம்பெருமானின் நல்லெண்ணம் → தற்செயலாக நேரும்புண்ணியம் → எம்பெருமானின் கடாஷம் → எம்பெருமானிடம் த்வேஷம் இல்லாமை → அவனைப் பற்றிய விஷயங்களையே விரும்புவது → நல்லோருடன் நெருங்கிப் பழகுதல் ஆகியவையாம்.

यदृच्छासुकृतमास्तु- अज्ञातं, यादृच्छिकं, आनुषङ्गिकं, प्रासङ्गिकं, सामान्य बुद्धिमूलं என ஐவகையாகும்.

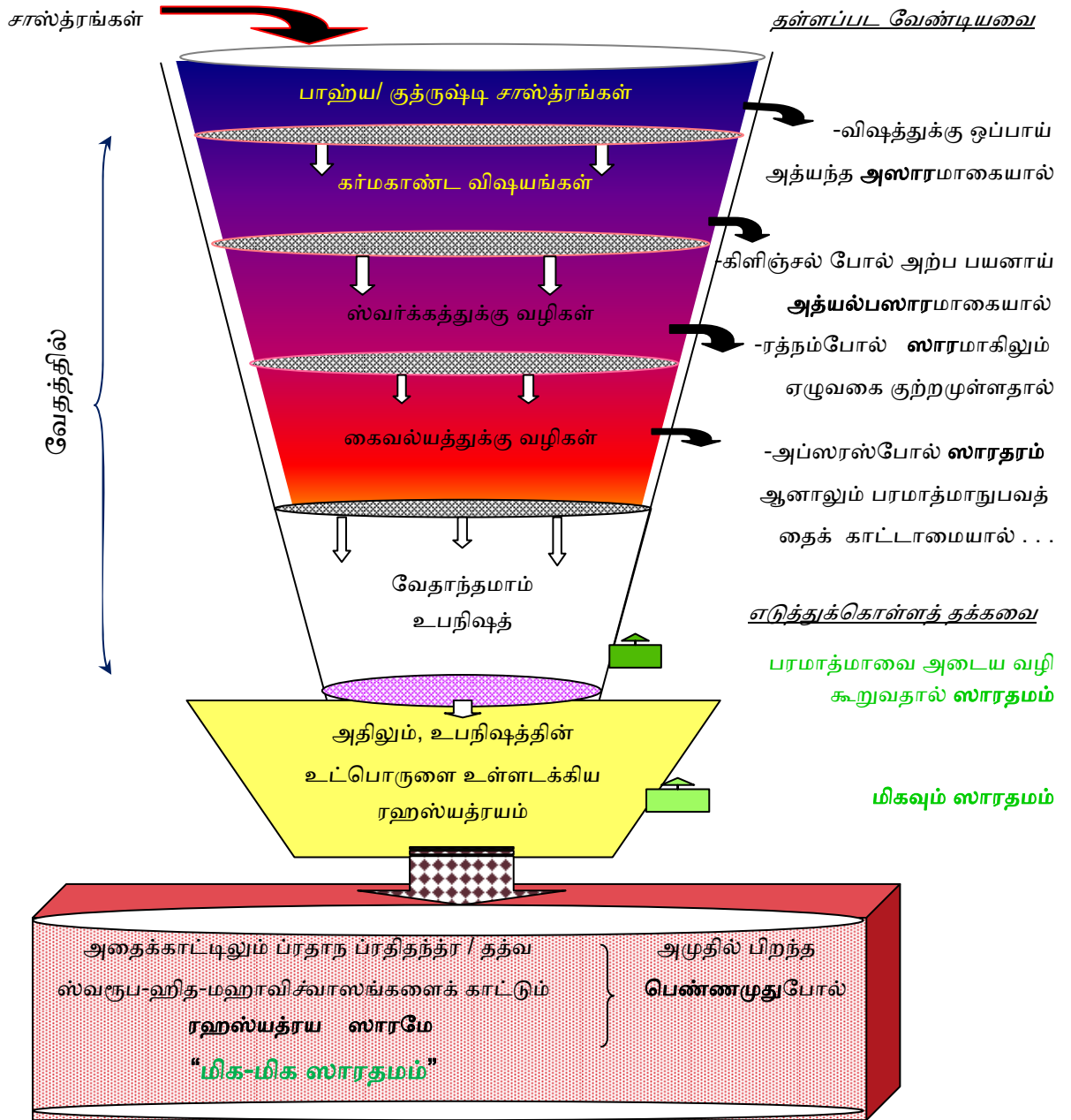
- 3.ஆசார்யர்கள், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடன் நமக்கு உண்டான குடல் துவக்கைத் தெளிவித்து, அவனை அடையும் உபாயங்களிலே நம்மை மூட்டுகிறார்.

2. सारनिष्कर्षाधिकारः

“பலகற்ற மெய்யடியார்”

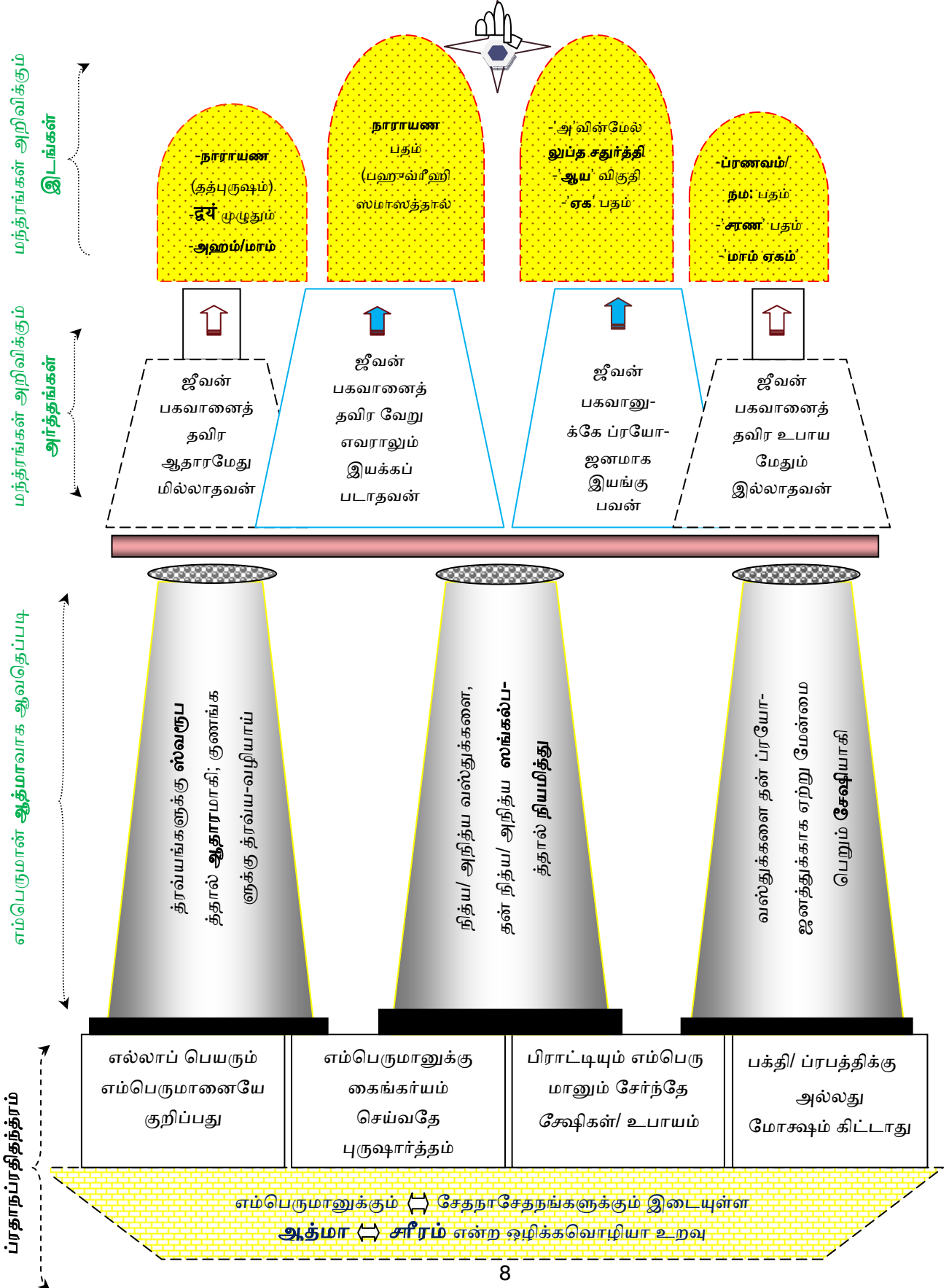
ஒன்றை அறிவதற்கு ஸாதனமான மூன்றில், முதல் இரண்டான ப்ரத்யக்ஷ-அநுமானங்களால், நாம் பெறவிரும்பும் பரமபதம் / அதை அடையும் வழிகள், இவைகளை அறியமுடியாது. ஆதலால், 'ஒருவராலும் செய்யப்படாதது' எனும் பெருமையுடைய, சப்தமான வேத-சாஸ்த்ரமே இவற்றை அறிவதற்கு உறுதுணை. ஆனால் வேதமோ, கரை காணமுடியாக் கடல் ; நாமோ, அளவுபட்ட சக்தி/ஆயுளை உடையவர்; மற்றும், அறிவதற்கு இடையூறுகளோ ஏராளம்; ஆக, இந்நிலையில், வேதத்தில் அறிய வேண்டு வனவற்றில், மிகவும் ஸாரதமமானவற்றை நாடிப்பெறுவதே, முழுக்ஷுவான நமக்கேற்ற செயலாகும்.

சாஸ்த்ரத்தில் ஸாரதமத்தை வடிகட்டும் வகை

3. प्रधानप्रतिष्ठाधिकारः

ஸ்ரீ பாஷ்யகார வைதிக ஸம்பந்தாயத்தின்
முக்கிய அடிப்படைக் கொள்கைகள்
(லக்ஷணங்களுக்கு VIII பக்கம் பார்க்க)

விசேஷ விஷயங்கள்

1. எம்பெருமானின் இச்சை, வஸ்துக்களை அவருடைய ஸ்வரூபத்தை ஆச்ரயித்தே இருக்கச் செய்கிறது.
2. பகவானின் ஆதாரத்வ/ சேஷித்வ/ நியந்த்ருத்வத்தால், சேதநனுக்கு 'அவனைப்பிரியாத தன்மை/ புருஷார்த்தத்தில் ஆசை/ உபாய-விசேஷ அறிவு' இவை முறையே பலிக்கின்றன.
3. சேதநாசேதநங்கள் இரண்டிற்கும் பொதுவானது - எம்பெருமானின் நிருபாதிக-சேஷித்வமும், அவனுக்கு நிருபாதிக-சேஷமாயிருப்பது என்பதும். அவற்றுள் சேதநர் விஷயத்திலோ, புருஷார்த்தம் தருவதால் பகவான் ஸ்வாமியாகிறார்; கைங்கர்யரூப புருஷார்த்தம் பெறுவதால், சேதநன் தாஸனாகிறான்.
4. இயற்கையாகவே - தன்னைக் காத்துக்கொள்ள தகுதியும்/ சக்தியும் இல்லாதவர்கள் சேதநர்; எம்பெருமானோ சேதநனைக் காப்பதற்கு, கடமையும் / சக்தியும் படைத்தவன்; அப்படிக் காக்கும்போது கர்ம வச்யரை 'ஒரு உபாயத்திலே மூட்டியே ரக்ஷிப்பது' என்பது, எம்பெருமானது தீர்ந்த ஸங்கல்பம்.
5. சிஹ்யோபாயமான பகவானை வசீகரிக்க விதிப்பது चरमश्लोकं. साध्योपायமான प्रपत्यनुष्ठानத்தை விளக்குவது द्वयं. अनुष्ठानத்தின்போது अनुसन्धिकவேண்டிய பெரிய அரீங்களை சுருங்கத் தெரிவிப்பது திருமந்த்ரம்.
6. திருமந்த்ரம் (=ப்ரணவம்+நம: +நாராயண+ஆய) நினைவில் நிற்க, அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விரகு :

i) ப்ரணவம் [அ+ஆய+உ+ம = ஒம்

அ = எம்பெருமான்

அ+ஆய = எம்பெருமானுக்கு

அ+ஆய+உ = எம்பெருமானுக்கே

அ+ஆய+உ+ம = எம்பெருமானுக்கே

ஜீவன் (சேஷன்)]

= i) "அர்ஜுனரதம்" காண்க

("அர்ஜுனரத"த்தில் முன்னால் எம்பெருமான்;

பின்னால் ஜீவனான அர்ஜுனன் அமர்ந்-

திருப்பதுபோல், ப்ரணவத்தில் முன்னால்

'அ'காரம்; பின்னால் 'ம'காரம்)

[அன்றியும், "உ" = பிராட்டி என்றால் :

அ+ஆய+உ+ம = எம்பெருமானுக்கும் +

பிராட்டிக்குமே ஜீவன் (சேஷன்)]

= "ஸீதா/ லக்ஷ்மணனுடன் ஸ்ரீராமன் காட்டில்

ஸஞ்சரித்தது" காண்க. (முன்னால் ஸ்ரீராமன்;

அடுத்து ஸீதா; பிறகு ஜீவனான லக்ஷ்மணன்)

ii) நம: = எனக்கு

ஸ்வாதந்தர்யம் இல்லை;

சேஷித்வமும் இல்லை.

iii) நாராயண =

ஆதாரத்வம்/ வ்யாபகத்வம்

கொண்ட எம்பெருமான்

= "பரத-சத்ருக்னனின் அடிமைப்பணி" காண்க

பரதன் ஸ்ரீராமபாதுகைக்குக் கைங்கர்யம் செய்தமை; தொண்டன்

பரதனுக்கே, சத்ருக்னன் தொண்டு செய்தமை)

i) "தன்னுடைச்சோதிக்கு ஸ்ரீராமனைத் தொடர்ந்த சராசரங்கள்"

காண்க. (ஆதாரமான எம்பெருமான் இல்லையேல், ஆதேயமான சராசரங்கள் நிலைக்கமாட்டாமை; [நான் உன்னையன்றியிலேன்])

ii) சராசரங்களை தன்னுடைச்சோதிக்கு உடன் அழைத்துச் சென்ற

ஸ்ரீராமன்" காண்க (எங்கும் பரக்கும் எம்பெருமான், வ்யாபகத்வம்

வீணாகாமல் இருக்க, சராசரங்களை இட்டுச்சென்றார்; [நீ என்னை

யன்றி இலை - மழிசைப்பிரான்])

iv) ஆய = கைங்கர்ய-

ரூபமான புருஷார்த்தம்

"சேஷியுக்கந்த கைங்கர்யம் செய்த இளைய/ திருவடிநிலை ஆழ்வார்"

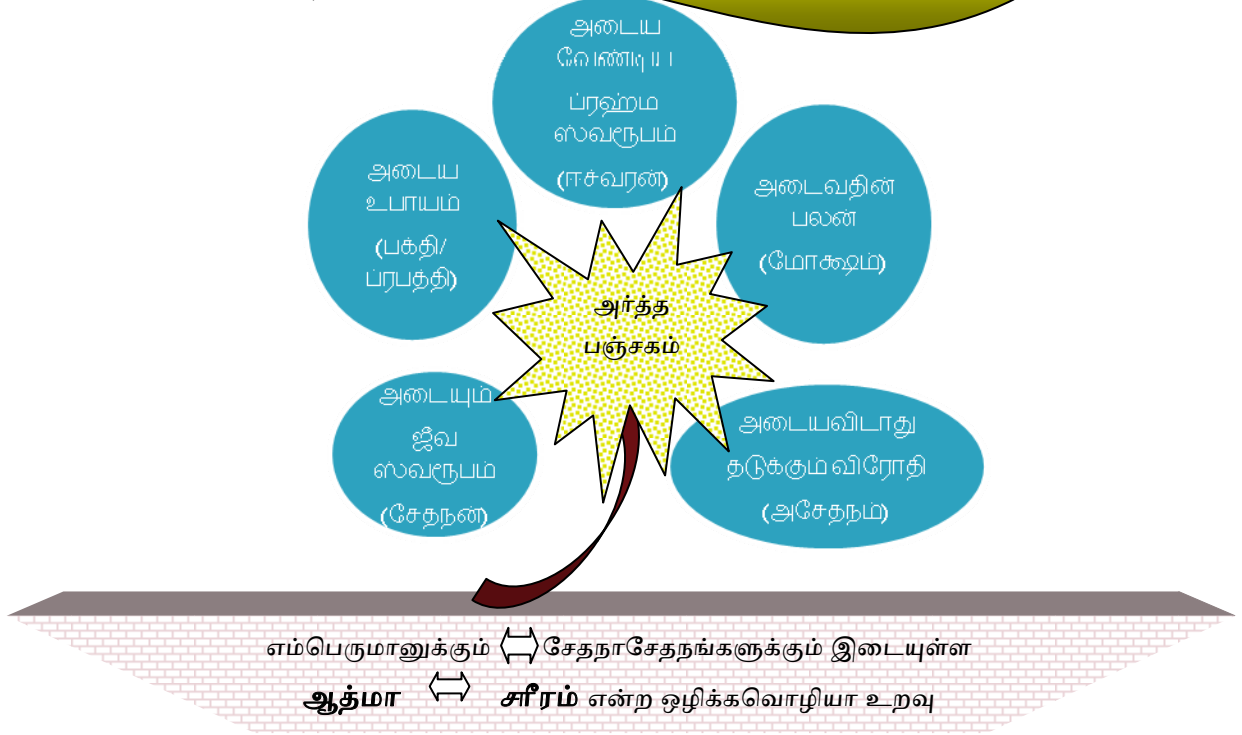
காண்க (சொன்னவண்ணம் கானகத்திற்கு தொடர்ந்த லக்ஷ்மணன்

'ப்ரவ்ருத்தி'யாகவும்; சொன்னவண்ணம் நாடு திரும்பிய மரவடிகள்

'நிவ்ருத்தி'யாகவும் கைங்கர்யம் செய்தமை)

4. अर्थपञ्चकाधिकारः

அடிப்படையில் அலர்ந்த ஐந்தறிவு

அர்த்த பஞ்சகம்	ஸ்வரூபம் / குணம்	மந்திரங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இடங்கள்
அடையப்படும் ப்ரஹ்மம்	<ul style="list-style-type: none"> -பெரியபிராட்டியோடு ஸதா கூடியிருத்தல் -ஸத்ய-ஜ்ஞான-அனந்த-ஆனந்த-அமலமயம் -கெட்ட குணங்கள் இல்லாமலிருத்தல் -விபுவாக இருத்தல் -प्राप्य / प्रापक उपयुक्त குணங்கள் கொண்டமை -திவ்ய மங்கள உருவமுடைமை -போக-லீலா விபூதிகளை உடைமை -லீலையாக உலகை நடத்துதல் 	<ul style="list-style-type: none"> -ப்ரணவம்/ நாராயண பதம்; (அஷ்டர்:) -ஸ்ரீமந்நாராயண பதங்கள்; (ஐய்) -மாம்/ அஹம் பதங்கள் (चरमश्लोक:)
அடையும் ஜீவன்	<ul style="list-style-type: none"> -அணு-ஜ்ஞான-ஆனந்த-அமலமயம் ஆதல் -பெருமானுக்கே அடிமையாகவே இருத்தல் -பெருமானால் தூண்டப்பட்டே இயங்குதல் 	<ul style="list-style-type: none"> -प्रणव/ नमस्ஸுக்களில் } (அஷ்டர்:, மகாரம் / நார பதங்கள்; } ஐய்) -ப்ரபத்யே/ வ்ரஜ/ த்வா/ மா சுசு: பதம்;
அடைவதற்கு உபாயம்	<ul style="list-style-type: none"> -ஸ்வரூப-ரூபாதிகளுடன் கூடிய பகவானை ப்ரீதியோடு இடைவிடாது த்யானித்தல் -அங்கங்களோடு கூடியதாக, தன்னையும் / தன்னைக்காக்கும் பொறுப்பையும் / பலனையும் பகவானிடம் ஸமர்ப்பித்தல் 	<ul style="list-style-type: none"> -நம: / அயன பதங்கள்; (அஷ்டர்:) -த்வயத்தின் முற்பகுதி; -சரம ச்லோகத்தின் முற்பாதி
அடைவதால் பலன்	<ul style="list-style-type: none"> -பெருமானின் ப்ரீதிக்காகவே, அவனுக்கே எல்லையில்லா அடிமைப்பணி செய்து கிடத்தல் 	<ul style="list-style-type: none"> -4-ம்வேற்றுமைஉருபுகள்;(அஷ்டர்-ஐய்) -த்வயத்தில் நம: பதம்; -ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ் - யாமி எனும் வாக்யம் (चरमश्लोक:)

அர்த்த பஞ்சகம்	ஸ்வரூபம் / குணம்	மந்த்ரங்களில் பொதிந்து கிடக்கும் இடங்கள்
அடைய விடாமல் தடைசெய்யும் விரோதிகளும்	-அவித்யா-கர்ம-வாஸனா-ருசி-ப்ரக்ருதி ஸம்-பந்தம் காரணமாக, நாம் “பெருமானின் கட்டளையை மீறியதால்” பிறந்த அவனின் நிக்ரஹ ஸங்கல்பம். [இதற்குக் காரணமான दुष्कर्मங்களோ/ मोक्षहेतुவான சுகூதங்களோ 'ஆர் பக்கலிலே கிடக்குமென்று தெரியாது'.]	-மந்த்ரங்களில், விதிக்கிற அர்த்தங்களுடைய, பிரித்து அறிவிக்கும் திறனிலும் [சேதநனின் வைலக்ஷணியமான அநன்ய ஷேத்வத்தை, தாத்ரீயத்தால் அறிவிக்கும் ஸ்ரவ ஸுச சதுரீ / ஜ்ஞானத்வாதிகளை மன – ஜ்ஞான என்பதால் அறிவிக்கும் மகாரம் / நிர்விகாரத்வத்தை ரீஷ் –ஷயே என்பதால் அறிவிக்கும் நர ஷத் ஆகியவற்றின் வ்யவக்ஷேத-ஷக்தி]
+	இது பத்தனுக்கு :	
அவற்றின் செயல்களும்	- அறிவின் குறையை உண்டாக்கும்; ப்ரக்ருதியுடன் ஸம்பந்தத்தை ஏற்படுத்தும்; - புலன்களோடு சேரவிட்டு பரதந்த்ரனாக்கும்; - சாஸ்த்ரத்தில் அடங்கா, 'திரிபவை'யாக்கும்; -மனிதரை, பாஹ்ய-குத்ருஷ்டிகளால் கலக்கும்; -அல்லது, அறிவின்மை / மாறான அறிவு இவற்றால் உலகியல்பில் ஈடுபடுத்தும்; -இட்டதை செய்யாமல், கூடாதன செய்து, பெருமான் கட்டளையை மீறச்செய்யும்; -இதனால் கர்ப்ப-ஜன்ம-மூப்பு-மரண-நரகம் ஆகிய சக்ரத்தில் உழற்றும்; -அற்ப பலனுக்காக 'கட்டுண்டவர்' காலில் விழப்பண்ணும்; -அவர் அளிக்கும் சிறுபயனில் மயக்குவிக்கும்; -தாழ்ந்த தேவதைகள் / அசேதந உபாஸனம் போன்றவையில் மூட்டி அற்ப பயன் மூலம் யோகத்தைக் கலைக்கும்; -ஆத்ம உபாஸகரை, அதிலேயே நிறுத்தும்; -ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாகக்கொண்ட தன் ஆத்மா/ தன் ஆத்மாவை சரீரமாகக்கொண்ட ப்ரஹ்மம் என உபாஸிப்பவரை ஆத்மானு-பவத்திலோ/ அஷ்டைச்வர்ய போகத்திலோ/ வஸு-பதம் முதலியவற்றிலோ/ தேஹ-இந்த்ரியங்களிலோ கால் தாழப்பண்ணும்	-மகாரங்களில், அதன் 6-ம் வேற்றுமையான மம என்பதிலும்; -ஸர்வ பாப பதத்திலும் (चरमशोकः)

விசேஷ விஷயங்கள்

-மந்த்ரத்யயத்தால் நாம் அறிவது : உயர்ந்தவனான எம்பெருமானுக்கு ஏற்றவனான நான், உரிமையாகக் கிடைக்கக்கூடிய பகவத்கைங்கர்யத்தை, அஹங்காரம் முதலியவைகளால் இழந்து நிற்கும் நிலையில். இனிச்செய்யவேண்டியது, சேஷிகளான தம்பதிகளிடம் சரணாகதியே.

(அர்த்த பஞ்சகத்திலுள்ள “எம்பெருமான் – நான் – அஹங்காரம்” என்ற மூன்றே, தத்வ-த்யயமாகும்)

- 'இப்படி நிற்கும் “பகவானின் நிக்ரஹ”மாகிற விரோதியை நீக்கும் பரிஹாரம், तस्य च वशीकरणं तच्छरणागतिरेव (எம்பெருமானை அடையவழி, அவனை சரண் புகுவதே) – என்கிறார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

5. तत्त्वत्रयचिन्तनाधिकारः

“அரு / உருவானவை” பற்றிய ஆய்வு

(லக்ஷணங்களுக்கு VIII பக்கம் பார்க்க)

தத்வங்கள் (26)

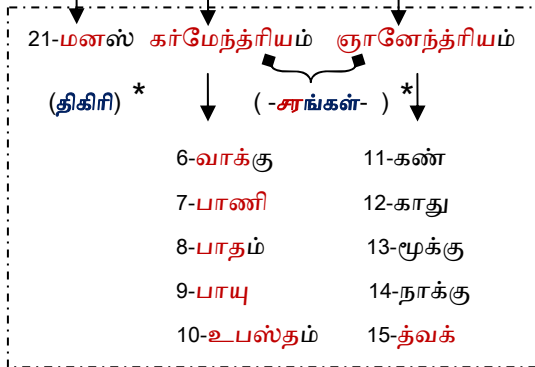
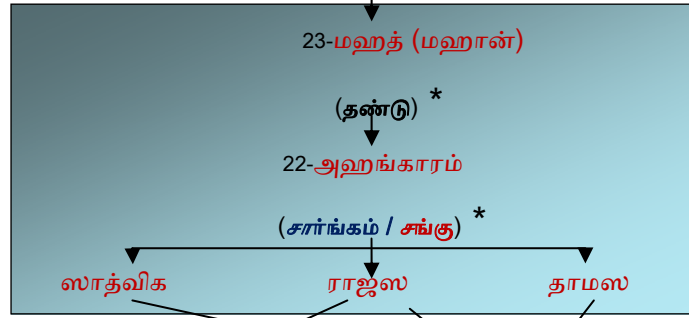
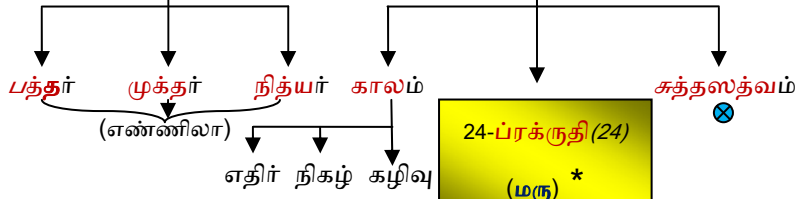
பர தத்வம் = = = = = = = = 26-**ஈசுவரன்**

அவர தத்வம் = 25-சேதநம்

அசேதநம்

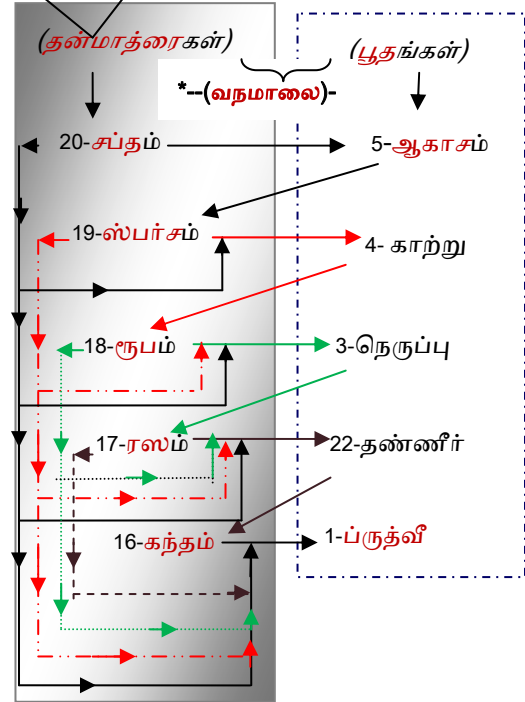
(மணிவரம்)*

கேவல ப்ரக்ருதி = மூலப்ரக்ருதி(தான் மற்றவையாவது)

ப்ரக்ருதி-விக்ருதி = மஹத்/அஹங்கார/தன்மாத்ரை(மற்ற வையிலிருந்துதோன்றுவது/மற்றவையாகவும் மாறுவது)

கேவல விக்ருதி = 11 இந்த்ரியங்கள் + 5 பூதங்கள்(மற்ற வையிலிருந்து தோன்றுவது/ மற்றவையாக மாறாதது)

*-பகவானுக்கு, மற்ற தத்வங்களெல்லாம் எவ்வித அஸ்தர்/ பூஷணங்கள் என்பது, குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது

-ப்ரக்ருதி தத்வங்களுக்கு முன் குறித்த எண்கள் 'கவர்கம்' முதலான 25 எண்களைச் சொல்கின்றன.

மூன்று தத்வங்களின் பிரிவுகளும், ஸ்வரூப-ஸ்திதி-ப்ரவ்ருத்தி பேதங்களும் :

தத்வம்	ஸ்வரூபம்	ஸ்திதி	ப்ரவ்ருத்தி
ஜீவன்	-அணு-ஜ்ஞான-ஆனந்த- அமலமயம் -பெருமானுக்கேஅடிமையாதல் -சேதந த்ரவ்யம் -தன்னையறிதல் (ப்ரத்யக்த்வம்) -நித்யத்வம்	அப்படியே நீடித்தல்	-பெருமானால் தூண்டப் பட்டே இயங்குவது -அதன் பலனை அனுபவி த்தல்
-பத்தன்	-அவித்யா-கர்ம-வாஸனா-ருசி- ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம்உடைமை	-கர்மத்துக்கேற்ப ஈச்வரன் கொடுத்த சரீரத்தை தன் ஸ்வரூப/ தர்மபூதஞானத் தால் தரித்தல்; -மோக்ஷப்ராப்திவரையில் உலகில் உழல்வது	-புண்ய/ பாப/ வீண் செயல் செய்தல்
-முக்தன்	-ஈச்வர-நிக்ரஹத்தால் வந்த ஸம்ஸாரபந்தம், பக்தி/ப்ரபத் தியால்நீங்கி,ஸ்வரூபமடைதல்	-உண்டான நிஜஸ்வரூப த்துக்கு முடிவில்லாமை	-முழு ப்ரஹ்மாநுபவம்; -வினையும் பகவத் கைங் கர்யம்
-நித்யன்	-ஒருபோதும் ஸம்ஸாரபந்தம் இன்றி நிஜஸ்வரூபத்தோடு ஸதாஈச்வரனுக்கு சேஷனாதல்	-எப்போதும் ஈச்வரனை அநுபவித்தல்	-வரையறுக்கப்பட்ட ப்ரவாஹ-நித்யமான பகவத்கைங்கர்யம்
தர்மபூத ஜ்ஞானம்	-பொருளைக்காட்டும்போது தான்சார்ந்திருக்கும் ஆத்மாவு க்கு, தானே தோன்றுதல்; -மற்ற வஸ்துக்களைக் காட்டும் திறன்உடைமை (விஷயித்வம்); -அசேதந த்ரவ்யம்; -பிறர்க்கேதோன்றும்/ பிறர்க்காக இருக்கும் வஸ்து;	-ஈச்வர/நித்யருக்கு நித்ய விபுவாயிருப்பது; -முக்தனுக்கு, முக்தியடை ந்தவுடன் விரிந்து பிறகு விபுவாகவே நீடித்தல்; -பத்தனுக்கு, வினைக்கு ஏற்ப விரிந்து/ சுருங்கி யிருத்தல்	-பொருளைக் காட்டல்; -ப்ரயத்ந நிலையடைந்து உடல்/ புலனை ஏவுதல்; -பொருளை அநுகூல/ ப்ர திகூலமாக காட்டி, பத்த னை அநுபவிப்பித்தல் -பத்தனுக்கு விரிந்து / சுருங்கியிருத்தல்
மூலப்ரக்ருதி	-அசேதந த்ரவ்யம்; -பிறர்க்கே தோன்றும்/ பிறர்க் காகவே இருக்கும் வஸ்து; -ஜடமாகயிருப்பது; -ஸத்வ-தஜஸ்-தமஸ்ஸின் இரு ப்பிடம்; -அழிவற்றது	-நித்ய விபூதி தவிர மற்ற இடங்களில் எல்லை யற்று நின்றல்; -ப்ரக்ருதி முதலான 24 தத்வங்களாதல் ;	-ஸதா மாறுபடுதல்; -பத்தரின் இன்ப/ துன்ப ங்களுக்கும், ஈச்வரனின் லீலா-ரஸத்துக்கும் காரணமாதல்;
காலம்	-அசேதந த்ரவ்யம் -ஜடம் -ஆதி/ அந்தம் அற்றது -விபு	-நித்யமாக இருப்பது	- லீலாவிபூதியில் 'கலா' போன்ற பிரிவால் ச்ரு- ஷ்டி ஸ்திதி-ஸம்ஹார ஸாதநமாதல்;நித்யவிபூ தியில் மாறுதலுக்கு கார- ணம் ஆகாது இருத்தல்

தத்வம்	ஸ்வரூபம்	ஸ்திதி	ப்ரவ்ருத்தி
சுத்த ஸத்வம்	-அசேதந த்ரவ்யம் -ஸ்வயம் ப்ரகாசமானது -ரஜஸ்-தமஸ் கலவாத ஸத்வ குணத்துக்கே இருப்பிடம் -அழிவற்றது	- நித்ய விபூதியில் மட்டும் இருத்தல்; எல்லையற்று இருத்தல்; -பரமபதத்தில் விமானாதி களும், ஈச்வர/ நித்ய/முக்த தர் திருமேனியுமாதல்; -நித்யமாயிருத்தல்	- ஈச்வர/ நித்ய/முக்தர்கள் இச்சையால் மாறுதலடைந்து ஈச்வரனுக்கு போக்ய ஸாதநமாய்; நித்ய/ முக்தருக்கு கைங்கர்ய ஸாதநமாய் இருத்தல்
ஈச்வரன்	-ஸத்ய/ஞான/ அனந்த/ஆனந்த /அமல/லக்ஷ்மீபதியாயிருத்தல் -சுத்தஸத்வ திவ்யமங்கள விக்-ரஹமாயிருத்தல்; -எக்கால/ நிலையிலும் பிராட் டியைப் பிரியாதிருத்தல்; -ஜ்ஞாநாதி பரத்வ/ ஸௌசீல் யாதி ஸௌலப்ய குணங்க ளோடு இருப்பது; -விபுவான சேதநனாயும்/ ஸ்வ தந்த்ரனாகவும்/இயல்பாகவே ஸர்வ-சேஷியுமாயிருத்தல்	-பர/வ்யூஹ/விபவ/அர்ச்சா / ஹார்த்த ரூபங்களை உடைமை	-உலகைப் படைத்தல் / காத்தல்/ அழித்தல்; -சேதநர்க்கு மோக்ஷம் தருதல்

1.கர்மபலனை அநுபவிக்க ஒருவஸ்துவுக்கு, 'ஸ்வரூப/ ஸஹகாரி யோக்யதை' என இரண்டும் இருக்கவேண்டும். இந்த யோக்யதை, பத்தனைத்தவிர மற்றவர்க்கில்லை என்பதை இவ்வாறு அறியலாம் :

யோக்யதை தத்வம்	பரதந்த்ரனான ஸ்வரூபத் தகுதி	தவறு செய்யக் காரணமுடைமை (ஸஹகாரி)
ஈச்வரன்	சேதநனானாலும்,பரதந்த்ரனில்லை, ஸ்வதந்த்ரன்	தனக்கு மிக்கார் இல்லாமையால், அவரின் 'ஆணை மீறுதல்' இல்லை; அதனால் அபராதத் துக்கு வாய்ப்பு இல்லை
அசேதநம்	பரதந்த்ரமானாலும் சேதநமில்லை,	தனக்கு மிக்கார் உள்ளபோதிலும், அறிவில்லாமையால், அபராதத்துக்கு வாய்ப்பு இல்லை
நித்யர்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை உண்டு	மிக்காரான ஈச்வரன் உண்டு; ஆனால், அவனுக்குப் பிடிக்காததை செய்வது இல்லை
முக்தர்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை உண்டு	பத்த தசையில் யோக்யனானாலும் முக்ததசையில், விபரீத அநுஷ்டானம் இல்லை
பத்தன்	பரதந்த்ர-சேதநனாகையால் ஸ்வரூப யோக்யதை உண்டு	பத்த தசையில் விபரீத அநுஷ்டானம் வாய்ப்பு உண்டு

2.வஸ்துக்களின் ஸ்வரூப-ஸ்திதி-ப்ரவ்ருத்திகள், எம்பெருமானுக்கு வசப்பட்டவை. அவை ஸ்வபாவத்தால் 'அநுகூலமாகவே' இருக்கும். ஆனால், கர்மங்களுக்கு ஈடாகப் பலன்கொடுக்கும் பகவானின் ஸங்கல்பத்தால், பத்தனுக்கு (அஹ்/ மசகாரத்தால் தனக்கென்றுகொண்டால்) அல்ப அநுகூலமாயோ / ப்ரதி கூலமாயோ/ உதாஸீநமாயோ இருக்கும்; சுவாமி சேஷமென்று கொண்டால் அநுகூலம்.

பத்தனுக்கு சுவாत्मஸ்வரூபம் எப்போதும் அநுகூலமாகத்தோன்றுவது, ईश्वरेच्छையினாலே. இதனால், சுவாत्मஸ்வரூபத்தோடே ஸம்பந்தப்பட்ட ஹேமான ஶரீரத்தையும் ஁கத்வஶ்மத்தினாலும் கர்மவ்ஸ்யத்வத்தாலும் அநுகூலமாக ஶ்மிக்கிறான், ஶானஹீனன்.

3.ஜீவன், ஈஸ்வரனுக்கு சேஷன் என்பதை, 'அ'காரத்தின்மேல் அழிந்துகிடக்கும் "நான்காம் வேற்றுமை உருபினாலும்; பகவானுக்கே சேஷன் என்பதை 'உ'காரத்தாலும், அறியலாம். பகவானுக்கு என்று சொன்னதில், பாகவதர்களும் அடக்கம்.

4.ஈஸ்வர கைங்கர்யம், நித்யருக்கு வரையறுக்கப்பட்டவை; முக்தருக்கு அவ்வப்போது பகவான் ஆஜ்ஞாபிப்பவை. இருந்தபோதிலும், இருவருக்குள் கைங்கர்ய-பலனில் வாசியில்லை.

5.ஜ்ஞானம், 'தர்ம/ தர்ம'மென இருவகைப்படும். இரண்டிற்கும் ஸாமான்ய லக்ஷணம், ஶானத்வமும் ச்வய்ஶ்ரகாஸ்த்வமும்; ஶ்மியான ஆத்ம ஶ்ரூபத்துக்கு ஶ்ரயத்வம் (தன் ஶ்ரகாஸ்த்வுக்குத் தானே ஶலியாய் இருக்கை) விசேஷம்; ஶ்ம்ஶூத ஶானத்துக்கு விஷயத்வம் (தன் ஶ்ரகாஸ்த்வுக்குத் தன் ஶ்மியே ஶலியாய் இருக்கை) ஏற்றம்.

ஶ்ம்ஶூத ஶானம், ஶ்ரயமாக இருந்தபோதிலும், வேறொரு ஶ்ரயத்துக்கு ஶுணமாகவும் இருக்கும்; இது, ஒளி யானது தான் ஒரு ஶ்ரயமாகவும், அதே ஸமயத்தில் ஶீபம் முதலியவற்றிற்கு ஶுணமாகவும், இருப்பதைப் போன்றதாகும். ஆக, அஶ்ரயங்கள்தான் விசேஷங்களாக இருக்க முடியும் என்பதில்லை; ஶ்ரயங்களும் விசேஷங்கள் ஆகலாம். இதுபோல, ஶேதனாஶேதன ஶ்ரயங்கள், ईश्वரனுக்கு விசேஷங்களாக அமைகின்றன.

6.शुद्धसत्त्वं, स्वयंप्रकाशமானால் ஶ்ம்ஶானத்தைப்போன்று ஶேதனவர்த்தில் சேருமோ என்றால், 'இல்லை'; எப்படி ஶ்ம்ஶூதஶானம், ஶானத்வம் இல்லாத காரணத்தால் அஶேதனமாக சொல்லப்படுகிறதோ, அதே போல ஶானத்வம் இல்லாததால் शुद्धसत्त्वंமும் அஶேதனமாக கருதப்படுகிறது.

7.மற்ற தத்வங்களெல்லாம் ईश्वரனுக்கு, "மணிவரம்" முதலான அஶ்-ஶூஷணங்களாய் நிற்கும் நிலையை, இவ்வதிகாரத்தின் ஆரம்பத்தில் குறிக்கப்பட்ட வரைபடத்தில் காணலாம்.

8.'பர'னான பகவானுக்கு, 'வ்யூஹ-விபவ-அர்ச்சா-ஹார்த்த'மென மற்ற அவதார ரூபங்கள் உண்டு. இந்த அவதாரங்களெல்லாம் :

- சித்/ அசித்தைவிட விலக்ஷணமானவை (ஸத்யமானவை); -ஜ்ஞானத்தில் சுருக்கமில்லாதவை;
- ஸுத்த-ஸத்வமயமானவை; -ஈஸ்வர இச்சையையே காரணமாகக் கொண்டவை;
- தர்மத்தைக் காக்கவேண்டிய காலத்தை எதிர்பார்த்து நிற்பவை;
- ஸாதுக்களைக் காப்பதையே ப்ரயோஜனமாக உடையவை;

இந்த அவதார ரஹஸ்யத்தை அர்த்தத்தோடு அநுஸந்திப்பவர், இந்த ஜன்மத்தின் முடிவிலேயே (தன் தகுதிக்கேற்ற உபாயத்தின் நிறைவாலே) முக்தராவார்.

ஆக தத்துவங்களைப்பற்றி இந்த அளவு ஸாராம்ஸத்தை, 'கடுக்கேட்டு, விரிவான சாஸ்த்ர அப்யாஸத்தை விட்டுவிட்டு, மோக்ஷத்துக்கான உபாயத்தில் நாம் கடுக மூளவேண்டும்.'

மோக்ஷமளிக்க, பரதத்வமான ப்ரஹ்மத்தினால்தான் இயலும். ஆகையால், மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ள நமக்காக, அந்த ப்ரஹ்மம் 'இன்ன தேவதா விஷேஷம்' என்பது இங்கு ஆராயப்படுகிறது.

நிராகரித்தல் முறையில் (व्यावृत्ति) 'மற்றவர்/ மற்றவை தேவதை இல்லை' என நிரூபித்தல் :

மற்றவர் கொள்கை	நிராகரித்ததற்குக் காரணம்
1. எல்லா வஸ்துக்களுமே, ப்ரஹ்ம த்ரவ்யம்தான் (பாஸ்கர-யாதவ மதங்கள்)	சேதந அசேதநங்கள்/அவைகளின் பிரிவுகள், இவைகளுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று உள்ள வாசி, ப்ரமாணங்களால் ஸித்தம்.
2. எல்லா தேவதைகளும் ப்ரஹ்மம் (ஒளபாதிக-பேத வாதம்)	ஜீவ-ஈஸ்வரனுக்குள் இயற்கையாய் அமைந்த வாசியும்; ஜீவர்களான தேவதைகளுக்குள் ஸுக-துக்கங்கள் வெவ்வேறாக ப்ரமாண ஸித்தமுமாகையால்;
3. முக்கியமாம் மூவரும் (ப்ரஹ்மா-விஷ்ணு-ருத்ரன்) ஸமம்	-ப்ரஹ்மா/ சிவன் முதலானோர் 'கார்யங்கள்'; மேலும் கர்மத் தால் கட்டுண்டவர்; மற்ற தேவதைகள் :- <ul style="list-style-type: none"> • நாராயணனின் மாயைக்கு உட்பட்டவர்கள் • அறிவின் ஏற்றச்சுருக்கம் உடையவர்கள் • நாராயணனுக்கு ஏவல்/ தேவை செய்பவர்கள் • 'சுபாச்யத்வம்' (ஸம்ஸாரம் நீங்க ஆசிரிக்கப்படும் தன்மை) இல்லாதவர்கள் • நாராயணனை அண்டினவர்கள் • நாராயணனின் உடைமை/ சரீரம்/ சேஷம் • 'நாராயணனே பரன்' என்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள்
4. அம்மூவரும் ஒரே தத்வம்	
5. மூவரைக்காட்டில் மேலான ஒருவன் தான் ப்ரஹ்மம்	
6. மூவரில் ப்ரஹ்மாவோ/ ருத்ரனோ தான் ப்ரஹ்மம்	

ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதத்வம் என நேர் (अनुवर्तमान) வழியில் நிரூபித்தல்

1. நாராயணனே ஆதியாய், ஸர்வ ஜகத்துக்கும் காரணன் என்று பல ப்ரமாணங்கள் நிரூபிக்கின்றன.
2. அவன் 'ஓத்தாரும்-மிக்காரும்' இல்லாத நித்யன்.
3. அவனே வேதங்களின் ஸாரத்தை உள்ளடக்கிய ப்ரணவத்தால் குறிக்கப்படுபவன்.
4. 'பிராட்டியை உடைமையால் அவனே தேவன்', என வேதங்களால் ஓதப்படுபவன்; ஆக இந்த திவ்ய-மிதுநமே (இரட்டையரே) ப்ராப்யரும்/ சரணயரும் ஆவர். (விவரங்களுக்கு चतुश्लोकੀ व्याख्यानम् பார்க்க)

நாராயணன்	Vs	மற்ற தேவதைகள்
1. பிறக்கும்போது மதுஸூதன-கடாஷம் பெற்றவர் மோக்ஷத்தை விரும்புவர்		பிறக்கும்போது ப்ரஹ்மாவோ/ சிவனோ பார்த்தால் ரஜோ/ தமோ குணமடைவர்
2. முழுக்ஷுவுக்கு மதுஸூதனனே உபாயம்		மற்ற தேவதைகளுக்கும் மாதவனே உபாஸ்யன்
3. சரணமடைந்தோரை ஒருபோதும் கைவிடான்		நாராயணனால் தண்டிக்கப்படுபவரைக் காக்க ஒரு தேவரும் சக்தரல்லர்
4. ஆசரிதற்கு, மோக்ஷமும் / (கேட்காமலேயே) மற்ற பலன்களும் கொடுப்பான்		அளிக்கும் பலன்கள் அல்பங்களாயும்/ விஷம் கலந்த தேன்போலுமிருக்கும் (அதுவும் பகவதீனம்)
இவ்வர்த்தங்கள் மந்த்ரங்களில் பொதிந்த இடங்கள்		'அ'காரம்/ நாராயண பதங்கள்/ 'மாம்-அஹம்' சப்தங்கள்

7. முமுक्षுத்வாधिकார:

“வீடினை வேண்டும் பெரும்பயன்”

அறியவேண்டியதில் இரண்டாவதான, “உபாய”த்தைப் (ஹிதம்) பற்றி மேல் 6 அதிகாரங்களால் விளக்குமுன், கீழ் 6 அதிகாரங்களால் உபதேசித்த ‘தத்வ’ விஷயங்களை இங்கு சுருக்கிச் சொல்வதன் மூலம் ‘மோக்ஷம் பெறத்தகுதியுடைமை’ வளரும் 7 படிகளை இப்படி அடுக்குகிறார் :

- i. தனக்கும்-ஈசுவரனுக்கும் இடையேயுள்ள ‘சரீரம்-ஆத்மா’ என்ற உறவை அறிதல் (புதானபுரததந்நாஹிகார:)
- ii. தேஹ-இந்த்ரியங்களைவிட மாறுபட்ட ஆத்ம-வைலக்ஷண்யத்தை அறிதல் (ஓபுதாஹிகார:)
- iii. தன் கர்மாவுக்கு தகுந்தபடி - வேறு சரீரத்தை அடைவது/ பரலோகம் செல்வது இவற்றை அறிந்து - நரகம் அடை தல்/ மறுபடிப் பிறத்தல் இவைகளுக்குக் காரணமான செயல்களில் முயலாதிருத்தல்
- iv. தான் பகவானுக்கு ஆதேய-விதேய-சேஷனாயிருப்பது (புதானபுரததந்நாஹிகார:); அணுவாய் அல்பக்ஷ்ணாய்/ கர்ம பலமான துக்காதிகளை அநுபவிப்பவனாய் நிற்பது (தத்வத்ரயசிந்தநாஹிகார:); மேலும் மற்ற தேவதைகளின் ‘மோக்ஷமளிக்கும் திறன் இல்லாமை’ (புரதேவதாபாரமார்த்தாஹிகார:); இவ்வளவால், தன்னைவிட உயர்ந்தவனான ஈசுவரனுக்கு கைங்கர்யம் செய்யும் தன் தகுதி, இவற்றையறிதல்
- v. இப்படிப்பட்ட தன் நிலையை, திருமந்தரத்தில் அநுஸந்தித்து, அஹங்கார-மமகாரங்களை பின் வருமாறு ஒழித்து, தீர்ந்த அறிவு பெறுகை (அர்த்தபஞ்சகாஹிகார:):-

அஹங்கார-மமகாரங்கள்	அவை நீங்கும் வழியும் / திருமந்தரத்தின் பகுதியும்
1. சரீரத்தையே ஆத்மாவாக எண்ணுதல் அஹங்காரம்; சரீரத்தோடு தொடர்புள்ள மனைவி/ மக்கள்/ வீடு போன்றவற்றை தனதாக எண்ணுதல் மமகாரம்	ப்ரணவத்தின் ‘ம’, ஜீவனைக் குறிக்கும். ‘மன ஜ்ஞானே/ அவ போதனே’, ‘மஸ பரிமாணே’ என தாதுவின் 3 பொருளால், ஜீவன் ஜானஸ்வரூபன்/ பொருளை அறிபவன்/ அணுவானவன் ஆக, சரீரத்தைவிட வேறானவன், எனத் தெளிந்து, நீங்கும்.
2. ‘நான் எனக்கே உரியவன்’ என்ற எண் ணம் அஹங்காரம்; என்னுடைய குணம் போன்றவை எனக்கே உரியன என எண் ணுவது மமகாரம்	ப்ரணவ ‘அ’காரத்தின்மேல் மறைந்து கிடக்கும் நான்காம் வேற்றுமைஉருபு (तादर्थ्य), ‘அ’ என்னும் பகவானுக்கு, நானும் என்னைச்சேர்ந்தவைகளும் சேஷம் என்பதால், ‘அஹ’ங்கார/ ‘மம’காரங்கள் நீங்கும்.
3. பகவானுக்கன்றி வேறொருவர்க்கு நான் சேஷன் என்ற எண்ணம் அஹங்கா ரம்; பகவானைத்தவிர வேறொருவர் என க்கு சேஷி என எண்ணுவது மமகாரம்	ப்ரணவத்தின் ‘உ’வுக்கு ‘அவனுக்கே’ என்று (अवधारण) பொருள்; இதனால், பகவானுக்கே நான் சேஷன், எனக்கு பகவானே சேஷி, எனத்தெளிந்து, ‘அஹ’ங்கார/ ‘மம’ காரங்கள் நீங்கும்.
4. என்னைக் காப்பதில், எதையும் எதிர்பா ராது, நானே ஸ்வதந்தரன் (निरुपाधिकशेषी) என்பது அஹங்காரம்; காப்பதில் எனக்கு ஸ்வாதந்தர்யம் உண்டு என்பது மமகாரம்	‘ந, ம.’வின் நிஷேதத்தில்(விலக்குவதில்) என்னைக் காப்பதில் ந மம ஸ்வாதந்தர்யம்’ என்று அநுஸந்திப்பதால், ‘அஹ’ங் கார/ ‘மம’காரங்கள் நீங்கும்.
5. மோக்ஷகைங்கர்யங்களை நானே ஸ்வ தந்தரமாகச்செய்து, பலனையும் நானே அநுபவிப்பேன் என்பது அஹங்காரம்; அவைகளை நானே செய்வேன்/ பலனும் எனக்காக என்பது மமகாரம்	‘நாராயணாய’ என்பதுடன் ‘ந, ம.’ வைச் சேர்த்து அநுபவித் தால், மோக்ஷகைங்கர்யங்களும் பகவானாலேயே செய்யபடு கப்படுகின்றன; அதுவும், அவன் ப்ரீதிக்காகவே செய்யப்படு கின்றன எனத்தெளிவதால், ‘அஹ’ங்கார/ ‘மம’காரங்கள் நீங்கும்.

vi.(ஸ்வர்க்கம் உள்ளிட்ட) 'அசித்' அநுபவத்தின் (दुःखमूलत्वं, दुःखमिश्रत्वं, दुःखोदकत्वं, अल्पत्वं, अस्थिरत्वं, विपरीत अभिमान मूलत्वं ஆகிய) தோஷம் தெரிந்து விட்டாலும்; ஆத்மாநுபவமும், (स्वाभाविक आनन्द विरुद्धமாகி) பகவதநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தை ஒப்பிட்டால், “தாழ்ந்ததே” எனத் தெளிவது (सारनिष्कर्षाधिकारः)
vii.இவ்வளவால், ப்ரவ்ருத்தி (மற்ற பலனை வேண்டிச்செய்யும்) தர்மங்களினின்று நிவ்ருத்தராய், நிவ்ருத்தி (மோக்ஷம் வேண்டிச் செய்யும்) தர்மமான உபாயாநுஷ்டானத்தில் கடுக மூள முனைபவனே “முமுக்ஷு”

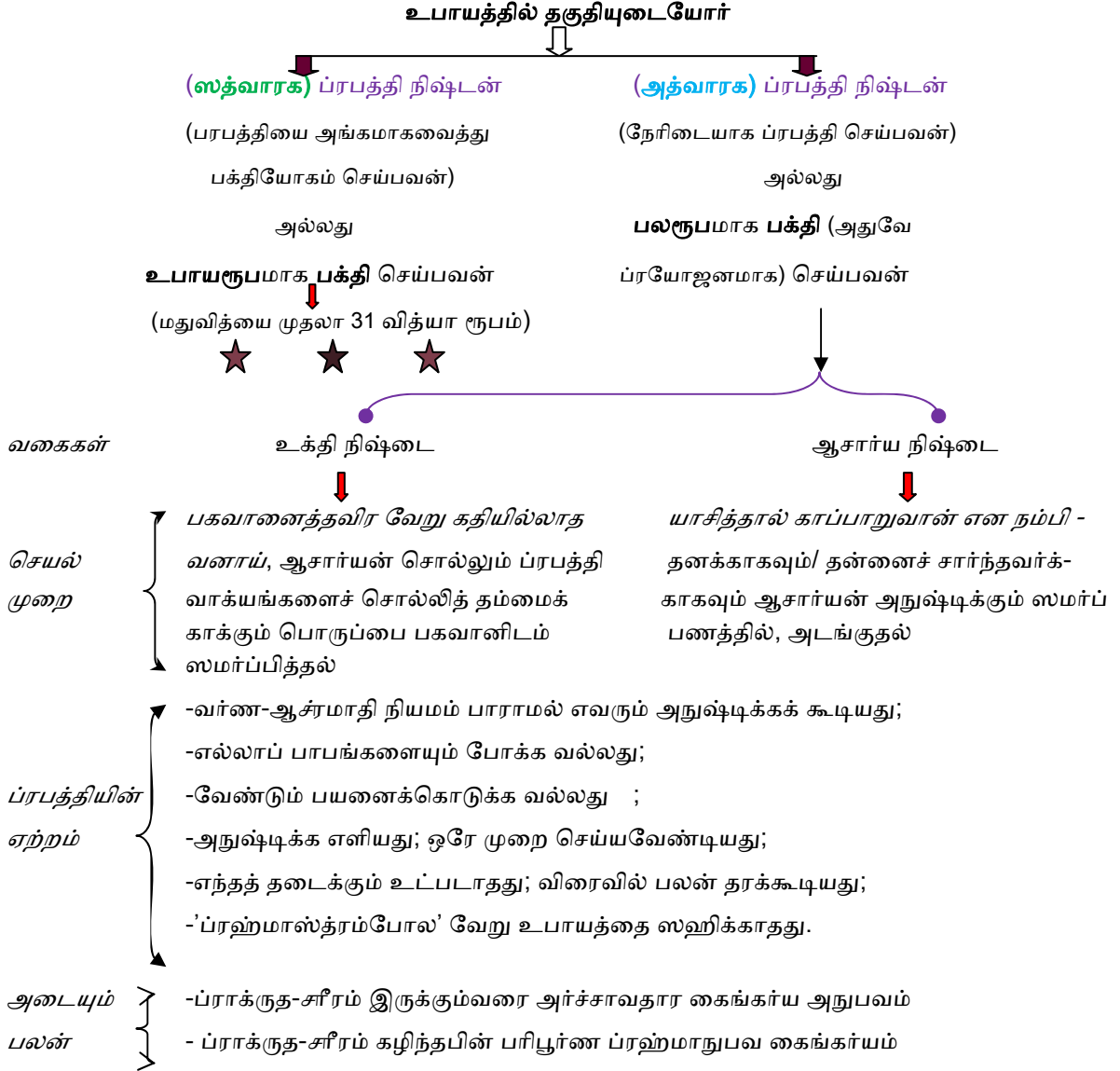
* * *

'நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான்'
(குலசேகர ஆழ்வார் - திருக்கச்சி)

8. அதிகாரிவிभागधिकार:

“நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளை ஏற்பவர்”

விசேஷ விஷயங்கள்

- அத்வாரக/ ஸத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கல்லது, பகவான் மோக்ஷம் அருளமாட்டான்.
- அத்வாரக நிஷ்டனுக்கு, மோக்ஷம் தாமதிக்கும்; ஆனால் யோக-அநுபவம் அளவற்றது;
- ஸத்வாரகனுக்கு பலன் சீக்கிரம் கிட்டும்; ஆனால், ஜீவதசையில் ஸுகம் அளவுடையது.

9.उपायविभागाधिकाः
“பழமறையின் பரம நெறி”

மோசஷம்பெறக் காரணமாயிருப்பது உபாயமாகும்; இவை, “எப்போதும் இருப்பது (சித்) / செய்யப்படவேண்டியிருப்பது (சாண்)” என இருவகையாம். சாண்-உபாய், அதிகாரி பேதத்தால் பக்தியோகம்/ ப்ரபத்தி எனப்படுமெனக் கீழே ஸாதித்தார். இங்கு அந்த சாண்-உபாயங்களை விவரிக்கு முன், “பகவானே (சித்மான) நேர் உபாயம்” என உபநிஷத்துக்கள் கூறுவதாலும், அந்த பகவானே “உபேய முமாவதால்” அதையும் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது : 1) சித் உபாயம்/ உபேயமான பகவான், அந்த ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாகும் . 2) சாண் உபாயம்/உபேயம் இரண்டுமே (சில வித்யாஸங்கள் இருப்பினும்) ஜ்ஞான-விகாஸ-விசேஷங்கள் (தனித்தன்மைகொண்ட-அறிவின் மலர்ச்சி); இவைகளின் விளக்கமாவது :-

பகவான் சித் உபாய / உபேயமாக ஆவது	
ப்ரபன்னனுக்கு ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய், பக்தியோக ஸ்தாநத்தில் நின்று பலனளிப்பதால், உபாயம் ; பக்தனுக்கு, கர்மயோக ஆரம்பம் முதல் உபாயபூர்த்திவரை செய்ய இயலாத கர்மங்களின் ஸ்தாநத்தில் நின்று, உபாயத்தைத் தலைக்கட்டுவதால்,உபாயம்;	ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய்க் கொண்டு, குண-விபூதிகளோடு பரிபூர்ணமாய் அநுபவிக்கப்படுவதால், உபேயம்.

கர்த்தவ்யமான/ ஸாத்திய

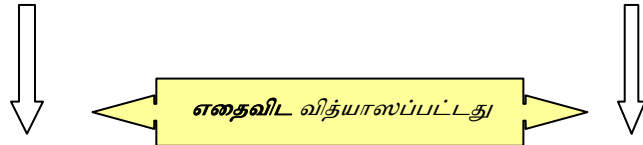
உபாய ஜ்ஞானம் (காரணம்)

ஸாத்திய/ப்ராப்தி ரூபமான

உபேய ஜ்ஞானம் (கார்யம்)

1	सङ्कुचित ज्ञान மாகையால் இந்த்ரியங்களை எதிர்பார்ப்பது	विकसित ज्ञान மாகையால் இந்த்ரி யங்களை எதிர்பாராதது
2	சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்டது	விதியின்றி, இயற்கையாயுள்ளது
3	வித்யைகளில் குறித்த குணங்க ளைக்கொண்ட (व्यवस्थित) ப்ரஹ் மத்தைப் பற்றியது	குண-விபூதிகள் எல்லாத்தாலும் பரிபூர்ண-ப்ரஹ்ம-விஷயம்; அவ் வநுபவ-பரீவாஹ-கைங்கர்யம்

	ஸாத்திய உபாயம்	ஸாத்திய உபேயம்
ஜ்ஞானம் என்றதால்	க்ரியையைவிட வேறான/ ப்ரதானமான தன்மையால் வேறுபட்டது.	'ஐக்யமாக' ப்ரமிக்கும், சேர்தல்/ ஒன்றாவது என்பதை விட வேறுபட்டது.
விகாஸம் என்றதால்	ஸித்தோபாயமான பகவத் ஸ்வரூபத்தை விட வேறுபட்டது.	ஸித்தோபாயமான பகவத் ஸ்வரூபத்தை விட வேறுபட்டது.
விசேஷம் என்றதால்	உபேய பகவதநுபவ ஞானத்தை விட வேறுபட்டது.	ஸாத்தியோபாய ரூப ஞானவிகாஸத்தை விட வேறுபட்டது.

ஸ்ந்மார்க்கங்களும் (பக்தியோகம்) அவைகளின் ஸ்வரூப-பேத-கார்யங்களும்

ஸ்ந்மார்க்கம்	ஸ்வரூபம்	பேதம்	கார்யங்கள்	ஸாதந ஆகாரம்
கர்மயோகம்	பலன்/தொடர்பு இவையொழிந்த நித்ய/ நைமித்திக/ காம்யங்களில் முடிந்ததை நியமத்துடன்செய்யும் கர்ம விசேஷம்	தேவார்ச்சன தபஸ்-தீர்த்த -தான- யக்ஞம் முதலியன	ஞானயோக மூலமோ/ நேரேயுமோ ஆத்மாவை காட்டும்	सद्धारक मोक्षो- पायमाक(இடை யிட்டு)யிருக்கும் ஒரே நிலை
ஞானயோகம்	கர்மயோகத்தால் வசப்படுத்திய மனத்தினனுக்கு, அசித்தைவிட விலக்ஷணனாய்/ஈச்வர-சரீரமான தன் ஆத்மஸ்வரூப த்யானம்	-	ஆத்மாவை நேரில் காட்டும்	
பக்தியோகம் (பரபக்தி)	ரூப/ குணங்களுடன்கூடிய பகவானைக் குறித்து ப்ரீதியோடு நேரில் காண்பதைப்போல், செய்யும் இடைவிடாத த்யானம்	31-வித வித்யைகள்	அஷ்ட ஸித்திகளும்/ பர ஞான-பரம பக்தி நிலையால் மோக்ஷமும்	अद्धारक मोक्षो - पायमाक(நேராக) யிருக்கும் ஒரே நிலை

பக்தியும்/ பக்தி யோகத்தின் பர்வாக்களும்/ அவைகளின் விளைவுகளும்

பர்வா	ரூபம்	விளைவுகள்
பக்தி	ஸாத்விகருடன் சேர்க்கை/ புராணம் கேட்டல்/ ஸுக்ருத விசேஷம் இவைகளால், பெருமானிடம் உண்டாகும் ப்ரீதி-விசேஷம்	ஸ்வரூப/ரூப/குண/விபூதிகளோடு, 'பகவானை நன்கு அறியவேணும்' எனும் ஆசையை உண்டாக்கும்
பரபக்தி	பக்தியின் விளைவாக, சாஸ்த்ரம் சொன்ன தத்வ ஜ்ஞானம் உண்டாகி, கர்ம/ ஜ்ஞானயோகம் வழியே பக்தியோகம் செய்ய முற்படுவது (இதுதான் மோக்ஷோபாயமாக விதிக்கப்பட்ட பக்தியோகம்)	ஸ்வரூப/ரூப/குண/விபூதிகளோடு பகவானை நேரில் காணவேணும் என்ற ஆசையை உண்டாக்கும்
பரஜ்ஞான	பகவானின் அநுகரஹத்தால், தத்காலமான பரிபூர்ணமான ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்படுவது	ஒரு க்ஷணம் கண்ட பகவானிடம் எல்லையில்லா ப்ரீதியை உண்டாக்கும்
பரமபக்தி	நிலையாக பகவானை அநுபவித்தாலன்றி, உயிர் தரிக்க இயலாத நிலை ஏற்படுவது	இனியும் தாமதிக்காமல் மோக்ஷம் அளிக்க பகவானைத் தூண்டும்

பக்தியோகம் செய்வதற்கு யோக்யதை இல்லாதவர் யார் ?

1)சாஸ்த்ரத்தினால் தடுக்கப்பட்டோரான ஸ்த்ரீகள்/ மூவர்ணத்தில் சேராதவர்; 2)செய்வதற்கு ஞானம் இல்லாதவர்; 3)செய்வதற்கு சக்தி இல்லாதவர்; 4)பலன் கிடைக்க, காலதாமதத்தைப் பொறுக்காதவர்.

ப்ரபத்தியின் பெருமை :

பக்தியோகம் செய்ய 'யோக்யதையில்லா' நம்போல்வர்கள் நேராகவும்/ செய்ய யோக்யதை உடையவர்கள் பக்தியோகம் மூலமாகவும் - இப்படி இருநிலையால் யாவரும் - நற்கதிபெற, உயர்ந்த உபாயமாய் நிற்பது, ப்ரபக்தி என்பது மேலே விளக்கப்படும்.

விசேஷ விஷயங்கள்

-பெருமானை அடைய அவனே உபாயம்; அவ்வுபாயத்தைச் செய்வதற்கும் அவனே காரணம்.

10. प्रपत्तियोग्याधिकारः

“அனன்னியரார் வந்தடையும் வகை” வரிப்போர் யார் ?

(லக்ஷணங்களுக்கு VIII பக்கம் பார்க்க)

‘ப்ரபத்தி செய்யத் தகுதியுள்ளவர் யார்?’ என்பதையும்; அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய இரு தன்மைகளையும் இப்படி விளக்குகிறார்.

1) ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடும் ஆசையுள்ள, ஆனால் பக்தியோகத்தில் தகுதியில்லாதவர் (அகிச்சந்யம் உள்ளவர்); 2) (மோக்ஷத்தைத் தவிர்த்த) வேறு பலனையும்; அதற்காக வேறு தெய்வத்தையும் நாடாதவர் (அநந்யகரீத்யம் உள்ளவர்)

இப்படி, ப்ரபத்திக்குத் தகுதியுடையவர்கள், 15 வகையாவர்; அவர்களாவர் - பக்தியோகத்தில் :

- 1) (1)சக்தி (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-2-3-4)
- 2) (1)சக்தி (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (1-2-3)
- 3) (1)சக்தி (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (1-2)
- 4) (1)சக்தி இல்லாதவர்; (1)
- 5) (1)சக்தி (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-3-4)
- 6) (1)சக்தி (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (1-3)
- 7) (1)சக்தி இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1-4)
- 8) (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (2-3-4)
- 9) (2)ஞானம் (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (2-3)
- 10) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (2)
- 11) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (2-4)
- 12) (2)ஞானம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (1)சக்தி இல்லாதவர்; (2-4-1)
- 13) (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (3-4)
- 14) (3)வர்ணம் இல்லாதவர்; (3)
- 15) (4)தாமதம் பொறுக்காதவர் (4)

-இப்படிப்பட்ட தகுதியுடையோர் அநுஷ்டிப்பதற்கான ப்ரபத்தியின் அங்க/ அங்கிகளை, மேல் இரண்டு அதிகாரங்களால் விளக்குகிறார்.

11. பரிகரவிபாగాதிகார:

“துணையாம் பரனை வரிக்கும் வகை”

‘வேறங்கம் இதனில் வேண்டாம்’ (ப்ரபத்தி, அங்கம் எதையும் எதிர்பாராதது) எனப் ப்ரமாணங்கள் சொன்னதற்கு, “ப்ரபத்திக்கென்று விசேஷமாக விதிக்கப்பட்ட ஐந்து அங்கங்களைத்தவிர, வேறு பொதுவான அங்கம் ஏதும் வேண்டாம்” என்றுதான் பொருள்.

அங்கங்கள்	நிபந்தனம்	பலம்
ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் – இனி பகவானுக்கு அநுகூலனாயிருப்பேன் என உறுதிகொள்ளல்	பகவானுக்கு நாம் சேஷனாவதால்	‘கட்டளை மீறுத’லிலிருந்து தப்புவது
ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனம் – ப்ராதிகூலனாயிருப்பதை இனி விடுதல்	பகவானுக்கு நாம் சேஷனாவதால்	‘கட்டளை மீறுத’லிலிருந்து தப்புவது
மஹாவிச்வாஸம் – யாசித்தால் நம்மை பகவான் ரக்ஷிப்பான் என முழுநம்பிக்கை கொள்ளல்	5- வித சங்கைகளும் தீர்ந்தமையால் (மேலே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது)	அநுஷ்டானம்நிலைப்பது /பாரமற்ற நிலைபெறுதல்
கார்ப்பண்யம் – உபாஸநத்தில் திறமின்மை / விளைவான செருக்கழிவு/பகவானின் கருணை வேண்டுதல், ஆகிய ஏழ்மை வெளிப்பாடு	நம் ஏழ்மைத்தனம்/ போக்கற்ற தன்மை/ செருக்கு அழிதலால்	ஈச்வரனின் கருணையை தூண்டிவிடுவது
கோபத்ருத்வ வரணம் – உபாஸநத்தை எதிர்பாராமல் ‘ரக்ஷிக்கவேணும்’ என பகவானை வேண்டுவது	‘புருஷார்த்தமாகவேணும்’ மென்பதால்	மோக்ஷத்தில் புருஷார்த்தம் கிட்டுவது/ பகவான் புருஷார்த்தம் கொடுப்பவன் ஆவது

(ப்ரபத்தி அநுஷ்டானபரமான) த்வயத்தில் இவ்வங்கங்களை அநுஸந்திக்கும் இடங்கள்

மந்த்ர பாகம்	அங்கங்கள்
ஸ்ரீமத்/ நாராயண பதங்கள்	இப்பதங்கள், ஈச்வரனின் ஆகார விசேஷங்களாகிற ‘புருஷகார-ஸம்பந்த-குண-வ்யாபார-ப்ரயோஜன கர்ப்பமாயிருக்கின்றன. இவ்வாகாரங்கள்தான், நம் ஆநுகூல்ய வர்ஜன/ ப்ராதிகூல்ய அநுவர்த்தனங்களால் பகவானுக்கு உண்டான ‘நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தை’ மாற்ற உதவுகின்றன; ஆக, ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப/ ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனங்கள் அர்த்தமாகக் கிடைக்கின்றன.
ப்ரபத்யே	‘ப்ர + பதில் தாது + தன்மைக்குறி = ப்ரபத்யே ஆகிறது. இதில் ‘ப்ர’ என்பதில் விச்வாஸ மஹத்வம் சொல்கிறது; ‘பதிலுக்கு’, அடைவது (கதி) எனப்பொருளாய், அதுவும் அறிவை முன்னிட்ட (बुद्धि) நம்பிக்கை முன்னிட்ட செயலாகவே ஆவதால், அர்த்தமாக விச்வாஸ ஸ்வரூபம் கிடைக்கிறது; ‘தன்மைக்குறி’ கர்த்தாவின் கார்ப்பண்யத்தைச் சொல்லும்.
சுரணம் ப்ரபத்யே	ப்ரபத்தி விஷயத்தில், ‘சுரணம்’ என்பதற்கு ‘உபாயம்’ எனப்பொருள்; ஆக ‘உபாயமாக (காரணமாக) ஆவாய்’ என சப்தமாகவே “கோபத்ருத்வ வரணம்” சொல்கிறது. மேலும், ப்ரபத்தி/ பகவான் என இரண்டும் காரணமாயிருந்தும், கார்யமான ‘காப்பது’ என்பது, சேதநனால்தான் முடியுமாயைதால், பகவானிடம் ‘காப்பாய்’ என ப்ரார்த்திப்பதையும் <u>அர்த்</u> மாகக் குறிக்கும்.

- 'மிகப்பெரிய பலமாகிற மோக்ஷத்தை, சிறிய செயலாகிய ப்ரபத்திக்கு பகவான் தருவானா? என்ற "5-வித ஐயங்கள்", ஈச்வரனின் ஈகார விசேஷங்களை இவ்வாறு அறிந்தால், அகலும் :-

ஸந்தேஹங்கள்	ஈகாரனின் ஈகார விசேஷங்கள்	ஐயம் அகலும் காரணம்
1.எல்லாம் அறிந்த (सर्वज्ञः), எனையும் செய்ய சக்தியுள்ள (सर्वशक्तियुक्तः) ஈச்வரன், அளவில்லா அபராதங்களைச் செய்தவர்கள் அணுகுவதற்கு ஏற்றவனாகை எப்படி?	புருஷகார: - "மறுக்கவொண்ணாமை". இது வேண்டிய-தைத் தரவல்ல அபரணியனையும் அபரணியப்பவனையும் சேர்த்துவைக்கும் ஒரு சேதநனின் ஈகாரம்.	இதனால், அந்த:புரபரிஜனங்களை நடத்துவதுபோல், மோக்ஷ-விரோதிகளான நம் பாபங்கள் ஒன்றையும் பொருட்படுத்தாதவன் (अविज्ञाता)போல் ஈக்ஷமித்து, அடைக்கலம் தருவதால்.
2.நம் கர்மங்களுக்கேற்ற பலனை தருபவனான ஈச்வரன், தடையா யுள்ள அளவிலா அபராதங்களை செய்த நமக்கு, மிக பெரிய ஈல்தைத் தருவானா?	சம்பந்த்: - "ஒழிக்கஒழியாமை". ஈச்வரனுக்கும் நமக்கும் இடையிலுள்ள 'ஈண்டான்-அடிமை' என்ற (स्वामित्व-दासत्व) ரூபம்.	ஸ்வாமியான பகவான் ப்ரபத்தியாலே ப்ரசன்னாய், ஈசனாகிற நமக்கு பிறப்புரிமை போன்றதான, அளவில்லாத ஈலத்தைத் தருவதால்.
3.பெரிய உபகாரத்தில்கூட அபேக்ஷில்லா (अवाससमस्तकामना) ஈச்வரன், ப்ரபத்தியாம் சிறு கார்த்துக்கு பெரிய ஈலத்தைத் தருவானா?	குண்: - வேறொன்றையும் எதிர்பாராமை; பகவானின் ஈயா-வாஸ்த்யாடி குண்ங்கள்.	தன் இயற்கையான கருணையினால், நாம் செய்யும் சிறு கார்யமான ப்ரபத்தியையும் பெரிய உபகாரமாக எண்ணி ஈலத் தருவதால்.
4.பகவான் ஈடேவதைகளைப் போல், உடனே ஈலன் தருபவனல்ல; ஈக, ப்ரபத்திக்கு மட்டும் தாமதமின்றி (தாமாதே) ஈலத்தைத் தருவானா?	வ்யாபார்: -படைத்தல்/காத்தல் போன்ற தன் கார்யங்களுக்குத் தன் ஈட்கல்பத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் (सहकारिण्य) எதிர்பாராமை.	யஜன-ஈஜனாடி வ்யாபார்ங்களுக்குத் தாமதித்து பலன் கொடுப்பனே யாகிலும், வேறு கதியில்லாமல் தம்மிடம் ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கு, தன் உடாரகுணத்தினாலும் ஈவதன் ஈட்கல்பத்தினாலும், வேண்டிய பொழுதிலேயே விரும்பிய பலன் அளிப்பதால். இதை விஈபண-காக வுத்தாந்தங்களில் காணலாம்.
5.ஈச்வரன், ஒத்தாரும்/ மிக்காரும் இல்லாதவன் (समाधिक-दरिद्रன்). ஈதலால், மிகவும் தாழ்ந்த நம்மை தாரதம்யம் இல்லாமல் (தரம் பாராதே) தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வது எப்படி?	ப்ரயோஜன்: - மிகவும் நீசரான (தண்ணியரான) பிறருடைய பேறே, தன் பேறாகக் கொள்ளுதல்.	ஸ்வாதன்ய-ஈயா-வாஸ்த்யாடி குண்ங்களையுடைய ஈச்வரன், தன்னை அடைந்தவர்க்குத் தன் ப்ரயோஜனமாகவே வேண்டியதைத் தருவதால். இதை கோசல ஈதத்தவரை ராமன் 'நற்பாலுக்கு உய்த்ததிலும்'; உலகத்தவர் ப்ரியமான குமாரனோடு சமான்மாக, கிளிக்கும் ஈவய் ப்ரயோஜனமாகவே பாலாட்டுவதிலும் காணலாம்

12. साङ्गप्रपदनाधिकारः

“அறவே பரமென்று அடைக்கலம் வைத்தமை”

பகவானைச்சேர்ந்த இந்த ஆத்மாவையும்/ அதைக்காக்கும் பரத்தையும்/ அச்செயலால் உண்டாகும் பலனையும், [குருபரம்பரையை ஸேவித்து, த்வயம் முதலான மந்த்ரங்களைக் கொண்டு, த்யாக புத்தியுடன் *] ஈச்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தலே ப்ரபத்தியின் அங்கியாகும்.

பலார்த்தீ	ஸமர்ப்பணம் செய்யப்படவேண்டியவை
மோக்ஷார்த்தீ } -பக்தன் } -ப்ரபந்நன்	-स्वरूप /फल ஸமர்ப்பணம் + ரக்ஷாபர ஸமர்ப்பணம்
ப்ரபந்நன் } -மற்ற பலனுக்காக } -மோக்ஷத்துக்காக	- रक्षण भर ஸமர்ப்பணம் +ஸ்வரூப/ லல ஸமர்ப்பணம்

பரஸமர்ப்பணத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது விட (த்யாகம் செய்ய) வேண்டியவை

*த்யாகங்கள் (ஸம்பந்தத்தை அறுக்கை)	காரணம்
-கர்த்ருத்வம் (எனக்குத் திறனுண்டு என எண்ணுதல்)	பரஸமர்ப்பணம் செய்வதில், நமக்கிருக்கும் திறனையும்/ சக்தியையும் அளித்தவன் எம்பெருமானே (இத் த்யாகத்துக்குப் பொருள் –செயலை ஸ்வரூபேண [செய்யாமல்] விடுதல் அல்ல; மாறாக, செய்துவிட்டு, “கர்த்ருத்வம் தன்னுடையது அல்ல” என நினைத்தலே) என்பதால்
-மமதா- (ஸ்வதந்த்ரமாகச் செய்கிறேனெனஎண்ணம்) -பலம்- (ப்ரஹ்மாநுபவம் எனக்கே என்ற எண்ணம்)	ஆத்மாவும்/ அதைச் சேர்ந்தவைகளும் பகவானுக்கே சேஷமென்பதால், ப்ரபத்தி ரூப உபாயத்தை செய்வித்ததும்/ லலனும் பகவானுக்கே, என்பதால்
-பலோபாயத்வம்- (பலன்கொடுப்பது ப்ரபத்தி உபாயமே என்றஎண்ணம்)	லலமான பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ கைங்கர்யத்தை அடைவித்தது பகவானின் ப்ரஸாத ஸங்கல்பமே. (ஆக பகவான் ப்ரதான லலி. இந்த ஸங்கல்பத்தை உண்டாக்கிய ப்ரபத்தி அநுஷ்டானம், 'இடையிட்ட' காரணம்தான்.)

த்வயத்தில் பரஸமர்ப்பணத்தை (அங்கியை) ஒரேமுறை அநுஸந்திக்கவேண்டிய இடம்

விசேஷ விஷயங்கள்

1. ஒரு கார்யத்துக்குக் காரணங்கள் (हेतु)	3	-அசேதநம்/ சேதநன்/ ஈச்வரன்
ஒரு கார்யத்துக்கு ப்ரயத்நம் செய்பவர் (कर्ता)	2	- சேதநன்/ ஈச்வரன்
ஒரு கார்யத்தைத் தானாகவே செய்பவர் (स्वतन्त्र कर्ता)	1	- ஈச்வரன்

2. இங்கிருந்த நாள், அநிஷ்டாசரணமில்லாத கைங்கர்யத்தையும், சரீரத்தை விட்டபின் மோக்ஷத்தையும் சேர்த்து லலமாக ப்ரார்த்தித்து, ப்ரபத்தி செய்து, லரமில்லாது நிற்பவரே நிபுணர்.

13. கருகூறுதல்:

“வேள்வியனைத்தும் முடித்தவர்”

பத்தன் அநுஷ்டித்த பரந்யாஸத்தை பகவான் ஏற்றுக்கொண்டபின், ப்ரபந்நன் இனி : 1) பரமில்லாதவனாய்; 2) ஸந்தேஹமற்றவனாய்; 3) பயமில்லாதவனாய்; 4) மகிழ்வுடன், பகவத் விஷயத்தில் சாஸ்த்ர விதிப்படி ஆஜ்ஞா-அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களைச் செய்துவரவேண்டும். இந்த நிலை, முக்தனுடைய நிலைக்கு ஸமமானதாக இருக்குமாதலால், இவன் க்ருதக்ருத்யன் (செய்ய வேண்டியதைச் செய்து முடித்தவன்)/ க்ருதார்த்தன் (பயன் பெற்றவன்) என்று கொண்டாடப்படுவான்.

க்ருதக்ருத்யனின் நிலை	அது கைகூடக் காரணம்
1. பரமில்லாமை	-ப்ரபத்தி செய்தபின், அப்பலத்தைப்பெற செய்யவேண்டியது ஏதுமில்லாமை; -செய்யவேண்டியதை செய்து முடித்தமை; -ஸ்வதந்த்ர/ ஸத்ய ஸங்கல்ப/ பலப்ரதனான பகவான் 'மா சுச:' (இன்னும் செய்யவேண்டியன இருக்குமோ என்ற கவலைவேண்டாம்) என அருளிச்செய்தது.
2. ஸந்தேஹம்/ பயம் நீங்கியமை	-'என் ஒருவனையே உபாயமாகப் பற்று' என்ற ஈச்வரனின், 'நான் எல்லா பாபங்களினின்றும் உன்னை விடுவிக்கிறேன்' என்ற ஸங்கல்பம்
3. மன மகிழ்வு பெறுதல்	-மற்ற பயன்களில் நமக்கு வாஸனைகூட இல்லாமல் கடையற விட்டது; -மற்ற உபாயங்களில் நமக்கு ஸம்பந்தம் இல்லாமல் காம்பற விட்டது; -இதனால் தரித்ரனான நாம், முயற்சியின்றி பெறப்போகும் பகவத்கைங்கர்ய புருஷார்த்தத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது

க்ருதக்ருத்யனின் நிலைச்சுருக்கம்

ப்ரபத்திக்கு முன்	ப்ரபத்திக்குப் பின்
"ப்ரஸக்த சோகனாய்" (சோகம் உடையவனாய்) இருப்பது; இது இல்லாவிடில் உபாயபூர்த்தி உண்டாகாது;	'காப்பாற்றுகிறேன்' என்ற பகவான் பேச்சில் நம்பிக்கை குறைந்தால், உபாயபூர்த்தியில்லாமையால் மோசனம் விளம்பிக்கும்; ஆக "வீத சோகனாய்" (சோகத்தை விட்டு ஒழித்தவனாய்) நிற்கவேண்டும்.

விசேஷ விஷயங்கள்

-'செய்த வேள்வியர்', பலன் உடனே கிடைக்காததால், 'தரித்ரர்' ஆயினும், கைங்கர்யமெனும் செல்வம் உடையவராவர்;

-நித்ய-நைமித்திகங்களில், வேதம் விதித்தபடி மற்ற தேவதைகளின் பெயரைச்சொல்வதால், அவருடைய "பாரமைகாந்த்யம்" குறைவுபடாது; காரணம், அக்கர்மங்களால் தேவதைகளுக்கும் அந்தர்யாமியான எம் பெருமான்தான் ப்ரீதியடைகிறான்; 'செய்த வேள்வியரின்' உத்யேச்யமும், எம்பெருமானுக்கு ப்ரீதி செய்வதுதான். மேலும் (ப்ரதாந ப்ரதிதந்த்ராதிகாரத்தில் சொன்னதுபோல்) எல்லாப் பெயர்களும் பகவானை நேராகவே குறிப்பதால், அவர் செய்யும் நித்ய-நைமித்திகங்களும், பகவதாராதநம்தான்.

14. சுவநிஷாபிஜ்ஞானாதிக்கார:

“மூன்றில் நிலையுடையார்”

செய்த வேள்வியர், தங்கள் – ஸ்வரூபம்/ அநுஷ்டித்த உபாயம்/ பெறப்போகும் புருஷார்த்தம் ஆகிய –

நிலைகளில் தொடர்ந்து தான் உறுதியுடன் நிற்பதை அறிந்துகொள்ள, சில அடையாளங்கள் :

நிலை	நிலையின் அடையாளங்கள்	நிலை ஏற்படக் காரணம்
ஸ்வரூப நிஷ்டை :- 'ம' காரத்தின் - ஞானம் என்ற பொருளால், அசித் வைவக்ஷண்யமும், பகவத்க்ருபைக்கு மூலமான ஆநுகூல்யமும்; -'அவபோதநம்' என்ற பொருளால், ஆகிஞ்சன்யம்/ விகாரமின்மை/ மகிழ்ச்சியுறுதல், ஆகியவையும் (முறையே) தோற்றும்	பிறர் தம்மை அவமதிக்க நேர்ந்தால் :- -அவர் சொல்லும் குற்றமெல்லாம், உடலைப் பற்றியவை; ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் இல்லை , என வருத்தமுறாமல் இருத்தல்; -தவறு இருப்பினும்/ இல்லாவிடினும், 'அதைச் சொல்லி, பாபத்தை வாங்கிக்கொள்கிறார்களே !' என அவர்பால் க்ருபை கொள்ளல்; -நாம் அநுஸந்திப்பதற்காக, நிர்வேதகாரிகையில் பூர்வர்கள் தங்களிடம் தோஷமிருப்பதாக பாசுரமிட்டதை நாம் மறந்தநிலையில் 'பிறர் நினைவூட்டுகின்றனரே' என அவர்பால் நன்றியறிதல்; -நம் தீவினையை ஒட்டி, பிறரைக் கருவியாக்கி, லீலாரஸனான ஈச்வரன்தான் பரிபவிக்கிறான் எனத்தெளிந்து, அவர்கள்பால் மன விகாரமின்மை; -அநுபவித்தே கழிக்கவேண்டிய 'ஒப்புக் கொண்ட பாபத்தின்' ஒரு பகுதி அழிகிறது என மகிழ்தல்	-அசித்தைவிட வேறான ஆத்ம வைவக்ஷண்யத்தை அறிந்தது; -எல்லா வஸ்துக்களிடத்திலும் க்ருபை வேணுமென்ற ஞானம் பெற்றது; -அவர் சொல்லும் தோஷங்கள் நம் ஆகிஞ்சன்யத்தை உறுதிப்படுத்துவது; - பகவானின் விருப்பப்படி பரிமாற நிற்கும் நாம், அவனுக்கே சேஷனாவது - ஈச்வரனின் செயல்யாவும் நம் ஹிதத்துக்குத்தானே !
உபாய நிஷ்டை :- 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்ற விதியும் 'ப்ரபத்யே' என்ற செயலும், 'நம:' என்றதில் குறிப்பும்	-ஈச்வரனே ரக்ஷகன் என்றிருத்தல்; -மரணமானால் மோக்ஷம்வேண்டி ப்ரபத்தி செய்த பிறகு, மரணத்துக்கு அஞ்சாமை ; -காக்கும் பரத்தை பகவானிடம் சேர்த்த தேற்றத்தோடு இருத்தல்; - பரந்யாஸத்தை பகவானே செய்விக்கிறான் என்ற புத்தியுடன் செயலைமட்டும் செய்தல் ; - பலமான அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும்/ இஷ்டப்ராப்தியும் பகவானே அளிக்கிறான் என்றறிதல்	-தானோ/மற்றவரோ தஞ்ச மாகார் என்றறிவது; - விரும்பியது கிடைப்பதால் மகிழ்வது ; -நிச்சயம் காப்பானென்ற மஹாவிச்வாஸமுடைமை ; -கர்த்துவத் தயாகத்தில் தெளிவுடைமை; - பல த்யாகத்தில் தெளிவு உடைமை
புருஷார்த்தநிஷ்டை:- 'ஆய/ நம:/அஹம்.. மோக்ஷயிஷ்யாமி' யில்	-தேஹயாத்ரைக்கு விசாரமற்றிருத்தல் ; -ஸுக/ துக்கம் கர்மாதீனம் என்றிருத்தல்; -பகவானையடைவதில் த்வரையோடிருத்தல் .	-ப்ராரப்த கர்மம் அநுபவிக்க ஒப்புக்கொண்டதாலும் கடன் கழிவதாலும்; -பெரும் குற்றேவல் கிடைக்கப்போவதால்

நிஷ்டையால் ப்ரயோஜனம் :- -பாகவதாபசாரத்திலும்/ கைங்கர்யம் ஆகாத பலனிலும் மனது செல்லாது;

-பாக்ய விசேஷத்தால் பூமியிலேயே நித்யஸூரி (நிலத்தேவர்) ஆவோம்.

15. उत्तरकृत्याधिकारः

“கடன்கள் கழற்றிய” அடிமை

உத்தர க்ருத்யங்களின் ஸ்வரூபம் :

1. முக்தரின் கைங்கர்ய பரம்பரைபோல் ஸ்வாதுதமமும், ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமும் ஆனவை;
2. சாஸ்த்ரத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட கால விசேஷங்களை ஒட்டியவை;
3. அடுத்த ஸேவை செய்யவேண்டி, முன்னதை முடிக்கும்படிக்கு சங்கிலித் துவக்கானவை;
4. சேஷியான ஈஸ்வரனின் ப்ரீதிக்குக் காரணமும்/ கார்யமுமாய் (புருஷார்த்தமாய்) இருப்பவை;
5. ப்ரபந்தனின் ஸ்வரூபத்துக்குத் தகுந்த 'காலக்கழிவுச் செயல்'களாய் நிற்பவை.

ப்ரபந்தனின் செயல்கள் :

“சரீராதிகளோடு தன் ஸம்பந்தம், பகவத் கைங்கர்யம் செய்யப் பயன்படும் அளவுக்கேயன்றி, ஸ்வாமித்வ உரிமையால் அல்ல” என்ற தன் நிஷ்டைக்குப் பொருத்தமான எண்ணத்துடன் :-

- 1) ரஹஸ்யார்த்தங்களை, ஈஸ்வரனின் **அவதாரமேயான ஆசார்யர்களிடம் முறைப்படி** கேட்கவேண்டும். இவ்வித நிஷ்டையுடையாரோடு பழகி, அவர்கள் அநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஏற்றதை ஏற்கவேண்டும். 'க்ருதக்ருத்யராய் பலன் நிச்சயமாகிவிட்டதால், இனி எப்படியும் இருக்கலாம்' என்ற **அசட்டை** கூடாது.
- 2) ஒருபோதும் தன் ஆகிஞ்சன்யத்தை மறக்காமல், **கார்ப்பண்யத்துடன்** இருக்கவேண்டும்.
- 3) கைங்கர்யத்தில் இதுவரை இழந்ததையேநினைத்து மனம்தளர்ந்துவிடாமல், இனி '**ஸாத்விக ஆஹாரம்/ ஸேவை/ சாஸ்த்ர பரிசீலனம்**' இவைகளில் மூண்டு, விஷயங்கள்பால் இந்திரியங்களுக்குள்ள 'பட்டிப்புக்க' வாஸனைகளை மாற்றுவிக்க வேண்டும்.
- 4) ஆஜ்ஞா-அநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்களை **சாஸ்த்ரமுறைப்படி உகந்து/ அர்ச்சாவதாரத்தினிடம்/ 'முறையாக ஸம்பாதித்த' த்ரவ்யங்களைக்கொண்டு/ கடமையாக எண்ணி/ பாகவத கைங்கர்யம் வரையாகச்செய்ய வேணும்**; இதற்கு **ஸதாசார்ய ஸம்பந்தமே** காரணமாவதால், அவர்கள்பால் நன்றியறிதல் வேண்டும்; இவை எல்லாவற்றுக்கும் முக்கிய காரணமான **ஈஸ்வரனின் ஸஹஜ கருண்யத்தை** நினைத்து, அவனிடம் நன்றியறிதலோடு இருக்கவேண்டும்.

உத்தரக்ருத்யத்தில் உள்ளம்/உரை/செயலால் கொள்ள-விலக்கத் தக்கவையும், காரணமும்

கரணங்கள்		அதற்குக் காரணம்
கொள்ளத்தக்கவை		
மனஸ்	குருவின் முதற்கடாஷும் முதலான உபகாரத்தை நினைப்பது	'செய்நன்றி கொன்றவன்' ஆகாமைக்காக
வாக்கு	த்வயத்தை அநுஸந்திப்பது	உபாய நிஷ்டையை மறவாமைக்காக
மனோ/வாக்/காயம்	பகவத் கைங்கர்யத்தின் எல்லை நில-மான பாகவத கைங்கர்யம்	புருஷார்த்தம் நசித்தோ/ குறைந்தோ போகாமைக்காக
விலக்கத்தக்கவை		
மனஸ்	உலக இன்பங்களில் ஆசை	புருஷார்த்த ருசி குறைபடாதிருக்க
வாக்கு	தன்னைப்பற்றி உயர்வாகச்சொல்வது	கார்ப்பண்யம் குலையாதிருக்க
மனோ/வாக்/காயம்	ப்ரஹ்மவித்துக்களிடம் அபசாரம்	பகவான் திருவுள்ளம் புண்படாமலிருக்க

உத்தரக்ருத்யத்தை ரஹஸ்யங்களில் அநுபவிக்கும் இடங்கள் :

-மந்த்ர த்ரயத்தில். பலங்களைக் காட்டும் இடங்களான “நாராயண பதங்களின் மேலுள்ள 'ஆய' உருபு; ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி' ஆகியவைகளில் அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம்.

16. பூரூபார்த்தகார:

நல்லடியார்த்த ஆதரம்மிக்க அடிமை

சேஷம் = பிறர்க்கு அதிசயத்தை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்ற நோக்கோடு கொள்ளப்படும் பொருள்.

:- பிரிவு { -அசித்து சேஷமாவது, பகவானுக்கு சீரமாயிருந்து பெருமை சேர்ப்பதால்;
-சித்து சேஷனாவது, பகவானுக்கு தான் சீரமாயிருப்பதை அறிந்து அவர்க்குபெருமை சேர்ப்பதால்; ஆகையால், தாஸனாகி கைங்கர்யம் செய்வான்.

பகவத்கைங்கர்யம்	நித்ய/ முக்தர்	பத்தர்	
பண்ணுவது	ஈஸ்வர எண்ணத்தை நேராகவே அறிந்து	சாஸ்த்ரத்திற்கு விரோதமான செயல்	சாஸ்த்ரத்தையொட்டிச் செய்யும் பாகவத கைங்கர்யம்
செய்யக் காரணம்	பகவான் சேஷி/ சீரி யாவதால்	சாஸ்திராவான ஈஸ்வரன் பலனளிப்பதால்	சேஷியின் 'இஷ்டப்படி விநியோகிக்கும்' தன்மையால்
அதனால் ஜீவனுக்கு ஏற்படுவது	சேஷிகொடுக்க போக ரஸம்/ விரும்பிய ஆநுஷங்கிக பலன்	நரகம் அடைவது வரையிலான அநர்த்தம்	சேஷியே 'உதாரர்' எனக்கொண்டாடும் நிலை/ ஆநுஷங்கிகமாகத் தான் விரும்பிய பலன்
ஈஸ்வரனுக்கு	போக ரஸம்	லீலா ரஸம்	சேஷிக்கு போக ரஸம்

பகவத கைங்கர்யமான புருஷார்த்தம், பாகவத கைங்கர்யம் வரையில் பெருகுவது எப்படி?

புருஷ வகை	ஆவதின் காரணம்	பெறும் பயன்
பகவான் { -சாஶாட் சேஷி -சத்வரக சேஷி	-ஸ்வத: சேஷியாய் இருப்பதால் -பாகவதர்க்கு ஆத்மாவாய் நிற்பதால்	-ஸ்வரூபம் பெறுகை -ஸ்வரூபம் பெறுகை
பாகவதர் { -சத்வரக சேஷி -அத்வரக சேஷி	-பாகவான் விரும்பி சேஷியாக்குவதால் -அவர் குணங்களே அடிமையாக்குவதால்	-புருஷார்த்து பெறுகை -புருஷார்த்து பெறுகை
பாகவதர் பெறுகை { -நிரூபாதிச சேஷன் -ஔூபாதிச சேஷன்	-ஸ்வாபாதிசமாய் சூக்ததூயிலும் உள்ளதால் -பாகவத்ஸேஷமூதர் என்ற சந்த்ஜானத்தோடு மற்ற பாகவதர்க்குப் பெருமை சேர்ப்பதால்	-ஸ்வரூபம் பெறுகை -கோதற்ற புருஷார்த்து பெறுகை

விசேஷ விஷயங்கள்

1. குற்றங்களேயில்லாத பரமீகாந்தி-பாகவதரின் உகப்பே ச்வய்ரயோஜனமாக எப்போதும் விரும்பவேணும்.

2. தவிர்க்கவேண்டிய குற்றங்கள் :- a) பகவத-பாகவதாபசாரத்தில் ஈடுபடுதல் (உத்தர க்ருத்யம்); b) மஹா விசுவாஸ விரோதிகளான ஐவகை ஸந்தேஹம் கொள்கை (பரிகர விபாகம்); c) இதர தேவதைகளின் ஸம்பந்தம் (ப்ரபத்தி யோக்யாதிகாரம்); d) பகவானுக்கு அதீனமான தன் போகத்தில் ஸ்வாதீன-புத்தியுடைமை / ஸ்வார்த்த-புத்தியுடைமை (முமுக்ஷுத்வாதிகாரம்)

17. ஸாஸ்திரநியமநாஸிகார:

“மேதினியில் இருக்கின்றோம் விதியினாலே”

சாஸ்திரம் எதற்காக ?

“மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்’படி எம்பெருமானை வேண்டிய க்ருதக்ருத்யன், அது வரை இருக்க வேண்டியது அஜ்ஞான இருள் மண்டும் இவ்வுலகில்தான். ஆக, எம்பெருமான் திருவுள்ளம் அறிந்து/ நடந்து கோதற்ற புருஷார்த்தகாஷ்டை பெற, சாஸ்திரமெனும் கைவிளக்கு தேவை.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரின் உபதேசமே நமக்குக் கைவிளக்கு. அது காட்டும் வழி :

1.ஆத்ம யாத்ரை, பகவததீநமாகையால் கரையவேண்டா; கரைந்தால், ‘ஆத்மாவைக் காக்கும் பரத்தை பகவானிடம் ஸமர்ப்பித்தது பொய்யாம். தேஹயாத்ரை கர்மாதீநமாகையால் கரையவேண்டா; கரைந்தால், ‘தான் (மரணம்வரை கர்மவினையை அநுபவிக்க) ஒப்புக்கொண்டதற்கு’ விருத்தமாகி, நாஸ்திகனாம்.

2.தன் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்கள் :

- ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸதாசார்யரிடம் வாசித்தல்/ ப்ரவர்த்திப்பித்தல் (அதற்கு சக்தியில்லையேல்)
- அருளிச்செயல்களை வாசித்தல்/ ப்ரவர்த்திப்பித்தல் (அதற்கு சக்தியில்லையேல்)
- திவ்யதேச எம்பெருமானுக்கு நைவேத்யம்/ சந்தன-வஸ்தர்-ஆபரண-திருவிளக்கு-திருமாலை சாத்துதல் (அதற்கு சக்தியில்லையேல்)
- தவ்யத்தை அர்த்தத்தோடு அநுஸந்தித்தல் (அதற்கு சக்தியில்லையேல்)
- ஒரு வைஷ்ணவன், “நம்மவன்” என்று அபிமாநிக்கும்படி, அவர்க்கு பவ்யனாயிருத்தல்

3.ஸ்ரீவைஷ்ணரைக் கண்டால் – ஆதரித்து, சந்தனம்-பூ-நிலவு-தென்றல் கண்டதுபோல் மகிழவேண்டும்;

ஸ்ரீவைஷ்ணரை அநாதரித்தால், எம்பெருமான் திருவுள்ளம் சீறும்.

-பகவத்வேஷிகளைக் கண்டால் பாம்பு-தீ போல் அஞ்சவேண்டும்;

பகவத்வேஷிகளை ஆதரித்தால், எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுத்திருக்கும்.

-ஸம்ஸாரிகளை, கல்-கட்டை கண்டதுபோல் அநாதரித்து நிற்க வேண்டும்;

ஸம்ஸாரிகளை ஆதரித்தால், ‘இவன் ஞானம் பயன்படாமல்போகிறதே’ என பகவான் அநாதரிப்பான்.

-நல்வழிக்கு திரும்புவார்களேயானால், பகவத்வேஷிகளுக்கும் / ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஞானத்தை உண்டாக்கவும்; திருந்தாதவர்பால் ‘ஐயோ’ என க்ருபை பண்ணவும் ப்ராப்தம்.

சாஸ்திரத்தை	
விட்டு நழுவுவதால் அபாயம்	ஒட்டி ஒழுக்குவதால் பயன்
பகவத் அபிரீதியால் அநிஷ்டங்கள் ஏற்படும்; ஸத்வ ப்ரக்ருதிக்கு இதைவிட மேலான நரக மில்லை; இதைப்போக்க ப்ராயச்சித்த ப்ரபத்தி செய்யவேண்டும்; தவறினால் லகு-தண்டனை நிச்சயம்.	-உபாயம் செய்யாதவரை, செய்யத்தூண்டும்; -மந்த விச்வாஸிக்கு, மஹாவிச்வாஸம் ஊட்டும்; -உபாஸகனுக்கு, விரோதிகளை நீக்கி பகவத் ப்ரீதிக்கு பாத்ரமாக்கும்; -ப்ரபந்நனுக்கு, கட்டளை மீறலால் பகவத் அபிரீதி வராமல் காத்து, ப்ரீதிக்கு பாத்ரமாக்கும்

மந்த்ரங்களில் இவைகளைக் குறித்த இடங்கள் :

-விరోधि निवृत्तियைக் குறிக்கும் “नमः/ सर्व पापेभ्यो मोक्षयिष्यामि” ஆகிய இடங்கள்.

விசேஷ விஷயங்கள்

வேதம்/ ஸ்ம்ருதி/ முன்னோர் அநுஷ்டானம்/ தூய மனதில் ஏற்படும் ஸங்கல்பம்/ தர்மத்தை ஒட்டிய குலம்-சாகை-தேசம் முதலிய கட்டுப்பாடுகள்/ பெரியோர்களின் நியமனங்கள்/ சதுனம்/ ஸ்வப்நம் முதலியவைகளும், எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தை நாம் அறியும் ஸாதநங்களாகும்.

'எத்வேத்ர சிகர ஸ்பந்தே விச்வமேதத் வ்யவஸ்திதம்'
(ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேனார்)

18. अपराधपरिहाराधिकारः

“மாளாத வினையனைத்தும் மாளும்” வகை

பாபங்களும்/ அவைகள் ப்ரபந்நனுக்குக் கழியும் ▼ வகைகளும்

பாபங்கள் கழியும் வகை	पूर्व पापங்கள் (ப்ரபத்திக்கு முன் செய்தது)	उत्तर पापங்கள் (ப்ரபத்திக்குப் பிறகு நேர்வது)
1.1 भक्ति/ प्रपत्ति செய்யும் முதல் ஷ்ஷணத்தில்	सञ्चितं (பலன் கொடுக்க) प्रारब्धं தொடங்காதவை தொடங்கியவை	
1.2 प्रपत्ति செய்யும் முதல் ஷ்ஷணத்தில்	अनभ्युपगतं (அநுபவிக்க) अभ्युपगतं (ஒப்புக்கொள்ளாதவை) (ஒப்புக்கொண்டவை)	
2. அவ்வப்போது செய்யும் उचित प्रायश्चित्तादिकளால்	विளைவுகள் - तत्त्व-हित तिरोधानं (தத்வ-உபாய அறிவை மறைத்தல்) - कर्मन्तर अनर्हता आपदनं (வேறு கர்மத்தில் இயலாமை)	
3.सौक्षार्थ प्रपत्तिയിல் சேர்த்து செய்தாலோ / பிறகு தனியாகச் செய்தாலோ		(प्रत्यवाय जनकत्वं) पापारंभक पापाः (பாபங்களை விளைவிக்கும் பாபம்)
4. अक्षेपமாக (ஒட்டாமல்) கழியும்	(இருப்பினும் தேசகால வைகுண்யத்தால் விளையலாம்)	
5.पुनः प्रपदनத்தால்	- औपத்தில் बुद्धिपूर्वமாக - प्रामादिकமாக அறியாமல் - मूर्च्छा/ स्वप्न/ सुषुप्त्यादिकளில்	
6. पुनःप्रपदनं செய்யாதவனுக்கு लघुदण्डனை அநுபவித்து		अनापत्तில் बुद्धिपूर्वமாக இச்சரீரம் முடிவதற்குள் கழியும்

விசேஷ விஷயங்கள்

-அபராதங்கள் நேர்வதற்குக் காரணம் : அசித்தின் தன்மையான जडत्व विकारादிகளோ/ ईश्वर स्वभावமான स्वातन्त्र्यादிகளோ, தனக்கு இருப்பதாக ஜீவன் ஐமிக்கும் அவிவேகம்; இதற்குக் காரணம் பாபாரம்பக பாபத்தைப் ப்ரபந்நனுக்குக் கொடுக்கும் ப்ரபந்நம். இதை அஞ்சுவன், இதற்கும் சேர்த்து முதலிலேயோ/ பிறகு தனியாகவோ ப்ரபந்நம் செய்தவனும்.

-बुद्धिपूर्व उत्तराघத்துக்கு प्रायश्चित्तம் பண்ணாதபோது, தண்டனை உண்டென்றாலும், 'மறு-பிறவி/ நரகமடைதல்' என்பவை நேராது. ஆனாலும் பாகவதாபசாரம் நேராமல் விழிப்புடன் வர்த்திக்கவேண்டும்.

-எல்லா பாபங்களும் - பச்சாதாபம்/ செய்வதை நிறுத்திவிடுவது/ ப்ராயச்சித்தம் செய்ய முற்படுவது/ செய்து முடிப்பது என்ற 4 முறைகளால் - கால்/கால் பங்காக - அழிந்துபோகின்றன.

சில ஸந்தேஹங்களும், ஸமாதானங்களும் :

ஸந்தேஹங்கள்	ஸமாதானங்கள்
1.ப்ரபந்தனின் बुद्धिपूर्व उत्तराघத்தையும் பகவான் ஸ்ஷமிக்கிறான் என்று சிலர் சொல்கிறார்களே? அப்படியானால், அதற்கான प्रायश्चित्तமோ/दण्डனையோ ஏது?	இங்கு ஸ்ஷமிக்கிறான் என்றதற்கு, 'ஸ்ஷமைகொள்ளப்பண்ணு- விக்கிறான்(அல்லது) ஸ்ஷமையினால் பெரிய தண்டனையில் - லாமல் செய்கிறான்' என்று பொருள். இப்படிச்செய்வது முன் செய்த ப்ரபத்தியினால் வशीकृतனான பகவானின் क्षमाभेदं என எண்ணி, அவனிடம் कृतज्ञतै வேண்டும் என்பதில் तात्पर्यम्.
2.राक्षसிகளின் बुद्धिपूर्व उत्तराघத்துக்கு फलன் அளிக்காமல், विजटा शरणागति யினாலேயே பிராட்டி மன்னித்தாரே?	இங்கும், 'திருவடி நலியப்புகுகிறான்' என்ற பயம் உண்டான தால் स्वल्प दण्डனையும், பிராட்டியினாலே நலிவு விலகி क्षमै யும் ஏற்பட்டதே! இது வாளாலே ஓங்கி, விடுமாப்போலாகும்.
3.बुद्धिपूर्व उत्तराघं ஒட்டாது; அதற்காக ஸ்ஷமை கொள்ளவேண்டா; கொள்ளா- விடினும், தண்டனை ஏதுமில்லை; இதனால் विळ्वं अक्षमர்க்கு மோக்ஷம் தாமதிக்காது; प्रारब्ध सुकृतविशेषத்தாலே இங்கு வரும் கைங்கர்யத்துக்கு குறை/ தடை ஏற்படாது.	बुद्धिपूर्व उत्तराघं ஒட்டாது என்பதற்கு विशेष प्रमाणं ஏதுமில்லை. இங்கு संदेहப்பட்டதெல்லாம் शरण्य/शरणागतियினுடைய प्रभाव ததைச் சொல்லும் अर्थवादமே; இப்படி ஒப்புக்கொள்ளா விட்டால் ப்ரபந்ரான पूर्वர்களின் अनुष्ठानத்துக்கும், ப்ரபந்ரக்கான प्रायश्चित्तம் विधिக்கும் शास्त्रத்துக்கும், विळ्वं अक्षमர்க்கு विळ्वம் சொல்லும் प्रमाणங்களுக்கும் विरोधம் வரும்.
4.सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि என்றதால் प्रायश्चित्तमோ दण्डनையோ ஏது?	இது सामान्य वचनं; प्रायश्चित्तरियं साऽत्र यत्पुनः शरणं व्रजेत् என்று विशेषிக்கையால் இந்த கேள்வி தள்ளப்படுகிறது
5.पुनः शरणागति என்பதுबुद्धिपूर्व उत्तराघ த்துக்கும் சேர்த்து, அடியிலே प्रपत्ति செய்யாதார்க்குச் சொன்னது !	उत्तराघ निवृत्यर्थமாகவும் प्रपत्ति செய்யலாம் என विधिக்கும் स्पष्ट वचनं ஏதுமில்லை; ஒருவேளை இருந்தால், இந்த செட்டை (सामर्थ्यத்தை) ஒருவரும் விடுவாரில்லையாகையால் पुनः प्रपत्ति विषयं, निर्विषयमாம்; மேலும் 4-ல் சொன்னபடி सामान्य वचनத் தால் विशेष प्रमाणத்தைத் தள்ளமுடியாது
6.विशेष वचनமில்லாவிட்டாலும் स्वेच्छै யினாலேயே बुद्धिपूर्व उत्तराघத்துக்கும் சேர்த்து, அடியிலே प्रपत्ति பண்ணாலோ?	उपासनத்திலும், अङ्गप्रपत्तियிலும்கூட அடியிலே बुद्धिपूर्व उत्तराघத்தையும் சேர்ப்பதில்லையே! ஸரி சேர்க்கலாமென்றால் भाष्यादிகள்/ उषस्तिप्रभृतிகள் अनुष्ठानத்துக்கு विरोधिकும். न्याय शास्त्रப்படி “நிமித்தம் உதித்தாலல்லது, நைமித்திகம் வாராது” (பாபம் உதிப்பதற்கு முன்பே, அதைப்போக்க ப்ராயச்சித்தம் செய்வது என்பது பொருந்தாது)

19. स्थान विशेषाधिकारः

“வானாகுந்தவர்
வையத்திருப்பிடம் நன்னிலம்”

ஆர்யாவர்த்தமே, (இமய-விந்த்ய மலைகளுக்கு இடையே உள்ள பகுதி) அபராதங்கள் கலவாத, स्वयंप्रयोजनமான भगवत्-भागवत कैङ्कर्यरूप கர்மாக்கள் செய்ய ஏற்ற இடமாக சாஸ்த்ரங்கள் சொல்கின்றன. ஆனால், கலியின் ஸ்வபாவத்தால் ம்லேச்சர்களின் வசப்பட்டு அப்பகுதிகளில் வர்ண-தர்மங்கள் கலங்கியிருக்கின்றன; ஆகவே, ப்ரபந்நன் பகவத்-பாகவத கைங்கர்யங்களை ஸரிவர அநுஷ்டிக்க அவைகள் ஏற்றதாக இல்லை.

-ஆகையால், எம்பெருமானின் திருவாராதந-கைங்கர்யத்துக்கு அநுகூலமாயும்/ பாகவதர்களின் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாயும், வர்ண தர்மங்கள் நிலைபெற்றதாயும், மிகவும் முக்கியமாக, வேறு தேவதையினிடமோ/ பலத்திலோ நாட்டமில்லாத ப்ரபந்நர்கள் இருப்பதுமான இடங்களே, இந்த க்ருதக்ருத்யனுக்கு தகுந்த வாஸ ஸ்தலங்களாம்.

-அவைகளில், स्वयं व्यक्त/ सैद्ध/ वैष्णव क्षेत्रங்கள் மிகவும் உயர்ந்தவை.

-அவைகளிலும் ஆழ்வார்-ஆசார்யர்கள் உகந்ததாயும்/ தனக்கு ஸௌகர்யமாயும் இருப்பவையே வனிப்பதற்கு உசிதம். இக்கருத்தைக் கூறும் ஸ்வாமி தேசிகனின் பாசரம் :

தேனார் கமலத் திருமகள்நாதன் திகழ்ந்து உறையும்
வானாடு உகந்தவர் வையத்திருப்பிடம் வந்தரும
கானார் இமயமும் கங்கையும் காவிரியும் கடலும்
நானாநகரமும் நாகமும் கூடிய நன்னிலமே.

விசேஷ விஷயங்கள்

-இக்காலத்துக்கு, த்ராவிட தேசத்திலுள்ள புண்ய நதிக்கரைகளே வாஸத்திற்கு உகந்தவை.

-இப்படியானபோதிலும், 'ப்ரபந்நனுக்கு எந்த இடத்தில் ப்ராண-வியோகம் ஏற்பட்டாலும், மோசஷம் பெறுவதற்குத் தடையில்லை' என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்வது, प्रपत्तिyின் फलத்தைச் சொல்ல வந்ததே தவிர. அதை வைத்து, ப்ரபந்நன் வாஸ ஸ்தாநமாக எதை வேண்டுமானாலும் அமைத்துக் கொள்ளலாம் என பொருள் கொள்ளக்கூடாது.

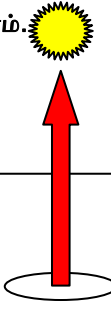
20. நியாணாபிகார:

“உடலச்சிறை வெட்டிவிட்டு வழிப்படித்தும் வகை”

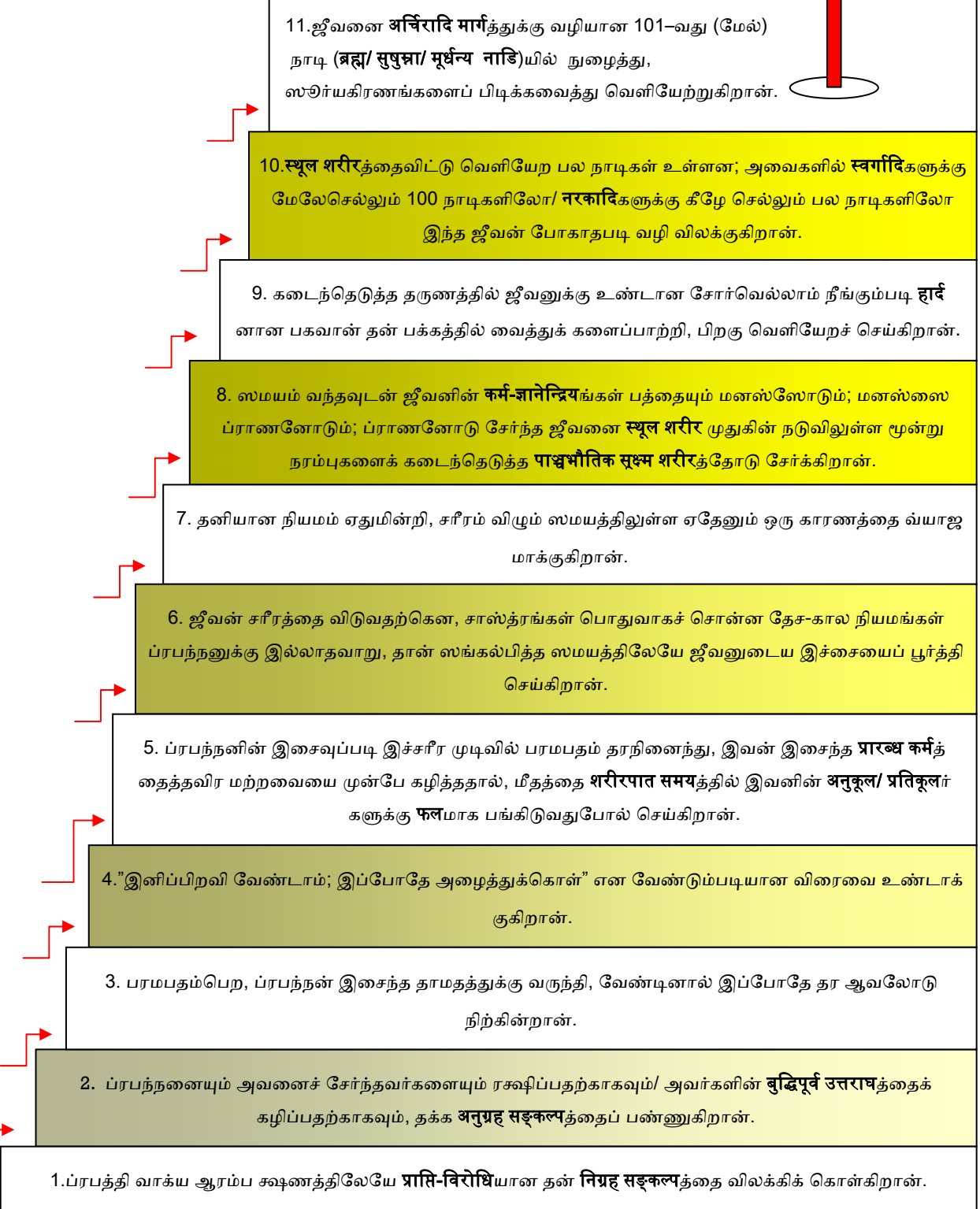
புறநாள் சார்த்தைவிடும் நாள்வரை, பரமேகாந்த்யத்துக்குத் தகுந்த செயல்களைச் செய்துவரும்போது பாரத்யசுகூதவிசேஷத்தாலும் பரபுத்திசட்கல்பவிசேஷத்தாலும் பெரும்பாலும் அபராதங்கள் நேராதது; இருந்தாலும், பாரத்யபாபவிசேஷத்தினால், நியாணம் தாமதிக்கலாம். அவ்வித பாபங்களின் விதங்கள், விளைவு, எதுவரை மோசஷம் தாமதிக்கும், அவை கழியும்வகைகள் முதலியவை இவ்வாறு :

பாபம்/ விளைவு	அவதி	விவரணம்
1.அஹ்ஹார-மமகாரம் அதனால் அபகாரம்	விலேகாவதி -காமணாவதி -சிக்ஷாவதி	-விவேகத்தினால் உண்டாகும் தெளிவால் கழியும். -மோசஷம்பெற காலம் குறித்த புறநாளுக்கு, புரிஹாரம் செய்தாலோ அல்லது தண்டனை அநுபவித்தோ கழிந்து, கோரிய காலத்திலே மோசஷம் கிட்டும். காலம் குறிக்காதவனுக்கு, புரிஹாரம் செய்தாலோ அல்லது தண்டனை அநுபவித்தோ கழிந்து, விளம்பித்து மோசஷம் கிட்டும்.
2.புயுஜநான்தரம் அதனால் தேவதான்தர ஸ்பர்சம்	-விரேக்யாவதி -லஜாவதி	-காலமும் குறித்து- வேறு பலனையும் வேண்டியவனை பகவான் திருத்தும் வழி : 1) பலன் கொடுக்காமல் உபேசைஷ செய்தவான்; 2) பலனின் அல்பாதினை உணர்வித்து, நாட்டத்தை நசிப்பான்; 3) சௌபரி/ குசேலாதினைக்குப்போல், போகங்களைக் கொடுத்து- பச்சாதாபம் பிறப்பித்து, பிறகு விடச்செய்வான். - காலம் குறிக்காதவனுக்கு, மோகம் அநுபவித்தபின் விளம்பித்து வைராக்யம் பிறக்கச் செய்வான். -பரமேகாந்திகளோடு சேர்த்துவைத்து, வ்யபிகாரத்தைத் தீர்ப்பான்; -பின்னும் நிலை நின்றால், (புமாணதூய விரோதே சதி விசய வ்யவஸ்தாபனம் என்ற அர்த்தபுத்தி வலப்படி) உபாயஸ்பர்சம் இல்லை யென்றாவதால் மோசஷம் கிட்டாததோடு நரகமும் உண்டு; ஆனால் செய்த உபாயத்துக்கு என்றேனும் ஒரு நாள் உபாயபூதி/ புலன் உண்டு.
3.வூத்தி தூர்வல்யம் அதனால் உபாயான்தர புத்யாசு	-மஹாவிஸ்வாச- அவதி	-பொதுவாகப் பிறவாது; பிறந்தால் விஸ்வாசமான்தர்தான் காரணம். இதை பகவான் மஹாவிஸ்வாசமாகத் திருத்தி புரண்புத்திநிஸ்தராக ஆக்குவான்.
பாபம் செய்யாதவர்- க்கு	-இக்ஷாவதி	- பாரத்யசுகூதவிசேஷத்தாலோ பரபுத்திசட்கல்பவிசேஷத்தாலோ நிரபராத கைட்கர்யம் செய்பவர்க்கு, தாமதம் இல்லை.

மேலும், ஜீவன் உபாயம்செய்யத் தொடங்கியதுமுதல், ப்ராப்தி-விரோதியான உடலச்சிறையை வெட்டிவிடும் வரை, எம்பெருமான் செய்தருளும் உபகார-பரம்பரை இந்த அதிகாரத்தில் இவ்வாறு அடுக்கப்படுகிறது :

எம்பெருமான் காட்டிய வழியில் வெளியேறிய பிறகு, இந்த ஜீவனுக்கு அज्ञानம் நீங்கி,
பகலான பரமபதம் செல்லும் வழியும் எப்போதும் ஒரே பகலாம்.

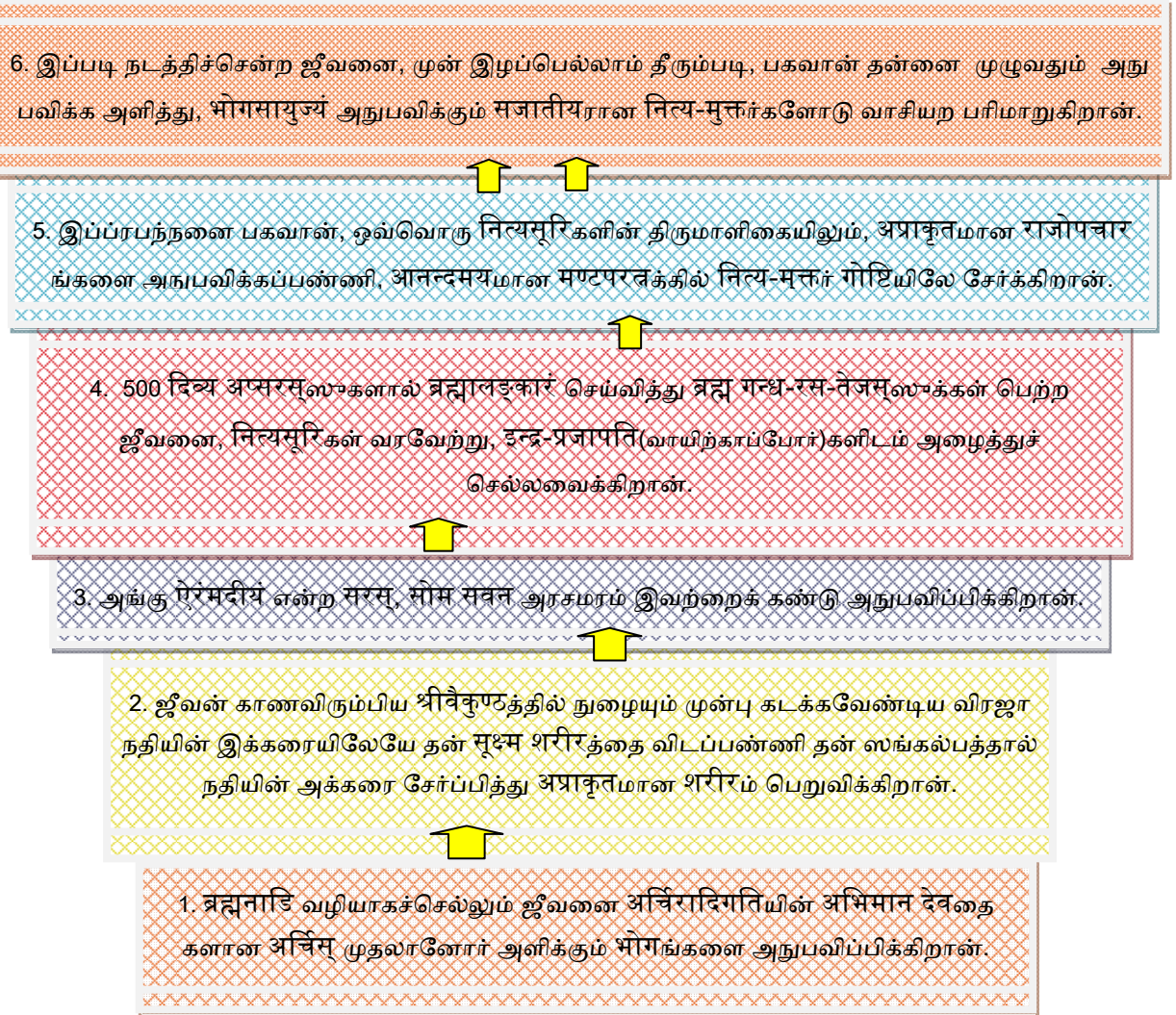
(இங்கு 8/9-ல் சொன்ன வழி, உபாயம் செய்தவனுக்கும்/
செய்யாதவனுக்கும் பொதுவான उत्क्रान्तியாகும்)

21. गतिचिन्तनाधिकारः “வானேறும் வழிகண்டோம்”

ஒரு உபாயத்தைச் செய்வதற்கு முன், அதற்குத் தகுதி ஏற்பட வேண்டுமானால், அதன் பலத்தைப் பெறுவதில் ஆசை இருப்பது மிகவும் அவசியம். இந்த ஆசைதான் मोक्षफलविषयத்தில், அதன் पर्वाக்களை அநுஸந்திக்கவைக்கிறது. உபாயம் செய்த பிறகோவெனில், அப்பலன் கிடைக்கும்வரையிலும் பலனின் அதிசயத்தை நினைத்துக்கொண்டிருப்பது, அபுபலன்மீது நமக்கு இருக்கும் அன்பை மேலும் வளரச்செய்வதோடு, அதுவே ஒரு स्वयंप्रयोजनமான அநுபவமாக அமைகிறது.

கீழே சொன்னதுபோல், உடலச்சிறையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஜீவனை, ब्रह्मनाडியில் நுழைத்தது முதல் தன் தாளிணைக்கீழ் கொள்ளும் வரையில், எம்பெருமான் வழி நடத்திச்செல்லும் வகைகள் இந்த அதிகாரத்தில் இவ்வாறு அநுபவமாக அநுஸந்திக்கப்படுகின்றன :

இந்நிலையில் ஜீவன், सर्व कर्म-वासना-प्रकृति संबन्ध निवृत्तियும் ज्ञान सङ्कोच/ अविद्या निवृत्तियும் பெற்று निजस्वरूपம்தெளிந்து, எம்பெருமான் மனோரதத்துக்கு ஒக்க தான் ஆசைப்பட்ட கைங்கர்யங்களை எல்லாம், தன் आत्मा இருக்குமளவும் செய்துகொண்டு உகக்கிறான். இவனுடைய உகப்பாலே பகவானும் निरतिशय आनन्दनाய் இருக்கிறான்.

ஆக, ஜீவனுடைய शेषवृत्तियானது सार्थकமாகிறது. शेषிக்கு ஒரு अतिशयத்தைச் செய்பவன்தானே शेषன் !

22. परिपूर्णब्रह्मानुभवाधिकारः

‘அந்தமில்லாப் பேரின்பம் அருந்துதல்’

“குருக்கள் குரைகழற்கீழ் மகிழ்ந்தெழும்

போகத்து மன்னுதல்”

அடைய வேண்டியவைகள் (परमपदं) மூன்று. **ब्रह्मानुभव**த்தைப்பொருத்தவரை :

- **निरतिशय** அனுகூலனாயிருப்பதால், **गुणविग्रहविभूत्या**திகளோடு **ईश्वर**ன் **परमपद**மாகிறான்;
- இந்த **भगवदनुभव**ம் அங்கு சென்ற பிறகே உண்டாவதால், **श्रीवैकुण्ठ**மும் **परमपद**மாகிறது ;
- **ब्रह्मानुभव**த்துக்கு **आश्रय**மாயும் **भगवद्विभूति**யிலே சேர்ந்ததாயும், **ज्ञानानन्द**மயனாயும் இருப்பதால், **मुक्तात्मा**வும் **परमपद**மாகிறது.

மோக்ஷம் அடைந்த ஜீவனுடைய **भोगसायुज्य** அநுभवமானது :

1. எல்லா இட-கால-நிலைகளிலும், கணக்கற்ற **गुण-विग्रह-विभूति-चेष्टित**ங்களில் ஒன்றும்விடாத, எம்பெருமானை **कैङ्कर्य** पर्यन्त **परिपूर्ण**மாக அநுபவிக்கும் நித்யமான **निरतिशय** **भोग**மாயிருக்கும்.

2. **भगवत्कैङ्कर्य**மாக, ஜீவன் **लीलाविभूति**யில் வந்தாலும் **परिपूर्ण**த்துக்கு குறைவின்றி இருக்கும்.

3. **ईश्वर**னுடைய **लीलाविभूति**யையும் **मुक्तात्मा**வுக்கு **भोग्य**மாக ஆக்கும்.

4. **भगवानு**க்கும் – **मुक्त**னான இந்த ஜீவனுக்கும் ஸமமாகவே இருக்கும். இந்த **साम्य**த்தைவைத்து,

जीव-ब्रह्म ऐक्यமாக எண்ணிவிடக்கூடாது. ஏனெனில் :

-**ईश्वर**னுக்கு **जगत्कारणत्व/ मोक्षप्रदत्व/ सर्वाधारत्व/ सर्व नियन्त्रित्व/ सर्व शेषित्व/ सर्व शरीरित्व/ सर्वशब्द वाच्यत्व/ सर्ववेद वेद्यत्व/ सर्वलोक शरण्यत्व/ सर्व मुमुक्षु उपास्यत्व/ सर्वफलप्रदत्व/ सर्वव्याप्त ज्ञानानन्द स्वरूपत्व/ लक्ष्मी सहायत्वादிகள்** **प्रतिनियत**ங்கள்.

-எதிர்த்தட்டான **मुक्त**னுக்கு **आधेयत्व/ विधेयत्व/ शेषत्व/ अणुत्वादிகள்** **व्यवस्थित**ங்கள்.

-மேலும், இதைச்சொல்லும் **सायुज्यं** என்ற சொல்லுக்கு, **ऐक्यं** பொருளாகாது;

விசேஷ விஷயங்கள்

1. ஸ்ரீவைகுண்டத்தை அடைந்த பிறகு, முக்தனான ஜீவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஒருபோதும் திரும்பி வருதல் என்பது கிடையாது; ஏனென்றால் :

-இப்போதுள்ள **ज्ञानं**, **विच्छेद-सङ्कोच**ங்களில்லாததால், ‘**अभिया**மையினால் திரும்புவது’ நேராது;

-**मुमुक्षु**தசையில், **अचित्** மாத்திர/ அல்லது **चित्** மாத்திர (கைவல்யத்தில்) அநுபவம் மட்டுமே உண்டாவதால், அவைகளில் வைராக்யம் பிறக்கிறது; **मुक्त**தசையிலோ, **ब्रह्मात्मक**மான எல்லாவாற்றையும் அநுபவிக்க முடிகிறது; மேலும், இப்போது வந்திருக்கும் **विकसितज्ञान**த்தால், வேறு பலன்களில் உள்ள **दोष**மெல்லாம் நேராகவே தெரிகின்றன. ஆகையால் **तन्निश्चया**க ‘திரும்புவது’ (**आवृत्ति**) என்பது இல்லை;

-இஷ்வரனுடைய இச்சையினால் आवृत्ति ஏற்படலாம் என்பதும் இல்லை; காரணம் : பகவானின் சட்கல்பங்களெல்லாம் சாஸ்த்ரங்களின் துணையின்றி प्रत्यक्षமாகவே தெரிவதால், முக்தனுக்கு பகவானிடம் ப்ரீதியாக உருவெடுத்த ज्ञानமானது निरतिशयप्रीतिरूपமாக ஆகிறது; பகவானின் ப்ரீதியும், கட்டுக்கு அடங்காமல் கரைபுரண்டு, முக்தனோடுமட்டுமின்றி அவனுடன் ஸம்பந்தம் உடையவர்களிடமும், ஏறிப்பாயும்படி ஆகிறது. அப்படி நிற்கும் பகவான், முக்தனை ஒருபோதும் திருப்பியனுப்பமாட்டான்.

2. प्रकृतिमण्डलத்தில் भगवानுடைய पूर्णसंबन्धம் இல்லாமையால் बद्धனுக்கு कर्मानुगुणமாக वस्तुக்கள் प्रतिकूलमायோ-अल्प अनुकूलमायோ தோற்றும்போதிலும், नित्यविभूतिയിல் சேர்ந்த मुक्तனுக்கு இவையே निरतिशय भोग्यமாகின்றன.

3. எம்பெருமானுக்கும்-முக்தாத்மாவுக்கும் விளையும் மோக்ஷானந்தத்தைக் குறிப்பதாக வேதங்கள் சொல்லும் : -सायुज्यं என்றால், அநுபவிக்கப்படும் பொருளைப்பொறுத்தவரை வாசியில்லாமை; -सार्ष्टिதை என்றால், இருவரின் அநுபவத்தில் வித்யாஸம் இல்லாமை ஆகும்.

4. முதலில் முக்தரானவர்க்கு, இப்போது முக்தராவாரைவிட ஆனந்தம் அதிகம் இல்லையா ? என்றால், பிற்பட்டவர்க்குக் காலத்தினால் உண்டான குறைவேதவிர, आनन्दस्वरूपத்தில் ஏதும் குறைவில்லை; அதாவது, நாளிழுவே போக்கிப் பொருளிழவு இல்லை.

மந்த்ரங்களில் இவைகளைக் குறித்த இடங்கள் :

இப்படிப்பட்ட स्वेच्छासिद्धமான आनुकूल्यத்தை உடைய प्रकारங்களோடுகூடின श्रीमन्नारायणனே प्राप्यன் என்பதை, अष्टाक्षर-द्वयங்களில் चतुर्थ्यन्त पदங்களில் அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம்.

अर्थानुशासन भागத்தின் சுருக்கம்

“अनादि कालं षष्ठ्यन्तर्गतं क्षेत्रज्ञं अवसरप्रतीक्षया भगवत्कृपया लब्धं, समीचीन शास्त्रमुख्यताया तत्त्व-हित-पुरुषार्थ विशेषங்களைத்தெளிந்து, मुमुक्षुवाच, स्वाधिकारानुरूपमायிருப்பதொரு उपायविशेषத்தை परिग्रहित्वा कृतकृत्यनाम्, தன் நிஷையத்தெளிந்து, அதுக்கு अनुरूपமாக இங்கிருந்த நாள் यथाशास्त्रं निरपराधமாகப்பண்ணும் कैङ्कर्यरूप पुरुषार्थमिदஞ்சுக்கும்படியும், शरीरपातानन्तरं अर्चिरादिगति या लब्धे अप्राकृतदेशविशेषத்திலே சென்றால் இவனுக்கு अनवच्छिन्न भगवदनुभव परिवाहமாக வரும் परिपूर्ण कैङ्कर्यरूप परमपुरुषार्थसिद्धि இருக்கும்படியும் சொல்லப்பட்டன.”

இப்படிச் சுருக்கும் ஸ்வாமி தேசிகனுடைய காரிகை மிகவும் ரஸமானது :

1 2 3,4,5,6 7 8

संदृष्टः सारवाग्वित् स्वपरनिशितधीः सङ्गजित् नैकसंस्थः

9 10 11 12 13

स्पष्टोपायः अतिखिन्नः सपरिकर भरन्यास निष्पन्नकृत्यः ।

14 15, 16 17 18 19

स्वावस्थार्हं सपर्याविधिं इह नियतं व्यागसं क्वापि बिभ्रत्

20, 21 22

निर्मुक्त-स्थूल-सूक्ष्मप्रकृतिः अनुभवति अच्युतं नित्यं एकः ॥

[ச்லோகத்துக்கு மேலே குறியிட்டிருக்கும் எண்கள், க்ரந்த அதிகாரத்தின் எண்களைக் குறிப்பதாகும். அதிகாரத்தின் பொருளைச் சுருக்கிக் காட்டும் பதங்கள், எண்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன]

23. சிவோபாயசோதனாधिकारः

“திருநாரணனே மன்னிய வன்சரண்”

अर्थानुशासन भागத்தில் அறிந்துகொண்டதை மறுபடி அறியவேண்டியதன் அவச்யம் என்ன?

-கலக்கமின்றி, सूक्ष्मतम अर्थங்களை அறிகைக்காக;

-கலங்கியவர்களைத் தெளிவடைவிப்பதற்காக.

சிவோபாயமான எம்பெருமான் விஷயமாக உண்டாக்கப்படும் கலக்கங்களும்/ ஸமாதானங்களும்

 கலக்கங்கள் 	 ஸமாதானங்கள்
<p align="center">எம்பெருமானின் स्वातन्त्र्य மற்றும் सहज कारणத்தைப் பற்றியது</p>	
<p>- स्वतन्त्रனான எம்பெருமானால் சிசைஷ்யாக அளிக்கப்பட்ட, இக்கலக்கங்கள் தெளிவுறுமா ?</p>	<p>தெளிவுறும் ; அதற்கான காரணங்கள் :-</p> <ol style="list-style-type: none"> 1)பிராட்டி திருவடியில் ஜீவன் செய்த பुरुஷகார ப்ரபத்திக்கு, அவர் 'अस्तु ते, तयैव सर्वं संपत्स्यते' என்றருளும் திருமுகப்பாசரம். 2) நல்லாசிரியர்களின் अनुग्रहம். 3) உயர்ந்த ஸம்பந்தாயத்தைப் பெறுகை.
<p>எம்பெருமான் இந்நான்வரை நம்மை அனாதரித்ததற்கும், இன்று ரக்ஷிப்பதற்கும் அவனுடைய स्वातन्त्र्य தானே காரணம் ?</p>	<p>இல்லை; स्वातन्त्र्यத்தால் அனாதரிப்பதோ/காப்பதோ செய்தால், 'தவறு செய்தவனாகிலும்/ செய்யாதவனாகிலும்' ஒன்றுபோல் ரக்ஷிப்பதாக ஆகி, 'செய்தவன்'பால் பக்ஷபாதம் காட்டுபவன் என்ற தோஷம் வரும்; இருவரையுமே காக்காமல் விட்டால், தயை இல்லாதவன் என்ற தோஷம் தட்டும். ஆகையால், கர்மங்களின் அடிப்படையில் பலன் கொடுக்கும் எம்பெருமான், உரிய ஸமயம் வந்தவுடன் வடிவீவனை ஒரு வ்யாஜத்தை செய்ய வைத்து, அதைக் காரணமாக வைத்து ரக்ஷிக்கிறான்.</p>
<p>உரிய ஸமயம் வருவதுதான் காரணமென்றால், எம்பெருமான் स्वातन्त्र्य வீண்தானே !</p>	<p>இல்லை; வ்யாஜத்தை முன்னிட்டு, தான் நினைத்த காலத்தில் வடிவீவனைக் காப்பாற்றும்போது, 'எவராலும் தடுக்கமுடியாமல் போவதற்கு', இந்த स्वातन्त्र्य்தான் பயன்படுகிறது.</p>
<p>வ்யாஜத்தையிட்டு காக்கிறான் என்றால் कारण्यவீண்தானே; மேலும், कारण्य என்ற परदुःख दुःखित्वं பகவானுக்கு எப்படி भोग्यமாக ஆகும் ?</p>	<p>வ்யாஜ இன்றிக் காத்தால், பக்ஷபாதம் காட்டுபவன் என்ற தோஷம் வரும்; வ்யாஜ என்றதாலேயே முக்கிய காரணமல்ல என்றாகி, प्रधान कारणं, பகவானின் कारण्य்தான் எனவாகிறது; ஆக कारण्य வீணாவதில்லையே ! -परदुःख दुःखित्वं என்பது ஹேயுணமாதலால், ஹேமேயில்லாத பகவானின் कारण्यத்தை, परदुःख निरास चिकीर्षा என்பதாகவே கொள்ளவேண்டும்.</p>
<p>सिद्धान्तम् : चेतनனை தன் लीलैக்கு உறுப்பாக்குவதற்கு, ईश्वरனின் स्वातन्त्र्य-कारण्यங்கள்தான் प्रधानकारणं; चेतनன் அனாதி காலமாக செய்துவரும் 'ஆணை மீறுதல்' என்பது सहकारि कारणं.</p> <p>-चेतनனை தன் भोगத்துக்கு உறுப்பாக்குவதற்கு, ईश्वरனின் सहज कारण्य தான் प्रधान / सामान्य कारणं; 'ஆணை மீறுதலால்' உண்டான ईश्वर निग्रह सङ्कल्पத்தை மாற்றி அவனை वशीகரிக்கும் உபாயங்களான भक्ति-प्रपत्तिकள் सहकारि / विशेष कारणங்கள்.</p> <p>-ईश्वरன் ரக்ஷகனாக ஆவதற்கு उपयुक्त गुणங்களான ज्ञान-शक्ति-करुणைகளில் ज्ञान-शक्तிகள், अनुग्रह-निग्रहं இரண்டிற்கும் உறுப்பாம்; कारण्यமோ, अनुग्रहத்துக்கு மட்டுமே அசாধারণ்.</p>	

ईश्वर कारुण्य-अनुग्रहத்தால் ஏற்படும் நன்மைப் பட்டியல் :

1. மூவகை சேதநர்கள் स्वरूपம் பெறுதல்; அது நீடித்தல்;
2. சேதநர்கள், எம்பெருமான் உகக்கும் செயல்களைச் செய்தல்;
3. நித்யர்கள், நித்யமாக எம்பெருமானை அநுபவித்தல்;
4. முக்தர்கள், பழையபடி कर्मवश्यतै அடையாமல் இருத்தல்;
5. लीलाविभूதியில் सृष्टि-रक्षणं இவைகளுக்குக் காரணமாதல்;
6. பகவானின் அவதாரங்களான शुद्धसृष्टிக்குக் காரணமாதல்;
7. शास्त्रங்களை வெளியிடுதல்;
8. அந்த शास्त्रங்கள் மூலம் तत्त्व-हित-पुरुषार्थ பற்றிய அறிவு பிறப்பித்தல்;
9. परमपुरुषार्थமான मोक्षத்தில் ஜீவனுக்கு ஆர்வம் உண்டாக்குதல்;
10. அந்த ஆர்வம் உண்டாவதற்குக் காரணமான सुकृतविशेष ஏற்படுத்துதல்;
11. ईश्वरனின் निग्रहம் நீங்குவதற்கு, அவரவர் தகுதிக்கேற்ற उपायங்களைக் காட்டல்;
12. उपायத்தில் புலன்களை ஊக்குவிக்கும் நிலையில் துணை நின்றல்;
13. उपासनं செய்பவனுக்கு நடுவில் தடை நேர்ந்தால், தகுந்த प्रायश्चित्तத்தை செய்வித்தல்;
14. अकिञ्चनர்க்கு उपायस्थानத்திலே நின்று தடையேதும் நேராவண்ணம் ரசுவித்தல்;
15. இந்த उपायங்களால் பகவானை மகிழ்வித்து, அநாதியாக சேதநன் செய்த கணக்கற்ற அபராதங்களை ईश्वரன் புறக்கணிக்கும்படிக்கும் - அளவற்ற இன்பத்திலே இளைப்பாற்றும்படிக்கும் -ஸம்ஸாரத்துக்கு திரும்புதல் இல்லாமல் செய்தலுக்கும் காரணமாதல்;
16. आर्तिप्रपन्नனுக்கு, அப்போதே மோக்ஷம் தருவித்தல்;
17. मोक्षार्थप्रपत्ति காலத்திலேயே இங்கு இருந்த நாள் அபராதம் கலவாத कैङ्कर्यத்தையும் அளிக்கவேணுமென்ற फलத்தைக் கேட்க மறந்த दृष्टप्रपन्नனுக்கு, प्रारब्धकर्मத்தாலே நேரிட்ட பாபங்களுக்காக पश्चातापத்தை உண்டாக்கி, அவன் தகுதிக்கேற்ற प्रायश्चित्तத்தை செய்வித்தல்;
18. இப்படி प्रायश्चित्तம் செய்யாத कठिनप्रकृतிகளுக்கு, यमलोकம் நேராதபடியும், மோக்ஷத்துக்குத் தடைவராதபடியும் செய்து, சிறு தண்டனைகளால் சிசுவித்தல்.

 கலக்கங்கள் 	 ஸமாதானங்கள்
எம்பெருமானின் ஷேபி என்ற குணவிசேஷத்தைப் பற்றியது	
<p>புரானபுரணிகாரத்தின் படி ஷேபியான எம்பெருமான், புரணான “சேதனைக் காப்பதற்கு, உரிமையும் / சக்தியும் படைத்தவன்” எனவும், சேதன் ஸ்வந்ரமாக ஒரு செயலும் செய்ய முடியாதவன் எனவும் சொல்லப்பட்டதால், சேதன் ஆத்மசமர்ப்பு செய்வது, அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு விருதமாகும்.</p>	<p>ஆகாது. அதே அதிகாரத்திலேயே, “கர்மவச்யரை ‘உபாயத்திலே மூட்டியே ரக்ஷிப்பது’ என்பது, கருவாந் ஆன எம்பெருமானது தீர்ந்தஸங்கல்பம்” எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியில்லையானால், ‘எல்லீரும் வீடு பெறும்’ நிலை ஏற்பட்டிருக்கும்; உண்மையில் அப்படியில்லையே !</p> <p>-சரணம் ப்ரஜ என்று விதித்திருப்பதால், <i>ஆத்மசமர்ப்பு, ஸ்வரூப விருதம்</i> அன்று.</p> <p>- <i>பூர்வாசாரீ</i>ர்கள் ஆத்மசமர்ப்புத்தை தாங்களும் அநுஷித்து, ஸாஸ்த்ரங்களை ப்ரமாணமாகக் காட்டி பிறர்க்கும் உபதேசித்திருக்கின்றனர்.</p>
<p>ஆத்மசமர்ப்புத்தேவையில்லை; ப்ரகவாநுக்கும்-ஜீவனுக்கும் உள்ள ஸ்ம்பந்த்ஜானமும், ரக்ஷி கப்படும்போது விலக்காமல் இருத்தலுமே <i>மோக்ஷஸாதன</i> மாம்.</p> <p>-இதுதான் பாரதத்தில் ‘<i>யே நாத் வந்த: . . ந ஆத்மகர்மணி சமார- பந்தே</i>’ என சொல்லப்பட்டது.</p> <p>-சோமாசியாண்டானும், ரக்ஷணத்தில் சேதனுக்கு அந்வயமில்லையெனக் கூறுகிறார்.</p>	<p>ஸ்ம்பந்த்ஜானமில்லா அசேதன/பசு-பக்ஷிகளும் காக்கப்படுவதால், இந்த வாதம் யுக்திக்குப் பொருந்தவில்லை; மாமேகம் சரணம் ப்ரஜ, ஆத்மான் மயி நிஷிபேத் போன்ற ‘விதி’ இருப்பதால், “<i>ரக்ஷாபேக்ஷையோடு சேர்ந்த ஸ்ம்பந்த்ஜானம்வேண்டும்</i>” எனவும், பூர்வபக்ஷி ஸாஸ்த்ரத்துக்கும் பொருந்தவில்லை என்றும் தேர்கிறது.</p> <p>-மேலும், ‘<i>பகவான் ரக்ஷிக்கும்போது, விலக்காமல் இருத்தலே மோக்ஷஸாதனம்</i>’ என்றால், தூங்கும்போது எல்லோர்க்கும் மோக்ஷம் கொடுக்கநேரிடும் !</p> <p>-அப்படியல்ல; மோக்ஷம் அளிப்பதற்கு, ‘<i>தடுக்கும் யோக்யதை இருக்கும் போது</i>’ தடுக்காமல் இருந்திருக்கவேண்டும் என்றால், யோக்யதையே இல்லாத அசித்தத்துகளுக்கும் மோக்ஷமளித்திருப்பதற்கு ஒட்டவில்லை.</p> <p>-இந்த பாரதக்ஷேத்திலும், <i>நாத்வந்த:</i> என்ற பதத்தின் ‘<i>நாத்=யாந்</i>’ என்ற தாது வ்யுத்தி / மதுப் இவையினால், “<i>யாசிப்பவனை உடைய ஈசுவரன்</i>” எனப்பொருளாவதால், ரக்ஷாபேக்ஷை/ ஆத்மசமர்ப்பு செய்வதனை பகவானே காப்பாற்றுகிறான் எனவாகி, ஆத்மசமர்ப்புத் தேவையான் எனத் தேர்கிறது.</p> <p>-உதாஹரித்த பூர்வரின் வசந்ததால், ‘<i>அநாதி கர்மப்ரவாஹ் விபாகவிசேஷத்தாலே</i>’ ஏற்பட்ட யாதுக்ஷிக் சுகூதாதினை முன்னிட்டு ஆத்மசமர்ப்புத்திலே மூட்டு வித்து, அதனால் ப்ரீதனாய் ஸர்வகர்தாவான் எம்பெருமான் ரக்ஷிக்கிறான்; ஆக, நாமே செய்கிறோம் என்று எண்ணுவதற்கில்லை’ என்றும்; ஜீவனை கவலை அற்று இருக்கச்செய்வதான ‘பகவானின் ஷேபியாய் நிற்கும் ஸ்ம்பந்த் விசேஷம், அபிப்ரேதம்’ என்றும் கொள்ளவேண்டும்.</p>
<p>ஸித்தாந்தம் : ஷேபியாய், காக்கும் கடமையுள்ளவனானாலும், <i>வீஷம்ய் துஷம்</i> தட்டாமல் இருப்பதற்காக ரக்ஷாபேக்ஷையோடு சேர்ந்த ஆத்மசமர்ப்பு என்னும் வ்யாஜத்தைக்கொண்டே, எம்பெருமான் ரக்ஷிக்கிறான். மேலும், காப்பதற்கு ப்ரதான காரணம் அவனேயாகையால், அவன் ஷேபியாய் நிற்பதும் நிலைக்கிறது.</p>	

கலக்கங்கள்

ஸமாதானங்கள்

எம்பெருமானின் பத்ரி-சம்பந்தத்தைப் பற்றியது

<p>अकिञ्चननान जीवन् अनन्यो- पायनायिर्नुक्कवेण्णुमे ! ஆகையால் பூர்வஊடப்படி உபாயமாக பற்றப்படும் பக வாணை 'ஸ்ரீமத்' நாராயணன் என்னும்போது, பிராட்டி அடையாளச் சொல்லாக மட்டும் இருக்கிறான்; ஒரு- போதும் அவனைப் பிரியாத விசேஷமாக இருப்பது उत्तर खण्डத்தில்தான்.</p>	<p>- श्रीमत् என்ற பதம் இருஊடத்திலும் 'अर्थस्वारस्यத்துக்கு பாடகமில்லா மல்' ஒன்றுபோலவே இருப்பதால், பூர்வத்தில் 'அடையாளச்சொல்' என வும் उत्तरத்தில் 'विशेषण' எனவும் சொல்லவேண்டியதில்லை. -अनन्यप्रयोजननाकவுமிருக்கும் ஜீவனுக்கு, 'उत्तरखण्डத்தில்' மட்டும் श्रीमत् என்ற पदं, विशेषण' என்பதும் பொருத்தமற்றதே ! -இருவிடங்களிலுமே 'அடையாளச்சொல்' என்றாலோ, இதே காரணத் தால், ईश्वरனின் गुण-विग्रह-व्यापारादிகளும் विशेषणமல்ல என்றாகி விடும்! அவைகள் उपयोगமாயுள்ளதால் विशेषणமாக ஏற்கப்படுகிறது என்றால், பிராட்டியும் - उपायदशையில் ईश्वरனின் उपेक्षையைப்போக்கி अनुग्रह सङ्कल्पத்தை உண்டுபண்ணுவது, उपेयदशையில் ஜீவன் செய்யும் कैङ्कर्य फलனுக்கு, ईश्वரனோடு சேர்ந்து शेषियாயிருப்பது, இவ்விதம் - उपयोगமாயுள்ளதால் विशेषणமாக ஒப்புக்கொள்ளலாமல்லவா.</p>
<p>இரு वस्तुக்களான பகவான் - பிராட்டி, இவர்கள் சேர்த்தி யை "ஒன்று" எனசொல்வது, 'உபாயம் ஒன்றே' எனும் நம் ஸம்பந்தாயத்துக்கு विरुद्ध. -மேலும், பிராட்டியின் சேர்க்கையால் பெருமை உண்டாவது, பகவானுக்கு குறையாகும். -அநேக ப்ரமாணங்கள் பகவானை மட்டும்தான் சொல்கின்றன.</p>	<p>-நாராயணனும், அவன் குணங்களும் தனி வஸ்துக்களாக இருப்பினும், பின்னது அவனுக்கு विशेषणமாக இருப்பதால், இச்சேர்கையை "ஒன்று" என்று நம் ஸம்பந்தாயத்தில் ஒப்புக்கொள்வதுபோல், பிராட்டி நாராயண னுக்கு விசேஷணமாகவிருக்கும் நிலையில் "ஒன்றென்றே" இசையலாம். -மேலும், विशेषणத்தின் சேர்த்தியால் विशेष्यத்துக்கு ஏற்றமுண்டானால், அது பின்னதின் குணத்துக்கோ/ स्वातन्त्र्यத்துக்கோ குறையாகாது; மாறாக அதிசயம்தான் உண்டாகும். இது பிராட்டியோடு சேர்ந்த பகவான் விஷயத்திலும் பொருந்தும். -யாங்களில் பத்ரிக்கு अन्वयமுள்ளபோதிலும், 'எப்போதும் கணவனுக்குள் அடக்கம்' என்பதால் 'पतिप्रधानமாக'ச் சொல்வதில்லையா! அதுபோல் आत्मयागமான आत्मसमर्पणத்தில் பகவானைமட்டும் சொல்லியிருக்கிறது.</p>
<p>பகவானோடு எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவனானால், திரு கோயில்களில் 'தனிக்கோவில் நாச்சியார்' என பிரிந்த நிலை என்? काम्यप्रधानமான இவ- ரை अनन्य प्रयोजकரान परमै- कान्तिकள் ஸேவிக்கலாமா ?</p>	<p>-श्रीपाञ्चरत्रशास्त्रப்படி, अर्चारूपियான भगवानைவிட்டு தனிக் கோவில் நாச்சியாராக நின்றாலும், பிராட்டி "भगवानோடு இல்லையென்பது இல்லை". இந்த अविनाभावம் "भास्कर-प्रभा (ஒளி, सूर्यனைவிட்டு வெளியே பரவினாலும், सूर्यனோடு இல்லை என்பது இல்லை எனும்) न्याय सिद्ध. -काम्यप्रधानமானாலும் भगवद्रूपமான मदनगोपालादिकளை परमैकान्ति கள் ஸேவிப்பதுபோல், தனிக்கோவில் நாச்சியாரை ஸேவிப்பதும் பொருத்தமே.</p>

सिद्धान्तम् : எம்பெருமானும் பிராட்டியும் ஒரே शेषित्वமுடையவர்கள்; ஒரே सङ्कल्पத்தை உடையவர்கள்; ஒருவர் மற்றவர்க்குப் பெருமை சேர்ப்பவர்கள்; स्वरूपम्/ रूपं ஆகியவற்றில் பிரிவில்லாதபடி சேர்ந்திருப்பவர்கள். இந்நிலை குலையாதபடி सिद्धोपायத்தை, श्रीमत् என்ற विशेषणத்தோடுகூடிய नारायण शब्दத்தில் அநுஸந்திக்கவேண்டும்.

“வரிக்கின்றனன் குறியொன்றால்”

<div> கலக்கங்கள் </div>		<div> ஸமாதானங்கள் </div>	
भक्ति / प्रपत्तिकளுக்கு अधिकारமுடையமைப்பற்றியது			
<p>सामान्यधर्ममान'பகவானைப் பற்றுவதையுடைய उपासनं, सर्वाधिकारமில்லையே ?</p>		<p>उपासन ஆரம்பத்தில்தான் त्रैवर्णिकராக இருக்கவேண்டுமென்ற நியமமே தவிர, தொடரும் பிறவிகளில் அந்தக் கட்டாயமில்லையே. ஆக, भक्त्यादि आश्रयण' என்பது सामान्य धर्मமாவதும் பொருத்தமே.</p>	
<p>प्रपत्ति என்பது யாகவிசேஷமாக न्यासविधौயில் விதிக்கப்பட்ட ஒரு वैदिक धर्मமாகையால், அதை அநுஷ்டிக்க எல்லோர்க்கும் अधिकारம் கிடையாதே.</p>		<p>- வேத/ ப்ரமாணங்கள் எல்லோர்க்கும் अधिकारம் உண்டென்கின்றன. -மேலும், उपासनத்திற்போல अधिकारத்தை அளவுபடுத்துவதான विशेष वचनं ஏதும் प्रपत्ति விஷயத்தில் இல்லை. - 'உண்மை பேசு' என்பது वैदिक वचनமானாலும், सामान्यधर्मமாகி எல்லோர்க்கும் अधिकारம் உள்ளதுபோல், प्रपत्तिயும் सामान्यधर्मமே. -காசாதிசுளும் ஸரணுமடைந்ததாக ப்ரமாணங்கள் உள்ளன.</p>	
<p>सिद्धान्तम् : त्रैवर्णिकராக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், शरण्य-शरणागति ज्ञानமும் आकिञ्चन्याதிசுளும் இருப்பது மட்டுமே प्रपत्तिக்கு अधिकारம் ஆகும்.</p>			
<div> கலக்கங்கள் </div>		<div> ஸமாதானங்கள் </div>	
भक्ति / प्रपत्तिकளின் स्वरूप / कार्यங்களைப் பற்றியது			
<p>-आत्मस्वरूपத்தில் ஒட்டாததும் अन्य देवताசंबन्धமுடையதும் ஆன वर्णाश्रमाதிசுளை அநு-ஸரித்துச் செய்யப்படும் उपासनं, आत्मवैलक्षण्यं அறிந்த வனுக்கு अनुष्ठेयं அல்ல. -शास्त्रं விதித்த उपायங்களில் स्वरूपविरुद्धं என்பதால் उपासनத்தை விட வேண்டும் என்று आस वाक्यं (श्रीवचन भूषणத்தில்) உள்ளதே ? -தன்னைக் காத்துக்கொள்ள கடமையும் சக்தியுமில்லாத चेतनன் उपासनं செய்வது स्वरूपविरुद्धதானே ?</p>		<p>-शरीर-संबन्धமடியாகவரும் பசி-தாகம் இவற்றுக்கு परिहारம் செய்வதைப் போல், वर्णादि विशिष्ट शरीरத்தோடு சேர்ந்திருப்பதனால், அவைகளுக்கு உட்பட்ட शास्त्रविहित धर्मங்களை செய்யத்தான் வேண்டும்; மேலும், कर्माக்களால், देवता-अन्तर्यामिயான भगवान्தானே ஆரதிக்கப்படுகிறான். -आत्म स्वरूपத்துக்கு विरुद्धமென்றால் எப்படி?: 1. आत्माவை அழித்து விடுமா; 2. परतन्त्रனான आत्माவுக்கு அசம்பாவிதமான 'செயலாற்றும் தன்மையை' (कर्तृत्वத்தை) சொல்கிறதா; 3. आत्माவுக்குத் தீங்குவிளைவிக்கும் என்பதா? இம் மூன்றுமே இங்கு பொருந்தாது; ஏனெனில் : 1. आत्मस्वरूपம் नित्यமானது; 2. आत्माவுக்கு स्वतन्त्रकर्तृत्वं இல்லாதபோதும், तुच्छत्वं வாராமைக்காக भगवदधीन कर्तृत्वத்தை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்; 3. काम्यकर्माக்கள் போல் संसारத்தை தருவதல்ல, उपासनं- ஆக தீங்கில்லை. ---आसवाक्यं, प्रपत्तिயை स्तोत्रं செய்வதற்காகச் சொன்ன अतिवादமே ! वैषम्य-नैर्घृण्यத்விர்க்கவும், शास्त्र-विधिवलத்தாலும், व्याजமாக उपासनத்தை பகவான் எதிர்பார்க்கிறான். இப்படி ஒப்பாவிட்டால், भगवत्प्रीतिக்காகச் செய்யப்படும் கைங்கர்யமும், प्रपत्तिயும்கூட स्वरूपविरुद्धமாகிவிடும் !</p>	

 கலக்கங்கள் 	 ஸமாதானங்கள்
<p>भक्तियोगத்தின் பலனைப்பார் த்து, प्रपत्தியும் பலிக்குமென நம்பி அதை செய்யத் தூண்ட வே भक्तियोगத்தை, शास्त्रं विधि த்தது. ஆனால், व्यभिचारं विधि க்கப்பட்டாலும் (नरकादि फल னைத் தருவதால்) தவிர்க்க வேண்டியதுபோல், भक्तियोगं, स्वरूपविरुद्धं. மேலும் शिष्टाचारம் கிடையாது.</p>	<p>-கஷ்டமான उपासन-उदाहरणத்தைக்காட்டி, लघुவான प्रपत्தியில் ஈடுபடு த்த முயல்வது என்பது பொருந்தாது; மேலும் परिहसनीयं.</p> <p>-व्यभिचारादि उदाहरणं பொருந்தாது; ஏனெனில், இவற்றின் फलன் अनर्थ हेतुக்களாகும். ஆனால், भक्तियोगத்தின் फलனோ मोक्षமானபடி யால், शास्त्र विधिப்படி நடப்பது பொருத்தமே.</p> <p>-पराशरादिकளும் उपासनத்தை अनुष्ठித்திருக்கிறார்கள்.</p> <p>-उपासनाधिकारிகள் அரிதாயிருப்பதைக்கொண்டு தள்ளவேண்டும் என்றால், அதே दोषம் प्रपत्तिக்கும் சொல்லலாம்.</p> <p>-ஆக, अकिञ्चनனுக்கு उपासनं, स्वाधिकारविरुद्धं எனப் பொருளாகிறது.</p>
<p>उपासनं, साधनं என்று நாம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.</p>	<p>सर्वधर्मान् परित्यज्य என்பதற்கு व्याख्यानத்தில் ஸ்ரீபிள்ளைலோகாசார்யர் 'उपासनமாகிற धर्मத்தையும் விட 'ச' சொல்லியிருப்பதால், स्ववचन विरोधं.</p>
<p>அவரும் उपासनத்தைधर्म என ஒப்பவில்லை; மாறாக 'धर्म எனக்கொண்ட अज्ञानத்தை' நீக்கவேண்டி, அதை अनुवदि த்து, பிறகு விடு என்றார்.</p>	<p>இப்படி, शास्त्रं विधिத்த उपासनத்தை धर्मமில்லையென்றால், कैमुतिक न्यायத்தாலே, प्रपत्तियையும் மற்ற प्रवृत्ति-निवृत्ति धर्मங்களையும் விட நேர்ந்து, शास्त्र-प्रामाण्यத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத बाह्य-कुदृष्टि पक्षத்தைச் சேர்ந்தவராகி விடுவோம் !</p>
<p>शास्त्रத்தால் तत्वज्ञानं பிறந்த – வன், தானாகவே शेषत्वानु- सन्धानं பண்ணுவானே; ஆக आत्मनिक्षेप-विधि எதற்கு? -सिद्धமாக இருப்பதை विधि க்க வேண்டாமே;</p>	<p>இது, वाक्य-जन्य ज्ञानமே मोक्षसाधनं எனச் சொல்வதுபோன்று, கண்டிக்கப் படவேண்டிய ஒன்று. மேலும் भक्ति-प्रपत्ति இரண்டுக்கும் தேவையான अधिकारம், तत्वज्ञानं; प्रपत्तिக்கு, विशेष्மாக न्यासம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.</p> <p>-तत्वज्ञानं இல்லாதவனுக்கும், प्रपत्ति அதையும் அளித்து मोक्षहेतुவாகும்.</p> <p>-शरणं ब्रज என विधि இருப்பதாலேயே அது साध्यं எனத்தெனிகிறதே !</p>
<p>सर्वधर्मान् परित्यज्य என்பது தான் विधि (शरणं ब्रज என்ப தல்ல); அப்போது, स्वरक्षणार्थं स्वव्यापार निवृत्तियை (விலகு வதை)ச் சொல்கிறது.</p>	<p>-ब्रज என்பதில்தான் लोट् உள்ளது; परित्यज्यவில் இல்லாததால், அது विधि என்பது शब्दस्वारस्यமற்றது.</p> <p>- 'விலகுவதும்' धर्मत्यागं என்ற ஒரு व्यापार்தானே !</p> <p>- 'கிடையாது; व्यापारं இல்லை' என்றால், विधि தேவையில்லையே !</p> <p>ஆக, இந்த வாதம் பொருத்தமற்றது.</p>
<p>प्रपत्ति, साध्योपायं / उपकारकं என்றால், ईश्वरனின் एकत्व/ सिद्धत्व/ परमचेतनत्व/ परम- कारुणिकत्व/ सर्वशक्तित्व/ निरपेक्षत्वங்களுக்குக் கொத்தை வருமே !</p>	<p>-இந்த तर्क, व्याप्ति-शून्यदोषமுடைய कुतर्कமாகும்-அதாவது, सहकारियை अपेक्षिப்பவரெல்லாம் गुणविशेषங்கள் இல்லாதவரென நிரூபிக்கவேண்டி வரும் ! அது முடியாதே. குயவன், சக்கரம்-கோல் இவற்றை எதிர்பார்ப் பதையும்; उदारர், கருணாவானாகயிருப்பதையும் பார்க்கிறோமே !</p> <p>-மேலும் उपासनத்தில் साधन-भावாதிகளை இசைந்தபோது, ईश्वरனின் स्वभावங்களுக்கு கொத்தை வருவதாகச் சொல்வதில்லையே !</p>

 கலக்கங்கள் 	 ஸமாதானங்கள்
<p>-ஒரு உபாயம் ஒரே பலனை தானே கொடுக்கும். வேண்டியதெல்லாம் தருவதெப்படி?</p>	<p>'உபாயங்கள், மோक्षार्थிக்கு निवृत्ति धर्मமாகவும், மற்றவர்க்கு प्रवृत्ति धर्मமாகவும் நிற்கின்றன' என शास्त्र்சொல்வதை, युक्तியினால் பாதிக்க முடியாது.</p>
<p>பல காலம் செய்யவேண்டிய பக்தி தரும் பலத்தை, ஒரே தடவை செய்யப்படும் ப்ரபத்தி எப்படிக் கொடுக்கும்?</p>	<p>சாஸ்த்ரங்களிலும்/ உலக வழக்கிலும், ஒரே பலனை அடைய கஷ்டமான வழியும் உண்டு; ஸுலபமானதும் உண்டு. இது 'अधिकारि भेदத்துக்கு தகுந்தபடி' என்று கொள்வதுபோல், பக்தி/ ப்ரபத்தி விஷயத்திலும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.</p>
<p>मोक्षोपायமும்/ பலனும் பகவான்தான். அப்படியிருக்க, பலனில் சிலர்க்கு காலதாமதம் ஏன் ?</p>	<p>இதற்குக் காரணம் - संसारச் சூட்டிலிருந்து மீள்வதில் ஒருவர்க்குள்ள அவஸரத்துக்கு ஈடாக, मोक्षத்தைப்பெற தாங்களே வெவ்வேறு காலத்தைக் குறிப்பதுதான்; அவரவர் कर्मங்களுக்குத் தக்க ईश्वरன்தான் बुद्धि-प्रदान் பண்ணுகிறான்.</p>
<p>ऐहिक फलனுக்காகச் செய்த प्रपत्ति சிலபோது फलिக்காமல் போவதால் प्रपत्तियே सन्देहத்துக்கு உள்ளாகிறதே?</p>	<p>இதற்குக் காரணம் - கார்யத்தின் அங்கங்களிலோ (कर्म वैगुण्यं), செய்பவனிடத்திலோ (कर्तृ वैगुण्यं), செய்யும் வழியிலோ (साधन वैगुण्यं) உண்டாகும் குறைதான். இக்குறைகள் இல்லாதபோது இங்கேயும் प्रपत्ति फलिப்பதை பார்க்கிறோமே.</p>
<p>-मोक्षसाधनமாக 'निरन्तर भगवद् ध्यानं'தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. -கீதையில் अङ्गप्रपत्तियाकத் தான், भाष्यकारர் யोजனை.</p>	<p>-निरन्तर भगवद् ध्यानं, शक्तனுக்கு उपायமாகவும், अशक्तனுக்கு फलமாகவும் சொல்லப்பட்டது. प्रपन्नனுக்கு मोक्षरुचि இங்கு குறையாமல் வளர்ந்து வர இது उपकारकम्. -प्रपत्तियின் अङ्गமான वेषத்தை भाष्यादिकளில் उदाहरित्तु, स्वतन्त्रமான वेषத்தை गद्यத்திலே श्रीभाष्यकारர் அருளிச்செய்தார்.</p>
<p>सिद्धान्तम् : - भगवद् ध्यान परीवाहमान पूजाविशेषத்தை, नित्य ग्रन्थத்தை ஒட்டி स्वयं प्रयोजनமாகச் செய்து வந்தால், अन्याभिगमनं/ अन्यार्थप्रवृत्ति/ अन्य भजनं/ अन्यकीर्तनं/ अन्यचिन्तनं என்ற 5 दोषங்கள் புகாமல் இருக்கும்.</p> <p>-இப்படிப்பட்ட आराधनத்துக்குத் தகுதியில்லாதவரும், தங்களுக்கு योग्यமான नित्य-नैमित्तिकங்களாலும், सङ्कीर्तनादிகளாலும் भागवतர்களுக்கு परतन्त्रராய் இருந்து कैङ्कर्यத்தினை இங்கு அநுபவிக்கலாம்</p>	

25. ப்ரபாவவ்யவஸ்தா஢ிகார:

அடியார் ஆதரத்தில் “ஆரணநீதி நெறி குலையாமை”

“ உபாயங்களின் ப்ரபாவத்தால் ஜாதி-நியமங்கள் ஒழியாது; ஸாஸ்த்ர விதித்த கர்மாக்கள் கழியாது – ஆக அதன் ப்ரபாவம் வ்யவஸ்தைக்குட்பட்டதுதான்” என்பது “பரீத்யஜ்ய, மாமேக” இவை மூலம் விளக்கப்படுகிறது,

கலக்கத்தால் மிகைப்படுத்தியமை	ப்ரபாவத்தை அளவுபடுத்தித் தெளிவித்தமை
உபாயம் செய்த ப்ரபவத் ஢க்தர்கள் எல்லோரும் ஒரே ஜாதியினர்தாம். இதை விதுரர்/ விஸ்வாமித்ரர்/ ஆழ்வார்கள் வுத்தாந்தங்களில் காண்க.	உபாயம், ஜாதி-நிவந்தனத்தை மாற்றவல்லதல்ல. ‘ஒரேஜாதி’ எனச் சொன்னது, ப்ரபவத்஢க்தியாகிறகுணவிசேஷத்தையிட்டு உபகாரமாகவே. -விதுராதிகளும் ஜாதி நியமங்களை மீறவில்லை என்பது இதிஹாஸங்களை முழுவதும் கற்றோர் கணிப்பு.
<p>ஸித்தாந்தம் :- ஸாரீரகமாக ஏற்படுவது ‘ஜாதி’; இது சரீரம் இருக்குமளவும் மாறாதது. மாஸசமாக குண விசேஷத்தையிட்டு ஏற்படுவது ‘குலம்’; இது எல்லா ஜாதியினர்க்கும் உண்டாகக் கூடியது. “ப்ரபவத்஢க்தர்கள் ஢மரென்றது பரமபுருஷார்த்-஢ாம்யாதிகளாலே”- கிடாம்பி அப்புள்ளார். இப் ஢க்தர்களில் : ஢ேவதாந்தர ஸ்பர்ஷ் இல்லாதவர் – ஂகாந்திகள்; ப்ரயோஜனாந்தர ஸ்பர்ஷ் இல்லாதவர் – பரமீகாந்திகள்; தாமதம் பபாறுக்காது, ப்ரந்யாஸம் செய்து கை஢்க்யைக் ப்ரயோஜகராயிருப்பவர் - ஷோடஸவரண ஸ்வரண பரமீகாந்தி.</p> <p>-ஆக ஸாரீரகமான ஜாதிநியமங்களை எவரும் பரீத்யஜிக்கவொண்ணாது.</p>	

 கலக்கங்கள்	 ஸமாதானங்கள்
<p>உபாய-நிஸ்தர், எல்லா ப்ரவுத்தி-நிவ்ரத்தி ஢ர்மங்களையும் விட வேண்டுமென்பது ‘ஸர்வ ஢ர்மாந் பரீத்யஜ்ய’ வுக்குப் பபாருள்.</p>	<p>-ஸாஸ்த்ர-நியமத்தை ப்ரான்தியால் வா஢்ய-குதூ஢ிகளவிடுவது தாமஸத்யா஢;; ப்ரவுத்தி-நிவ்ரத்திகளுக்கு ஢ோம்பி விடுவது ராஜஸத்யா஢;; அதிகாரத்துக்கு தக்க கர்மங்களை ப்ரபவத்஢க்தித்தாகாகவே கர்ம-கர்த்வ-பல த்யா஢த் துடன்ஸெய்வது ஢ாத்விகத்யா஢:(இது ரீதாபாஸ்யத்தில் முதல்யோஜனை) -‘த்யா஢பக்ஷ’த்தின்படி, உபாயவிரோ஢ி பாபங்களைக் கழிக்க விதிக்கப் பட்ட ப்ராயஸ்சித்தாதிகளுக்கு அநர்஢ன், அவைகளை விட்டுவிட்டு, ப்ரபவானிடம் ப்ரபத்தி ஢ெய்யச் ஢ால்வது – (மாமேக – 2-ம் யோஜனை).</p>
<p>ஸித்தாந்தம் :- அஜ்ஞா-கை஢்க்யங்களான சரீரம் உள்ளளவும் தன் வரணாஸ்ரமாடிகளுக்கு ஏற்ப ஢ெய்யவேண்டும். இவை ப்ரக்தி-யோ஢த்தில் அ஢்஢மாகவும் ப்ரபத்தியில் பலமாகவுமாகும். ஢ுத்ததஸையில் வரணாஸ்ரமாடிகள் இல்லை.</p> <p>- ஜாதி-அஸ்ரய-நிமித்தது஢் அஹாரம், ஜ்ஞான஢்ர஢்ணம், ஸ்வ-ஸூத்ர ஢ந்வ்ர஢்ணம், ஢ந்ர஢்ர஢்ணம், ஜாதி, மற்றும் ஢ேஸ-காலத்திலும் - நியமங்களுடன், வேறு பலத்தில் ஆஸையற்றவனாய், தன் ஢க்திக்கு ஏற்ப ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கை஢்க்யங்களை ப்ரபந்நன் ஢ெய்யவேண்டும். இப்படி அகார நியமங்களென்ன; அதற்கு மேலே தயை-஢ாந்தி முதலான அத்மகுணங்களென்ன; அதற்கு மேலே ப்ரபவத் ப்ரஜனங்களென்ன; அதற்கு மேலே ஢ோக்ஷபல ஢ில் ஆஸையென்ன, இவற்றின் பபருமைகளால் ப்ரபந்நன் மேன்மேலும் உயர்வாகக் கருதப்படுவான்.</p>	

26. **ப்ரபாவ்ரக்ஷாதிக்கார:**

“தண்மை கிடக்கத் தாம்” உண்மை

“ उपायங்களின் ப்ரபாவங்கள் (கீழ்திகாரத்தில் சொன்னதுபோல) அளவுபடுத்தப்பட்டாலும், அதற்கே உண்டான சஷித/ ப்ரரக்ஷ பாப நாசகத்வங்கள்/ நல்வழியிலிருந்து சிறிது தவறிய ப்ராகவதர்களுக்கும் ப்ரல்ன் குன்றாமை, போன்ற தன்னேற்றமான பெருமைகளைக் குறைக்கலாகாது” என ‘மாஸுசு:’ ப்ரத் விளக்கப்பட்டு, ப்ரபாவம் ரக்ஷிக்கப்படுகிறது.

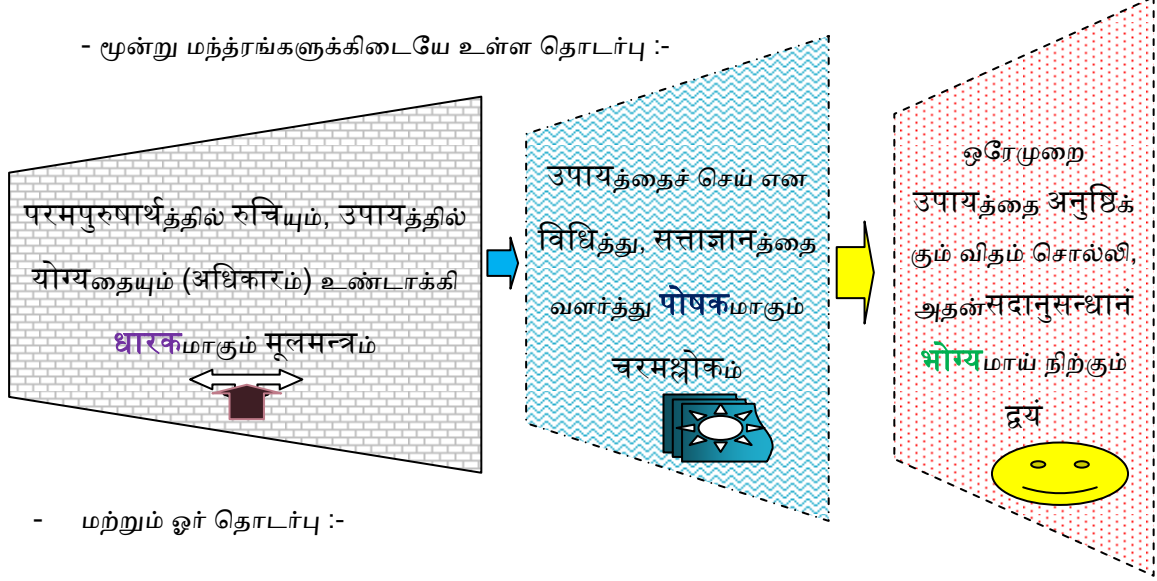
கலக்கத்தால் குறைவுபடுத்தியமை	ப்ரபாவத்தை ரக்ஷித்துத் தெளிவித்தமை
‘ப்ரபுத்தியினால் எல்லா-ஸூகங்களுக்கும் கழியும்’ என்றது ஸ்தோத்ரத்தான்; உண்மையில் கழிவதில்லை.	அநுக்ரஹ்ஸூலான எம்பெருமான் ‘விண்ணுலகம் தருவானாய் விரை கின்றான்’. ஸூகங்களை அநுபவிக்க இசைந்த ஜீவனின் நசைக்கு ஈடாகத்தான் இங்கு விட்டுவைக்கிறான்.
பகவான்தான் ஹிதேபியாயிற்றே. ஸூகத்துக்கு அநுபஷ்டிக்மமாக கேட்காதபோதும் அவனே ஸூகங்களைக் கழிக்கக்கூடாதோ?	இங்கு துக்கமில்லாது சிற்றின்பங்களை அநுபவிக்க விட்டுவைத்தால், ஒருபோதும் ஜீவனின் நசை மாளாது; ப்ராகவதநுபவத்தில் ஆசையும் வளராது. ஆக, ஹிதேபியான பகவானின் ஸிஷ்யும், அநுக்ரஹ் விசேஷத்தான். இதை ஆழ்வான்/ பட்டர் எதேஹ்யங்களிலே காணலாம்.
ஸித்தாந்தம் :- இங்கு ஸிஷ்யன், நியதாயுஸ்ஸுகளுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே ப்ரீதி உண்டாக்கியும்; அநியதாயுஸ்ஸுகளுக்கு அயுஸ்ஸை வளர்க்க நினைக்காமைக்கும், நிவேத் பிறப்பிக்கக்கூடவே.	
-து:கானுபவத்துக்குள்ள து:கானுபவ-நிவேத்-ப்ரீதாதிஜனன் என்ற 3 அகாரங்களில்:- து:கானுபவ், ப்ராகவநிபுக்ரஹ் ரூப துக்ரமத்தின் ப்ரலமாகும்; நிவேத்தின் மூலம் வரும் ஸிஷ்யும்; ப்ரீதிஜனன் மூலம் வரும் ‘ப்ராயக்ஷித்தம் செய்ய வேணும்’ என்ற ப்ரவூத்தியும், அநுக்ரஹ்யமான உபாயத்தின் ப்ரல்.	
அர்ஸத்காதிக்களை ஒழித்து வராக்யத் துடன் இல்லாத ப்ராகவதர்கள், ப்ரபுத்தி செய்தவராயினும் விலக்கத் தக்கவரே.	வழி தப்பினார் பக்கல் சொல்லும் வார்த்தையை, நல்வழியில் அடி தடுமாறினார் பக்கல் சொல்லலாகாது. ப்ராகவதர்- ஁ந (ஸுதர்ஸன்- பாஷ்ஜந்ய தாபஸ்க்காரமில்லாதவர்)/ ஹீந (புஷ்ட்ர ஸ்க்காரமில்லாதவர்)/ ப்ரஸிஸ்த (நாம ஸ்க்காரமில்லாதவர்) / நப (மந்ர ஸ்க்காரமில்லாதவர்) ராயினும், ப்ராகவானிடம் எகாந்யத் இருப்பதால், (ஒரு விரகாலே ஈடேறி விடுவதால்) இவர் திறத்திலும் அவக்ஷாதி அபகாரம் ஆகாது.
ஸித்தாந்தம் :- ப்ராகவதர்களை அவமதிக்காமல், அவரிடமுள்ள குணங்களைமட்டும் கண்டு மகிழவேண்டும்.	
க்ரணத்ரயத்தாலும் நல்வழியைக் கைவிடாமல், இங்கிருந்த நாள் ஸ்வய்ப்ரயோஜனமாக ப்ராகவத்கேட்க்ய் செய்யும் புண்ய-புருஷர்களுடன் சேர்ந்துவாழும் சிறந்தபாக்யத்தை எம்பெருமானின் அருளால்பெற்றதை நினைத்திருக்கவேண்டும். ப்ரமபதத்தில் பெறப்போகிற கேட்க்ய்-ஸாராக்யத்துக்கு, இவ்வுலகிலேயே முடிசூடி நிற்பதாய் அநுஸந்தித்திருக்கவேண்டும்.	

27. मूलमन्त्राधिकारः

“நன் மனு ஒதினம்”

मन्त्र पद-वाक्यங்களின் பல்வேறு யோஜனைகள் தரும் அர்யவிशेषங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

- மூன்று மந்த்ரங்களுக்கிடையே உள்ள தொடர்பு :-

- மற்றும் ஓர் தொடர்பு :-

மூலமந்த்ரம்	ओं (अ+उ+म्)	नमो	नारायणाय
த்வயம்	श्रीमन्नारायण	चरणौ शरणं प्रपद्ये	श्रीमते नारायणाय नमः
-விளக்குவது	(लक्ष्मी-सहितं)	(शरणागति)	(उपेयम्)
சரமச்லோக பகுதி	सर्व धर्मान् परित्यज्य (स्थितः)	मामेकं शरणं व्रज	सर्व पापेभ्यो मोक्षयिष्यामि
-விளக்குவது	(अकिञ्चनं - अनन्यशरणं)	(उपायान्तर निरपेक्षं)	(फलத்தில் स्वाधीन-स्वार्थ कर्तृत्व / भोक्तृत्वமாகிற विरोधि निवृत्ति)

திருமந்த்ரத்தின் பெருமை :

மந்த்ரங்களில் ஹவந்நாராயணமந்த்ரங்கள்; அவற்றுள் வ்யாபகமந்த்ரங்கள்; அதிலும் அஷ்டாக்ஷரம், விசேஷம். காரணம்:

- ❖ இது, வேதங்கள் முழுவதின் ஸாரமாகும்;
- ❖ ஸகல துக்கங்களையும் விலக்கவல்லது;
- ❖ அனைத்து பலன்களையும் அளிப்பது;
- ❖ எல்லா உபாயங்களுக்கும் உபகாரகமாக அமைவது;
- ஸகல வர்ணத்தார்க்கும், அதிகாரத்துகேற்ப (வैदिक-தாந்த்ரிகரூபத்தால்) உபஜீவ்ய்;
- ❖ (நார ஷப்தத்தாலே) வ்யாப்ய தத்வமான சேதனாசேதனங்களையும் (அயன ஷப்தத்தாலே) வ்யாபக தத்வமான பரமாத்மாவையும் நேராகவே சொல்கிறது;
- ❖ எந்த பலனையும் பெறுவதற்கு, வேறு எந்த மந்த்ரத்தையும் நாடவேண்டிய தேவையில்லாதது;
- ❖ ஹவநானின் (ராம-கृஷ்ணாதி) எந்த மூர்த்திக்கும் பொதுவான மந்த்ரமாகும்;
- ❖ வேத-சாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டது; எல்லா கல்பங்களிலும் ப்ரஸித்தமானது;
- ❖ ரிஷிகளாலும்-ஆழ்வார்களாலும்-ஆசார்யர்களாலும் விரும்பி அநுசந்திக்கப்படுவது.
- ❖ இம்மந்த்ரான் ஶ்ரீ பரகாலனுக்கு சர்வேஸ்வரனால் உபதேசிக்கப்பட்டது.

➤ **அஷ்டாஷ்வரத்தை உச்சரிக்க அதிகாரிகளும், விதமும் :**

- முதல் மூன்று வர்ணத்து புருஷர்கள் மட்டுமே **சமஸ்தமான** (அகார-அகார-மகாராत्मक) **ப்ரணவத்** தோடு (ओं नमो नारायणाय என) உச்சரிக்கலாம்.
- மற்றவர்களும் **ப்ரணவத்தை** **வ்யஸ்தமாக**, **அகாரத்துக்கு** பதிலாக 'அ' என்ற **வீஜாஷ்வரத்தைச்** சேர்த்து (अं नमो नारायणाय என) சொல்லலாம். இப்போதும், எட்டெழுத்து என்ற **எண்ணிக்கையும்**; அகாரத்தின் “**அவதாரணம் / लक्ष्मी**” என்ற இரண்டு **அর্থங்களும்** **அகாரத்திலே**, முறையே 'सर्वं वाक्यं सावधारणं' என்ற **ந்யாயத்தாலும் / नित्ययोगं** சொல்லும் **சन्नியோகசிஷ்ட ந்யாயத்தாலும்**; **கிடைக்கும்**.

पद/ अक्षरங்கள்	விளக்கம்
ओं(ப்ரணவம்) (மூன்றெழுத்து வேதம்)	- தனி மந்த்ரமாக '1-2-3-1/2 மாத்ரைகளில்' சொன்னால், முறையே कार्यरूप भगवान् i) உலகையும்/ ii) अन्तरिक्षத்தையும்/ iii)स्वर्गத்தையும் சரீரமாக உடையவர்/ iv) कारणा-वस्थैயிலுள்ளவர் எனப் பொருள்படும். ந்யாசவித்யை யில் சமர்ப்பணத்தைச் சொல்லும். - மற்ற மந்த்ரங்களோடு சேர்ந்த நிலையில், ஒரே எழுத்தானபோது , பரமாத்மாவைக் குறிக்கும். மூலமந்த்ரத்தில் சேர்ந்திருக்கும்போது ஆத்மசமர்ப்பணபரமாயும் स्वरूपज्ञानं உண்டாக்குவதால் शेषत्वानुसन्धानपரमாயும் / अधिकारपரमாயும் இருக்கும்.
(अ, उ, म என பிரித்து) सखण्ड மாகச் சொன்னால், கிடைக்கும் அর্থவிசேஷங்கள் இவ்வாறு:	
अकारम्	சொற்களுக்கு மூலமான அகாரம் , சகல வஸ்துக்களுக்கும் மூலமான எம்பெருமானைக் குறிக்கும்; 'अव-रक्षणे' என்ற धात्वर्थத்தினாலும் , सर्वरक्षक னான பகவானைக் குறிக்கும்.
'अ'வின்மேல் चतुर्थी	ஆத்மசமர்ப்பணம் , पारमार्ताக்கு उद्देश्य மென प्रमाणங்கள் சொல்வதால், அப்பொருளைக் காட்ட अ வின்மேல் 4-ம் வேற்றுமை உருபு சேர்க்கவேண்டும். மந்த்ரத்தில் அது, அழிந்து நிற்கிறது. இவ்வளவால், “ प्रणवृत्तित्वात् ஒரே विभक्ति யில் 'अ, म' இருப்பதால், जीव-परमात्म ऐक्यं தான் சொல்கிறது ” என்பது ஒட்டாது என்றாகிறது.
उकारम्	- அவதாரணம் பொருளாகி, अयोग/ अन्ययोग व्यवच्छेद ங்கள் கிடைக்கின்றன.
मकारम्	- अक्षरनिरूप ப்படி 'क' முதல் तत्त्व-वाचक மாய், 'म' 25-வது तत्त्व மான जीव னைக் குறிக்கும். - मन-ज्ञाने/ अवबोधने, मस-परिमाणे என்ற व्याकरण व्युत्पत्ति யால், जीवस्वरूप ங்களான ज्ञान स्वरूपत्व/ ज्ञान गुणकत्व/ अणुत्व ங்களால் जीव ன் பொருளாகிறான். - वेद இலக்கணப்படி जीव னைக்காட்டும் अस्मत् என்ற பதத்தின் முன்-பின் பகுதிக ளான अस्-अत् என்பவை மறைந்து, 'म' என நிற்கிறது. - प्रधानं नीयमानं हि तत्र अङ्गानि अपकर्षति என்ற न्यायத்தாலே प्रधान மான जीव னோடு शेष மான गुणादिकளும் ; शेषत्वाश्रय மான चेतना-चेतन ங்கள் எல்லாமும் குறிக்கும்.
नमः (ப்ரணவ-சாரமான அகாரத்தின் விவரணம்)	स्यूलार्थः - உயர்ந்தவனைவணங்கும் சரீரத்தின்செயல் ; பகவானை வணக்கும் செயல். - பகவான் எனக்கு शेषी ; நான் அவனுக்கு शेष ன் என்ற எண்ணம் ; - 'नमः' என வாக்கால் சொல்லி, மனதால் நினைத்து, உடம்பால் வணங்கும் போது, பூர்ணமான சரணாகதி. सूक्ष्मार्थः (न + मः எனப் பிரித்துச் சொல்லும்போது) - நான் எனக்கு शेषமல்லன் ; - ஒன்றும் எனக்கு शेषமில்லை ; எதற்கும் நான் शेषीயல்ல ; எனக்கு स्वातन्त्र्य மில்லை.

<p>नमः (தொடர்ச்சி)</p>	<p>परयोजन(न + म +: எனப்பிரித்துச்சொல்லும்) -பகவானையடைய प्रधान உபாயம்.</p> <p>- 'न' என்றால் उपायः - 'म' என்றால் प्रधानं - विसर्गம் எம்பெருமானைக் குறிப்பது.</p>
<p>नारायण</p>	<p>-रूढ्यर्थः - सर्वान्तर्यामि यान எம்பெருமான் -योगार्थः - नार (न, र) + अयनं = नारायणः</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ नरः = र (रीङ् -क्षये) என்பதால், स्वरूपविकारத்தாலே அழியும் தன்மையுள்ள अचित् என்றாகி, 'न' என்று 'अதைவிட வேறான ஜீவன்' என்று அर्थ; அப்போது, नर समूहः = नाराः (நரர்கள் கூட்டம்) என்றாகிறது. ■ नरः = அழிவற்ற தன்மையினாலும், 'नृ - नये' (நல்வழியில் நடத்திச் செல்பவன்) என்பதாலும், परमत्माவைச் சொல்லும்; அப்போது, 'नर संबन्धि नारं'/'नरात् जायते' என்பதால், नाराः என்று सकलचेतनाचेतनங்களைக் குறிக்கும். <p>नारं = जलं; இதனால், "ஜலத்தை உண்டாக்கிய" பகவானைக் குறிக்கும். अयनं = பரவேசிக்கப்படும் வஸ்து; अयनं = 'अय पय -गतौ' / इण् -गतौ என்ற धातुविलிருந்து :-</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ 'इयते अनेन' = (இவனைக்கொண்டு அடையப்படுகிறது) என்பதால் उपायः ; ➤ 'इयते अस्मिन्' = (இவனிடத்தில் லயம் அடைகிறது) என்பதால் आधारः ; ➤ 'इयते असौ' = (இவன் அடையப்படுகிறான்) என்பதால் उपेयः என்றாகிறது. <p>ஆக, नारायणः = (बहुव्रीहि) नाराः अयनं यस्य = 'நரங்கள் எவனுக்கு இருப்பிடமோ', என்பதால், उभयविभूतियों/ हेयप्रत्यनीकत्व-कल्याणैकतानत्वं மற்றும்; शारीरकशास्त्रத் தின் நான்கு अध्यायங்களால் நிரூபிக்கப்பட்ட जगत्कारणत्वं (नराजातानि तत्वानि என்பதால்); अवाध्यत्वं (क्षयनिषेध वाचक नर शब्दத்தால்); उपायत्व-उपेयत्वं (अयन शब्दத்தால்) உடைய எம்பெருமான், எனப் பொருள்படுகிறது.</p> <p>- नरनान भगवानिदमिरुन्तु नारं (जलं) உண்டானதாலும்; भगवान् जलத்துக்குள் இருந்ததாலும், नारायणன் ஆகிறான். (जलं மற்ற தத்வங்களுக்கும் उपलक्षणं)</p> <p>नारायणः = (तत्पुरुषः) नाराणां अयनं = 'நரங்களுக்கு இருப்பிடம்' என்னும்போது, अयन शब्दத்தில் उपयुक्तमान सौलभ्य-परत्वங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. अयन शब्दम् नित्य नपुंसकमानालும் ऋषिಗಳು சொன்ன निरुक्तबलத்தாலே पुल्लिङ्गமாகும்.</p> <p>-योगरूढ्यर्थः - 'नम'ஸ்ஸில் शाब्द/आर्थमाकत् தோற்றின शरणागतिயாலே प्रीतனும்; 'नारायणाय'வில் चतुर्थीயில் தோற்றின कैङ्कर्यத்தை எற்பவனும்; अकारத்தால் சுருங்க சொன்ன निरपेक्ष शरण्यமானவனின் सर्वरक्षकत्व-सर्वशेषित्वं சொல்கிறது.</p>
<p>आय (मन्त्रத்தின்शक्ति)</p>	<p>चतुर्थीக்கு பொதுவாக तादर्थ्य (அவனுக்காக என்பது) பொருள்; மந்த்ரத்துக்கு சக்தியாக இருப்பதால், இங்கு பலன் கிடைப்பதற்குக் காரணம் (फलसिद्धि हेतु) என்னவேணும். மேலும், இதை संप्रदानार्थயாக (दीयमानार्थ शेषित्वं संप्रदानत्वं इष्यते – ஸமர்ப்பிக்கப்படும் வஸ்துவுக்கு சேஷியாயிருக்கை என்று) अहिर्बुध्न्यன் व्याख्यानம் செய்கிறார்.</p>

திருமந்திர வாக்யங்களுக்கு 10 வித யோஜனைகள்

யோஜனை	स्वरूप- उपाय- पुरुषार्थ परमात्मक வாக்கிய விளக்கம்
ஒரே வாக்யம் : 1. उपायपरं – प्रणव (प्रतिपाद्य विशिष्टाय) नारायणाय नमः 2. उपेयपरं - प्रणव (प्रतिपाद्य विशिष्टाय) नारायणाय नमः	नमः शब्दं, समर्पणपरं ; 'प्रणवप्रतिपाद्य नारायणनिर्बोधात् समर्पयामि' என்று செய்கையாக स्थूलार्थத்தில் தோன்றுவதால் उपायपरं । மற்றவையான शेषत्व स्वरूपज्ञान / पुरुषार्थமின்றி उपायं सिद्धிக்காதாகையால் அவை आर्थिक ங்கள். नमः शब्दं, प्रह्वीभाव अञ्जलिबद्ध नमःशब्दोच्चारणादिरूप शेषवृत्तिपरं । “शेषवृत्तिं संस्तुत्यो हृष्टा भवन्ति” என்று பொருள். மற்றவையான शेषत्व स्वरूप ज्ञान / उपायம் இன்றி शेषवृत्ति सिद्धிக்காதாகையால் அவை आर्थिक ங்கள்.
இரண்டு வாக்யங்கள் : 3. स्वरूपपरं – 3.1. आय नारायणाय उम् 3.2. नमः 4. समर्पणपरं – 4.1. आय नारायणाय उम् 4.2. नमः 5. पुरुषार्थप्रार्थनापरं – 5.1. आयनारायणाय उम्(स्यां) 5.2. नमः	“अकार-नारायण शब्दार्थ सर्वरक्षकत्व-सर्वाधारत्व-सर्वशेषित्वमुदायवन्तुक्के नान् निरुपाधिक अनन्यार्हं शेषं” என்று स्वरूपपरं । पुरुषार्थ आर्थिक । -“நான் எனக்குரியனல்லேன்; மற்றொன்றுக்கும் निरुपाधिक स्वामியும் स्वतन्त्रனும் அல்லேன்” என்று स्वरूपपरं । उपायं आर्थिक । “आत्मसमर्पण यागத்தில் हविस्ஸாகிற நான் अकारवाच्यனான नारायणனுக்கே भरमाक समर्पि க்கப்படுகிறேன்” -“என்னைக் காக்கும் பொருப்பு எம்பெருமானுடையதே; எனதில்லை.” “अकारवाच्यनान नारायणनुक्के, कैङ्कर्यं संप्रबलनाक नान् आवेन” – इष्टप्राप्ति प्रार्थनापरं । -“எனக்காக அல்லேன்”-स्वार्थ-स्वाधीन कर्तृत्वादि अनिष्टनिवृत्ति प्रार्थनापरं ।
மூன்று வாக்யங்கள் : 6. स्वरूप- पुरुषार्थपरं 6.1. प्रणवं 6.2. नमः 6.3. नारायणाय (भवेयं) 7. स्वरूप- पुरुषार्थपरं 7.1. प्रणवं 7.2. नमः (स्यां / स्यात्) 7.3. नारायणाय (स्यां) 8. स्वरूप- उपायपरं 8.1. प्रणवं 8.2. नमः 8.3. नारायणाय 9. समर्पण- पुरुषार्थपरं 9.1. प्रणवं 9.2. नमः (स्यां) 9.3. नारायणाय (स्यां)	-“अकारवाच्यनान नारायणनुक्के, नान् उरियेन आवेन;” } -“நான் எனக்கு உரியேன் அல்லேன்.” उपायं आर्थिक । } स्वरूपपरं । -“भगवानुक्ते सर्वदेश/काल/उचित/विध कैङ्कर्यं सम्प्रवेणुम्. पुरुषार्थप्रार्थनापरं -“अकारवाच्यनान नारायणनुक्के, नान् उरियेन आवेन;” स्वरूपपरं । -“நானும் எனதும் எனக்கு உரியனல்லன்” இது अनिष्टनिवृत्ति प्रार्थनापरं । -“நாராயணன் பொருட்டு ஆவேன்” இது इष्टप्राप्ति प्रार्थनापरं । -“अकारवाच्यनान नारायणनुक्के, नान् शेषं”. இது स्वरूपपरं । -“ரक्षणத்தில் எனக்கு स्वातन्त्र्यமில்லை; நீயே ரक्षகன்” } (சோமூத்வவரணத்தை -“நாரங்களின் ரक्षणத்தில் उपायமானவன்”. } கூறுவதால் उपायपरं -ரக்ஷகனானவனுக்கே ஜீவன் (ஸமர்ப்பணம்) இது समर्पणपरं । -“எனக்காக நான் அல்லன்.” இது अनिष्टनिवृत्ति प्रार्थनापरं । -“நாராயணனின் चरण कैङ्कर्यத்துக்கே ஆவேன்.” இது इष्टप्राप्ति प्रार्थनापरं ।

10. स्वरूप- उपाय-पुरुषार्थपरं	
10.1. प्रणवं	-“अकारवाच्यनाम नारायणनुक्ते, नान् शेषं”. इति स्वरूपपरं ।
10.2. नमः (स्यां / स्यात्)	-“अवनाे मुक्करणाङ्गलुं शरणमडेकलरुं”. इति उपायपरं ।
10.3. नारायणाय (स्यां)	-“स्वामलतुव-परतुव आकारमुडलय नारायणनुक्कु आुवेनं”. पुरुषार्थप्रार्थनापरं ।

-तलरुमन्तूरतुते ஓரே வாக்யமாகக்கொண்டு 2 அர்த்தங்களும்; இரண்டு வாக்யங்களாக 3 அர்த்தங்களும்; மூன்று வாக்யங்களாக 5 அர்த்தங்களும்; இவ்வாறு 10 அர்த்தங்கள் அநுஸந்திக்கப்பட்டன.

விசேஷ விஷயங்கள்

- ❖ **अयन** शब्दम्= वासस्थानं. - बहुव्रीह्याल भगवानलनं **अन्तर्व्यासल** (இவையுள்ள இடத்தில், தன்னை இல்லை எனவொண்ணாதபடி கலந்து நிற்கை) தோற்றுகிறது. இங்கு, அन्तर्व्याசிக்கு அநுஸுமான **प्रतिघातअनर्हत्वं**(தடைக்குத் தகுதியற்றதன்மை)தான் சொல்லப்படுகிறது: அநு-परिमाणत्वं இல்லை. - **तत्पुरुष**த்தால், भगवानलनं **बहिव्यासल** (இவையில்லாதயிடத்திலும், தான் உள்ளாகை) தோற்றும்.
 - ❖ **मन्त्र**த்தில் **नारायण**னைக் குறிக்கும் 'अकार- नर- अयनं' என்ற மூன்று **शब्द**ங்களும் முறையே “रक्षकत्वं-कारणत्वं, नियन्तृत्वं-नेतृत्वं, उपायत्वं-उपेयत्वं” என்ற आकार-भेदத்தாலே **प्रयोजकम्**।
 - ❖ **मन्त्र**த்தில் **जीव**னைக்குறிக்கும் 'मकार – नार' என்ற இரு **शब्द**ங்களும் முறையே “ज्ञानस्वरूप- ज्ञान गुणकं- अणु, क्षयमில்லாத नित्यं- परस्पर भेदமுள்ளவன்” ஆகியவற்றைக் காட்டுகின்றன.
 - ❖ **प्रणव**ம் **शब्द**த்தால் **शेष**பாறாந்யம்; அர்த்தத்தால் **शेष**பாறாந்யம். **नारायण** **शब्द**மோ **शेष**பாறாந்யம்.
 - ❖ **नार**शब्दம், व्यापन- भरण- नियमन- स्वाम्यादிகளால் **नर-नार**ங்களுக்கிடையே உள்ள **भेद**த்தைக் காட்டுவதால், “अवनाेகளுக்கு **स्वरूप ऐक्यं**” சொல்லும் **कुदृष्टि** मतங்கள் **निरसि**க்கப்படுகின்றன.
 - ❖ **ब्रह्म**த்தைக் குறிக்கும் **वेदवाक्य**ங்கள் – (**स्वरूप**த்தைக் காட்டும்) **शोधक**; (அதனிடமிருந்து உண்டானவை என்னும்) **कारण**; (उपासनத்தை விதிக்கும்) **उपासन वाक्य**ங்கள் என மூவகையாம். அதுபோல் **नारायण** **शब्द**மும் – (क्षयरूप दोष अभावத்தைக் காட்டும் **नर** शब्दம்) **शोधक**; (नराज्जातानि तत्वानि नाराणि என்று) **कारण**; (ईयते अनेन என்பதால் **अयन** शब्दத்தால் **उपाय**ம் சொல்லி गति/ बुद्धि कर्मत्वங்களைக் குறிப்பதால்) **उपासन वाक्यार्थ**ங்களைச் சொல்கிறது.
 - ❖ **नारायण**शब्दத்தை **स्वर-व्यञ्जन**ங்களாக (न+अ+र+आ+य्+अ+ण्+अ) பிரித்தாலும் **अष्टाक्षर**மாகும்.
 - ❖ **मन्त्र**த்தில், 'न' முதலான ஏழு அக்ஷரங்களுக்கு பூர்வர்கள் இப்படிப் பொருள் சொல்வர் :
-न என்பதால், **शेष**மங்களைக் கொடுத்தல், **परम**பத்தில் பற்று உண்டாக்குதல், அதற்கு **विरோधी**யான குணங்களை **नाश**ம் செய்தலும்; **-म** என்பதால், அடியவர்க்கு மங்களத்தைச் செய்தல், ஞானவிகாஸம் செய்தல், பிறர் வணங்கும் படி செய்தலும்; **-ना** என்பதால், **नास्ति**கத் தன்மையை விடுதல், எப்போதும் பகவானுக்கு கைங்கர்யம் செய்தல், **परम**பதம் **शेर**க்கும் ஆசார்யத்வமும்; **-रा** என்பதால், பகவானிடம் உடனே ப்ரீதியுண்டாக்குதல், மற்றவையில் ஆசை விடுதல், உலகைக் காத்தலும்; **-य** என்பதால், பகவானை அடைவதில் ஊற்றமும், அதால் பயனும்; **-णा** என்பதால், பகவனைத் துதிப்பதும், அதற்குத் தேவையான வாக்-சித்தியும்; **-य** என்பதால், **यश**-राश-ஸ-வேதா-பூதங்கள் பயந்து ஓடுதலும், சொல்லப்பட்டன.
- फल** : திருமந்தரத்தில் **यथार्थज्ञान**மும் **निष्ठैयु**முடையவரை ஆதரிக்கும் தேசத்தில், “**प्रधान व्याधिकளாக எடுத்த ராசா**திகளும், **ஸத்து**க்களுக்கு **श्री** என்று ஓதப்பட்ட ஜ்ஞான ஸம்பத்தில் குறைவும், **आत्मापहारा**திகளைப் பண்ணும் **महातस्कर**ரான **अहङ्कार**திகளும்” **न**டையாடாது.

28. ட்ரயாதி஑ார:

"திருமால் பாதமிரண்டும் சரணெனப்பற்றி, அடிமை" ஑ொள்ளுதல்

த்வயம் எனப் பெயர் வந்தமை :

- மந்த்ரத்தின் முதல் பகுதி ப஑வானை சரணமடைவதையும், இரண்டாவது அவனிடம் ஑ைங்கர்யத்தையும் வேண்டி, இப்படி ப஑வானையே **இரண்டு (उपाय-उपेय)மாகப் ஑ுதி஑ாடிப்பதால்;**
- ஑ரணவரணாடி **அ஑்ம்** ஑்ரூ஑-஑ர-஑ல஑மர்஑்ணமான **அ஑்ம்** இரண்டையும் **஑ொல்வதால்;**

த்வயத்தின் பெருமை :

- ✓ இது ஑ுதிமூலமான, 25 அக்ஷரங்கள் ஑ொண்ட **தான்ரிகமந்ரம்** । ஑்ரி஑்ரத்தில் ஑்ர஑ா஑ார்யனான ஑ரவான் ஑்ரியதமையான ஑க்ஷ்மி஑்஑ு ஑ு஑ே஑ித்ததால், இதை **஑்ர்வா஑ார்ய வா஑்ய்** என்றும் ஑ிலர் ஑ொல்வர்.
- ✓ இம் மந்ரத்தின் **஑க்ரு஑்஑ாரணமே ஑ுதார஑்** என்பது ஑ா஑்ர஑ி஑்஑ம் ।
- ✓ இம் மந்ரத்தால் **஑ர஑மர்஑்ணத்தோடு ஑ூடிய ஆத்஑஑மர்஑்ண்**, விவ஑ிதம் ।
- ✓ மூலமந்ர் ஑ுரு஑்஑ிய அர்யங்களை இது ஑்ர்ணமாக ஑்ர஑ி஑்஑தால், மற்ற மந்ரங்களுக்குள் **஑்ர஑ானம்** ।
- ✓ ஑்ரி ஑ா஑்ய஑ாரரின் **஑ரணா஑ி ர஑்ய்**, இந்த **஑்ரயத்தின் விவரணமே** .

஑ுட/ அ஑்ரங்கள்	விள஑்஑ம்		
(஑்ர்வ஑ண்டத்தில்) ஑்ரிமந்ராராயண = ஑்ரி + மது஑் ஑்ரய்ய: + நாராயண	<p>- வேடங்கள் ஑ர்வ஑ரணமான ஑ரதத்வத்தை, ஑்ரிய:஑ுதித்வ ஑ி஑்஑த்தாலும் நாராயண ஑ு஑்஑த்தாலும் ஑ிர்ணயித்தன. இந்த இரண்டையும் ஑ொண்ட இப்பதத்தில் ஑ொல்லும் ஑க்ஷ்மி வி஑ி஑்஑த்வ், மந்த்ரத்தின் இரு ஑்ரலங்களிலும் வி஑ேஷண் தான்.</p> <p>- த்வயத்தில் '஑்ரி' ஑ு஑்஑த்து஑்஑ு - ஑ுதார஑்த்தில் ஑்ர஑்யதே஑்஑ுத் த஑ுந்த ஑஑யவி஑்஑ி ஑ே஑ித்வ-அதி஑ய஑ரத்வா஑ிகளையும், ஑்ர்வ஑ண்டத்தில் ஑ரவானின் ஑ு஑ய஑ாவத்து஑்஑ு த஑ுந்த ஑ுரு஑஑ரத்வ-஑ு஑யவி்ர஑ி அநி஑் நிவர்த஑ா஑ிகளையும் (இப்போது ஑்வாமித்வநிவந்஑ங்களான ஆநூ஑ூல்ய ஑஑்஑ல்ய- ஑்ராதிகூல்யவர்ணங்களையும்) அர்யமாக- அநூ஑ந்஑ி஑்஑வேணும்.</p>		
஑்ரி	஑்ருட = ஑்ரவணே	஑்ருண஑ி	<p>-ஆ஑்ரிதரின் ஆர்த்஑்வநியை஑் ஑ேட்க்ரிதான்.</p> <p>-எம்பெருமானிடம் ஑ு஑ே஑்ம் பெறு஑்ரிதான்.</p> <p>-஑ரவானிடம் ஑ு஑஑ிதங்களை஑் ஑ேட்க்ரிதான்.</p>
		஑்ராவயதி	<p>-நம஑்஑ாக ஑ரவானிடம் ஑்ரார்த்஑்஑்ரிதான்.</p> <p>-பெற்ற ஑ு஑ே஑்த்தைத் த஑்஑ தருணத்தில் ஑ரவா- னிடம் விண்ணப்பி஑்஑்ரிதான்.</p> <p>-வி஑ரிதரான ஑ிவனு஑்஑ும் ஑ு஑ே஑ி஑்஑்ரிதான்.</p>
	஑்ரி஑் = ஑ேவாய்	஑்ரியதே	-நம்மால் அடையப்படு஑்ரிதான் (஑ாதூத்வ஑்ரயு஑்஑் வாத்஑்லயாதி஑யத்தாலே ஑ுரு஑஑ர஑ூதேயா஑்ரிதான்.
		஑்ரயதே	-஑ரவ஑்வா஑்ல஑்யம் தோற்ற அதி஑ய஑ாரிணியாய் நம஑்஑ாக ஑ர்வே஑்ரனை ஆ஑்ரயி஑்஑்ரிதான் .
	஑்ரு = ஑ி்஑ாய்	஑்ருணாதி	-஑ு஑ய / ஑ே஑்஑ர்ய வி்ர஑ிகளான நம் ஑ா஑ங்களை஑் ஑ழி஑்஑்ரிதான் .
	஑்ரி஑் = ஑ா஑ே	஑்ரிணாதி	ஆ஑்ரிதர்஑்஑ு ஑ே஑்஑ர்ய ஑்ரய்ந்மான ரூண஑ரி஑ா஑்த்தை ஑ண்டா஑்஑்ரிதான் .

பத/ அகரங்கள்	விளக்கம் (தொடர்ச்சி)
மதுப் (புறய:)	பிராட்டியை விட்டுப்பிரியாத நியயொகத்தைச் சொல்லும். இதனால் சாபரா஢ர் சந்஢ே஢் மின்று நினைத்தபொழுது எ஢்பெருமாணை அஸ்திரயிக்க முடிகிறது.
நாராயண	-இச் ச஢்஢்த்திற்கு மூலமந்ரத்தில் சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் கொள்ளவேணும். புறானமாக, பூர்வஃண்டத்தில் வாஸல்ய-ஸவாமித்வ-சூசூல்ய-சூல஢்ய-ஸர்வஜத்வ-ஸர்வசக்தித்வ-ஸத்ய-ஸஃகல்பத்வ-பரமகாருணிகத்வ-கூதஜத்வ-ஸ்திரத்வ-பரிபூர்ணத்வ-பரமோ஢ாரத்வா஢ிகளையும் ; உத்தரஃண்டத்தில் , சமஸ்தகுணவி஢ூதிவிசிஸ்டனாக, அதிலும் புறானமாக, ஃபித்வ-நிரதிச ஢ொக்யத்வா஢ிகளை அநுஸந்஢ிக்கவேணும்.
சரணூ	-உபாயமான ஢கவத்஢ூபூயைத் தூண்டிவிடுவதாலும், மிகவும் ஢ொக்யமாக இருப்பதாலும், அகிஷ்ணன் பகவானின் திருவடிகளையே பற்றுகிறான். -‘சரணூ’ என்றது ஢கவானின் ஢ிவ்யமஃகலவிஃகத்தூக்கு உபலக்ஷணம் । -முஸூ஢ூக்கு புறானம், த்ரிய:பதியின் ஃர்வஸ்தாபரத்வமும் நியயவிஃகஃயொகமும். ‘ஸ்ரீமந்நாராயண’வில் சூல஢்யக்஢டிய பரத்வத்தையும், ‘ சரணூ ’வில் நியயவிஃகஃயொக த்தையும் அநுஸந்஢ிக்கவேணும். ▪ ‘நாராயண’வில் குணவி஢ூதா஢ிகள் தெளியாதார்க்கு ஢ிவ்யமஃகல விஃகஃமே இலக்காகும் . ▪ தன் ஢ிவ்யமஃகலவிஃகஃ, ஢கவானுக்கே஢ூட ஢ொக்ய மாக இருக்கும். ▪ விஃகஃத்தூக்கு மட்டும்தான் ஸூ஢த்வம் (பாபங்களைப் ஢ோக்கும் தன்மை), அஸ்திரயத்வம் (தன் ரூபத்தை சகல மநுஜ நயநவிஸயமாகப் பண்ணுகை) இரண்டும் உண்டு.
சரணம்	அஃர்ஃபூத்ய வசனப்படி, இதற்கு உபாயம் என்று ஢ொருள். ந்யாஸவிதூயில் விஸேஸித்து, உபயாந்தர ஃத்யானத்தில் பகவானை நிறுத்துகை என்பர்.
புரபஃதே	ப஢் = கதி ➡ ஢ு஢்஢ி = ரக்ஷித்யதூதி விஸ்தாஸ: । புகர்பமான விஸ்தாஸம் என்றாகி, இம் மஃகாவிஸ்தாஸ த்தை முன்னிட்ட உபாய பார்த்தினையும் கூஸூத்வவரணமும் கார்பண்யமும் ஢ொருளாம்.
பூர்வஃண்டம் ஃர்வ ஃரண்யத்வம், ஃரணாகதி ஃவரூபம், அதன் பரிகரங்கள், அதிகாரி விஸேஸம், அநந்யூபாயத்வம் சொல்கிறது.	
உத்தரஃண்டத்தில் ஃரீ	பூர்வஃண்டத்தில்கொண்ட பல அர்த்தங்களுக்குள், ஸ்த்ரின் = ஃவாயா ம் என்றபடி ஃவ்யா஢ிகளைச் சொல்லி கூஃக்யத்தைப் ஢ெறுகிறான் என்பதை அநுஸந்஢ிக்கவேணும்.
மதுப்	உ஢யவி஢ூதிவிசிஸ்டமாய் அத்ம-ஃவிரு஢ேஸ்யமாய் ஃஷத்வ பரிஸந்஢ந்஢ிகளாய் கூஃக்யத்துக்கு புறான பார்ப்யராய் இருப்பவர் இவ்விசிஸ்ட ஢஢்திகள்தான் என்கிறது.
நாராயணாய	-பார்ப்யதூைக்குத் தகுந்த ஸவாமித்வா஢ிகளும் ஃர்வபுகார நிரதிசாய ஢ொக்யதூை யும் காட்டுகிறது. -‘அய’, பரிபூர்ண஢ஃவபூர்வக கூஃக்யத்தை (ஃஸ்பராஸி) பார்த்திப்பதால் ‘஢வைய்’ என சேர்க்கவும்.
நம:	கூஃக்யத்தில் ஸவா஢ீந-ஸவார்த்த கரூத்வ/஢ூதூத்வங்களாகழித்து , “ந மம கிஷ்ணித்யா” என்கிறது.
பூர்வஃண்டத்தில் தூாற்றின ஃரணாகதியால் கி஢ைக்கும், ஢கத்வரூபத்துக்குத் தகுந்த ஃலவிஸேஸத்தை, “தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளும்தே” என பார்த்திப்பதே உத்தரஃண்டத்திதின் கருத்து.	
஢ூயத்தின் திரண்ட ஢ொருள்: “ஃர்வஸவாமியான ஃரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் ஃர்வ஢ேச-கால-அவஸ்தூசித ஃர்வவி஢் கூஃக்யத்துக்கும் விரு஢ியான ஃர்வமும்கழிந்து பரிபூர்ண கூஃக்ய஢ெறுகைக்கு, அகிஷ்ணனான அடியேன் ஃவரக்ஷா- ஢ரணா஢ிகளில் எனக்கு அந்வய் அறும்படி, ஃரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் அஃகபஸூகமான அத்ரக்ஷா஢ர-ஃல சமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேன்.”	

பல : ஆக, ட்ரயத்தை அநுசந்திப்பதைக் காட்டிலும் சேஷமத்தையளிப்பது ஒன்றுமில்லை.

29. ஸ்ரீமத்கோடிகார:

“மன்னருள் வாசகத்தால் மருளற்றமை”

ஸ்ரீராமாயண சப்தமாக விதிக்கும் ஸ்ரீமத்கோடிகாரம் இங்கு விளப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத்கோடிகாரின் அவதாரமும், பெயர் வரக் காரணமும் :

ஸ்ரீய:பதியான சர்வீஸ்வரன் சாது-சர்வரண/ ஸு-நிஹத்துக்காகவும், ஸ்ரீ-ஸ்தாபனத்துக்காகவும் விஸ்வ அவதாரமாக துவராபதி மன்னனாகி, பாண்டவர்க்குத் தூது போய், அர்ஜுனை ரய்யாக்கி தான் சாரதியாய் எனியனாம்படிநின்று, ஸ்ரீராமாயண எல்லோரும் பரமபதத்தை அடைய ஒரு வ்யாஜத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான். அத் தருணத்தில், போரில் நிச்சயமாக மடியப்போகும் தன் ஆசார்ய-வந்நுக்களைக் கொல்வதால் “பாபந்தேரம்” என (தகாத தருணத்தில்/ தவறான பயத்தினால்) கலங்கின அர்ஜுன், “தனக்கு ஹிதமானதைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென” ப்ரார்த்திக்க, ஸ்ரீராமனும் ஆத்மஸ்வரூபத்தின் நியத்யத்தையும், பரமபுரூபத்தின் பரம்பரையா காரணமான கர்ம-ஜ்ஞானயோகங்களையும், நேர் உபாயமான ஸ்ரீயோகத்தையும் சபரிகரமாகச் சொன்னான். இந்த உபாயங்களுக்கு யோக்யதையில்லாதவர்களுக்காக, கடைசியில் “தன் திருவடிகளைப் பெறுகைக்கும் மற்றும் விரும்பியவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவான சாதினமாய், அதற்குண்டான ஐந்து அங்கங்களைத்தவிர வேறு எந்த பரிகரமும் வேண்டாததாய், செய்வதற்கு எனியதாய், ஒரு நொடியில் பண்ணக்கூடியதான” ரஹஸ்யம் உபாயத்தை உலகத்தோர் உய்யும் வகையாய் உபதேசித்தான். இவ்விஷயத்தில் இதற்கு மேல் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது ஒன்றுமின்றி முடிவாய் விதித்ததனால், இதற்கு ஸ்ரீமத்கோடிகாரம் பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

பத/ அக்ஷரங்கள்	விளக்கம்
சர்வ ஸ்ரீமான்	ஸ்ரீமாவது- ஸாஸ்த்ரத்தினால்மட்டுமே அறியவேண்டிய புரூபாஸ்தாபனம் । 'சர்வ' ஸ்ரீமத்தாலே அஹ்மிகளான பல்வேறு ஸ்ரீமங்களைக் குறித்தபோதிலும், இந்த ஸ்ரீமத்தில் ஸ்ரீயோ-ஹ்ரவிஷயம் ஸ்ரீயோகமோ, அல்லது பரிகர-பஹுவ்யமோதான் விவசித் । -‘சர்வ’ ஸ்ரீமத்தை, ‘ஈக’ ஸ்ரீம ப்ரதிஸ்வநித்யாய் ஸ்ரீ காத்ரீயமாகவும் யோஜிக்கலாம்.
பரீத்யஜ்ய (பரி + த்யஜ்ய)	-த்யாஜ்யமென்றால், அகிஷ்ண நிலைமையைக்கண்டு, வேறு எந்த உபாயத்திலும் உண்டாகும் ஆஸையின்மை (நீராஸ்ய) – ஒரு கார்யத்தில் ஆஸையாலே ப்ரவृத்தித் தால், அதில் ஆஸையை விடுகை ‘த்யாஜ்யம்’தானே ! -பரி என்பதால் அத்யந்த அகிஷ்ணனுக்கு சர்வகால/ சர்வப்ரகாரத்தாலும் இருக்கும், ஆஸையில்லாமையின் அதிஸயம் சொல்லப்படுகிறது.
<p>சர்வ ஸ்ரீமான் பரீத்யஜ்ய-அஹ்மிகார பக்ஷம் – முஸ்துவின் அகிஷ்ணியாஹ்மிகாரத்தைக் குறித்து, மேலே ‘மாஸு:’ என்கிறது.</p> <p>அநுவாத பக்ஷம் – ஏற்கனவே உள்ள முஸ்துவின் நிலையைக் குறித்து, மேலே ‘மா’ ஈக’ என்கிறது.</p> <p>விதி பக்ஷம் – ‘கார்ப்ணமாகிற ப்ரப்த்யஹ்மிகாரத்தினை விதிப்பது’ [அதாவது ‘சர்வஸ்ரீமங்களும் தன்னை யோக்யதா ப்ரயந்தமாகக் கழித்தபடியை நீ முன்னிட்டுக்கொண்டு’] என்பதிலோ; அல்லது “(அஹ்மிகார/ ஸு-பா-ந்) வேறொரு ஸ்ரீமான்ஸ்தானத்தையும் எதிர்பார்க்காத ப்ரப்தியின் நீர்பெக்திதிலே”யோ நோக்கு.</p> <p>இவ்வளவால், “கர்ம- ஜ்ஞான- ஸ்ரீயோகங்களாகிற ஸ்ரீமங்களின் ஸ்ரீயோகத்தால், ப்ரப்திக்கு அஹ்மிகார விதிக்கப்படுகிறது” என்று சொல்லும் விதி பக்ஷம் (!), ஸாஸ்த்ர/ ஸ்ரீயோக விருக்ஷ் என்பதால் நிராகரிக்கப்பட்டது.</p>	

<p style="text-align: center;">மா்</p>	<p>-‘மா் / एक्’ பதங்களில் பகவானின் சுலப்ய/ சுதாந்யங்கள் அடையே ப்ரதானமாகவும், ந்யாசவிக்ரையாம் ப்ரபுதிக்கு விசேஷ அகாரமான நிரபேஷ உபாயத்வத் துக்குத் தேவையான “சர்வரக்ஷகத்வ- சர்வ ஸேபித்வ- ஸ்ரீய:பதித்வ- நாராயணத்வ- சர்வஜத்வ- சர்வசக்தித்வ- பரமகாருணிகத்வ- சுஸீல்ய/ வாஸல்ய/ டிவ்யமங்ரல விங்ரஹ விசேஷத்வங்களும், விவக்ஷிதங்கள்.</p> <p>-மேலும், ‘மா்’ என்பதில், ‘என்றோ நம்மை இவர்கள் அபேக்ஷிப்பது’ என அஸ்திரரக்ஷணத்துக்கு ஸமயத்தை எதிர்ப்பார்த்து எம்பெருமான் அபிமுக்ஷனாய் நிற்கும் நிலை சூசிதம்.</p>
<p>(-சாதனமும் நற்பயனும் நானேயாவன்; -சாதகனும் என் வயமாய் என்னைப் பற்றும்; -சாதனமும் சரணநெறி அன்று ; -சாதநங்கள் இந்நிலைக்கோர் இடையினில்லா; -வேறங்கம் இதனில் வேண்டா; -வேறெல்லாம் நிற்கும் நிலை நானே நிற்பன்)</p> <p style="text-align: center;">ஏக்</p>	<p>✓ ப்ராப்யனான ப்ரகவானே ப்ராபகனானபடிக்கு, உபாய-பல ஏக்யம் சொல்கிறது.</p> <p>✓ ‘கேவல்’ என்ற பபாருளில் அவதாரணாதி சொல்கிறது. இதனால் ஜீவன், ஸாஸ்வத் படி வசீகரணாதி உபாய் அநுஸித்தையாலே ரக்ஷணத்தில் (ஜான-சிகிஷா-ப்ரயத்னங்கள் மூன்றும் சேர்ந்ததான) கர்துத்வத் தோற்றி, சுதாதின கர்துத்வமுடைய ஸரண்ய னோடொக்க தன்னையும் உபாயமாக எண்ணும் உபாய-டித்வம் கழிக்கிறது.</p> <p>[எம்பெருமானாலே ப்ரேரிதனாய், அவன் ஸஹகரியாத போது நீட்ட-முடக்க மாட்டாதே, அவன் கொடுத்த கரணங்களைக்கொண்டு அவன் காட்டின உபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய அநுஸித்து, அவன் கொடுக்கப்போகும் பல் துக்கு அண்ணாந்திருக்கும் ஜீவன், அவனுக்கு துல்யமென எண்ணுவது விவேகம் அல்லவே! ஆக, பகவானுக்குள்ள - ஒரு கார்யத்தில் ஜீவனை ப்ரவர்திப்பிக்கும் காரயிதா/ பல்ப்ரதானாடிகளில் ப்ரவர்திக்கும் கர்தா/ ஒரு கார்யத்தில் ப்ரவர்தனான ஜீவனை விலக்காத உபேக்ஷகன்/ அப்போது இசைந்திருக்கும் அநுமந்தா/ இந் தலை சுமப்பவனுக்கு, தான் பபருந் தலை சுமப்பவனாய் ப்ரவர்திக்கும் ஸஹகாரி என்ற- 5 நிலைகள் குறிக்கப்பட்டன.]</p> <p>✓ ஸாஹ்யுபாயமானதும்/ ப்ரகவடநுங்ரஹத்துக்குக் காரணமானதுமான ப்ரபுதிஸ்ய ஸிட்டுபாயனான ப்ரகவானுக்கு ஸமமாக எண்ணுவதைத் தடுக்கிறது.</p> <p>✓ அகிஷ்ணன்மேல் உபாஸனத்தைச் செய்யும் சுமையைச் சுமத்தாமல், தன் காரண்ய-வாஸல்யங்களடியாக பல்த்தைக் கொடுக்க ஸங்கல்பிக்கும் ஸரண்யன் தனித்து நிற்கும் நிலை சொல்கிறது.</p> <p>✓ ப்ரபிபூர்ணை ஸரணமாகப் பற்றும்போது (அநுகூல்ய ஸங்கல்பாடிகளைத்தவிர) வேறு எந்த அங்ரமும் ப்ரதான உபாயகூடியில் சேராமையைக் குறிக்கிறது.</p> <p>✓ சரமஸ்தோகத்தில் இருமுறை வரும் சர்வசங்ரத்வம், ஏக் ஸங்ரத்வம் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நின்று, “உபாயாந்ரங்கள்தரும் பல்னையெல்லாம் ப்ரகவான்ஒருவனே கொடுப்பன்” என்றும்; “உபாய/ ப்ராஸி விரோதிகளைக் கழிப்பன்” என்று பபாருள்படுகிறது.</p> <p>“ப்ரகவான் ஒருவனே உபாயம் என்றிருந்தபோதிலும், அவனுக்கு விசேஷமாய் நின்று, பிராட்டியும் உபாயமாகிறான்” என்பது ஸிட்டுபாயஸுதனத்தில் நன்கு விளக்கப்பட்டது.</p>

शरणं	द्वयाधिकारத்தில்சொன்ன அर्थமெல்லாம் இங்கேயும் अनुसन्धिक்கவேணும்.
मामेकं शरणं என்பதால் முமுகுவின் अनन्यशरणत्वं सिद्धிக்கிறது.	
व्रज	<p>-द्वयத்தின் 'प्रपद्ये' என்பதைப்போல், सपरिकर आत्मनिवेदनமே பொருள்.</p> <p>-இது, अर्जुनனைக்குறித்து विधिக்குப்பட்டிருந்தாலும், प्रमाणங்களை ஒட்டி, "எல்லோர்க்கும்" பொருந்தும் எனக் கொள்ளவேணும்.</p> <p>-“இது शास्त्रजन्य-संबन्धज्ञानं ” என எங்காவது சொல்லியிருந்தால், 'संबन्ध अनुसन्धानगर्भमाक இருக்கவேணுமென்கைக்காகச்சொன்னது' என்பதே பொருள்.</p>
ஆக, पूर्वार्धத்தால் अकिञ्चन-अधिकारि कृत्यமான उपायத்தை ईश्वरன் विधिத்தார், எனத் தேரும்.	
अहं	<p>'मां' என்பதால் கீழே अनुसन्धित्त अर्थங்களுடன், “अपराधம் பண்ணினவனை விலங்கிட்டுவைத்த समाधिकदरिद्रनான நான், ஒரு व्याजத்தாலே उल्लसित कारुण्यனாய் अपराधத்தைப் பொறுத்துவிடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை; வேரொருவனாலே இவனை முக்தனாக்கவும் ஒண்ணாது” என்பதையும் கொள்ளவேண்டும். ஆக, सहजकारुण्यादिकளை பேரணியாக்கி प्रपत्तियடியாக வந்த प्रसाद विशेषத்தை 'अहं' शब्दம், अघटितघटनासामर्थ्यादिकளை विवक्षित्तुக்கொண்டு भगवानिन् स्वातन्त्र्यமானது, सर्वविरोधि निराकरणार्थमाक முன்னே நிற்பதைக் காட்டுகிறது.</p>
त्वा	<p>“उपदेश परंपरैयालே चिदचिदीश्वर तत्वत्रय विवेकं பிறந்து ऐश्वर्यादि पुरुषार्थங்களின் अल्प-अस्थिरत्वादि दोषங்களைத் தெளிந்து, भगवत्प्राप्तिरूपமான परमपुरुषार्थத்தைப் பெறவேணுமென்ற ஆவலுடன் இதற்கான कठिन उपायान्तरத்தில் துவக்கற்று, பகவான் பக்கலிலே भरन्यासं பண்ணி कृतकृत्यனாய், கோரின फललाभத்தைப்பற்ற இனி ஒரு कर्तव्यान्तरத்தில் प्राप्तिയിல்லாத உன்னை” என்று तात्पर्यம்.</p>
सर्व पापेभ्यः	<p>- 'अहं' என मोक्षप्रदனையும், 'त्वा' என मुमुक्षुवையும்சொல்லி, அடுத்து 'सर्व पापेभ्यः' என वन्धकங்களைச் சொல்கிறது. मुमुक्षु विषयத்தில் पापमावது, शास्त्रத்தால் அறியும் प्रतिकूलप्राप्ति, अनुकूलनिवृत्ति, अनिष्टफलமான सांसारिक पुण्यமுமாம்.</p> <p>- सर्व शब्दத்தால், विरोधिर्वर्गमाक முன்று चूर्णिकையாலே शरणागति गद्यத்தில் விளக்கப் பட்டதும் प्राप्तिविरोधियான कर्मத்துக்கு कारण-कार्यमाक வருவதுமான स्थूल/ सूक्ष्मरूप प्रकृति संबन्धத்தையும் पापराशियில் சேர்க்கிறது.</p> <p>- पापेभ्यः என்ற பன்மையினால், पापங்களின் आनन्त्यं சொல்கிறது;</p> <p>-सर्वपाप शब्दத்தில், उपासनपूर्तिக்காக प्रपत्तिசெய்தவனின் उपायविरोधிகள்; मोक्षार्थ प्रपत्ति செய்தவனின் प्राप्तिविरोधிகள்; प्रतिकूल अनुभवहेतुக்கள் ஆகியவை சேரும்.</p> <ul style="list-style-type: none"> • उपायविरोधियாவது - ' இவன் நம்மைத் தெளிந்து வசீகரிக்கக் கடவனல்லன்' என்ற ईश्वर सङ्कल्पம்; • प्राप्तिविरोधियாவது - 'தவறுசெய்த இவன் நம்மை அடையக் கடவனல்லன்' என்ற ईश्वर सङ्कल्पம்; • प्रतिकूल अनुभवहेतुக்களாவன - அந்தந்த प्रतिकूल अनुष्ठानங்களினால் भगवानுக்கு உண்டாகும் फलप्रदान सङ्कल्पம்.

மோக்ஷயிஷ்யாமி	பாபங்களினின்று விடுவிப்பது என்பது - புருஷனைப் பொறுத்தவரையில் ஜீவனின் அநாதி விபரித அநுபூதித்தாலே பிறந்த நிரஹத்தை விடுதல் என்ற அபிபிராய விசேஷம். இதனால் நிரஹகர்யமான அவிதாபிகள் நிவ்ருத்தங்கள். ஜீவனைப்பொறுத்த வரையில் , ஜானவிகாசாபிகள் ஏற்படுவதும், விரும்பியபோது முத்தனாக்கப்படுவது மாகும். முமுக்ஷு விஷயத்தில், நிரஹங்கள் நிவ்ருத்தமானால் நிரஹகர்யமான அசித் தர்சனம் கழிந்து, த்வத:பாசமான பரிபூர்ண பகவதநுபவம் அவிர்மவிக்கிறது.
மா ஸுத:	“உபாயானுபூதித்துக்கு முன் அபிகாரத்தைப் பற்றியதும், மஃயத்தில் ப்ரபத்தி உபாயத்தைப் பற்றியதும், உத்தரகூத்யத்தில் தலசித்தியைப்பற்றியதும் - இவ்விதமான எல்லா வருத்தங்களும் கழிந்து, பகவதநுபூதிபாத்தான ஜீவன், ப்ரபத்திக்குப் பிறகு ஸோகித்தால் ப்ரபத்திக்கு முன்பு வருத்தாதிருத்தல் போன்று அநிபுணகூத்யமாய், உபாயவீலக்ஷணத் துக்கும்/ பர்ஸுவீகூத சித்தோபாயனின் ப்ரபாவத்துக்கும்/ ந்யத்தர்ஸனான இவன் த்வபாவத் துக்கும் பொருத்தமில்லாததாகும்” என்று தாத்பர்யம். இப்படிப்பட்ட :-
ஸோகங்களும்	அவை கழியும் பபிகளும்
1.தர்ஸனாபதி தர்மத்துக்கு ஜாதி-வ்ரண-அதர்ஸமாதி நியமங்கள் இருக்குமோ !	மோக்ஷம் பெற ஆசையும் தர்வ்வர்ஸனிடம் பூர்ணவித்வாஸமும், தன் அகித்வந்யஜ்ஞானமுமுள்ள எல்லோரும் அபிகாரி என்பதால்.
2.ப்ரபத்தி உபாயம் தர்ஸ்ய கஃமாயிருக்குமோ!	ப்ரபத்தி, நொடியில், ஒரேமுறை, வேறு அஃகு உதவியின்றி தர்ஸ்வதாய், விரும்பிய தர்ஸனளிக்குமென தெளிவதால்.
3.தலபூபாயமான ப்ரபத்திக்கு பகவான் தர்ஸன் கொடுப்பானா !	ப்ரபத்தியால் வதிகரிக்கப்பட்ட பகவான், தர்வ்ஸுலபனும், மிக்க வித்வதர்ஸனியனும், தர்ஸமாகாரணிகனும், அளவுபடுத்தப் படாத த்வதந்நனும், சித்தோபாயனும் எனத் தெளிவதால்.
4.உத்தரகூத்ய அஜ்ஞானுஜ்ஞாநீகர்யங்களில் தவறு நேர்ந்தால் ப்ரபத்திதர்ஸன் குறைவுபடுமோ !	இந்த கர்மங்களெல்லாம் ப்ரபத்திக்கு அஃகமல்ல எனத் தெளிவதால்.
5.புத்திபூர்வ உத்தராத் நேர்ந்தால் என்ன தர்ஸ்வது?	ப்ரபத்தி அநுதிக்கும்போதோ, பிறகு தனியாகவோ ப்ரபத்தி தர்ஸ்வதால் கழியும் எனத் தெளிவதால்.
6. புத்திபூர்வ உத்தராத்த்துக்கு நரகாதி த்வலங்கள உண்டோ ?	கிதையாது; ப்ரபந்நனுக்கு பகவான் அநுதாபம் உண்டாக்கி புன:ப்ரபத்தியில் மூட்டியோ, தலபுதிதீயாலோ, மேலே அபராத் பண்ணவிதாமல் விலக்கியோ தர்ஸ்வதால்.
7.தர்ஸகதர்ஸமான இத்ஸதீரம் தொடருமோ?	அர்த்ப்ரபந்நனுக்கு அப்போதே தீரம் கழியும் என்பதால்.
8.தில துக்ரூதங்கள் துக்ரூதநாதிங்களாவதுபோல், ப்ரபத்திக்குப் தின் நேரும் துக்ரூதங்களால் ப்ரபத்தி தர்ஸன் அழிந்துவிடுமோ?	நிவ்ருத்தி தர்ஸங்கள் 'இட்டபதை கற்பதை' என்னும் கணக் கிலே, தர்ஸத் அளவு அழியாதவை; மேலும் பகவான் தர்ஸனாபதினை ஒருபோதும் கைவிதான் என்பதால்.
9.தர்ஸத்கர்மத்தால்,மேலே பிறப்புகள்நேருமோ	இந்த ஜந்ம முடிவிலேயே மோக்ஷவேண்டி காலம் குறித்தால்.
10.தில வித்யைகளில், மோக்ஷத்துக்கு முன் திலகாலம் தீவ்ல்யானுபவம் உண்டாவதுபோலே, ப்ரபந்நனுக்கும் தர்ஸன் தாமதமாகுமோ !	அநந்யப்ரயோஜனான இவனுக்கு தர்வ்ஸாபங்களும் நித்ஸேஷ-மாகக் கழிவதால், தாமதமாகாது.

ஆக उत्तरार्धத்தால், ட்யத்தில் उत्तरखण्डத்தில் சொன்ன **फलமானது**, 'नमः' शब्द संक्षिप्त **अनिष्टनिवृत्ति विवरण** **मुख्यத்தாலே சொல்லப்படுகிறது.**

चरमश्लोकத்தின் திரண்ட பொருள் :

“चेतनने! अल्पमान ज्ञान-शक्ति-आयुस् உடைய, ஆனால் மோக்ஷம்பெற **विळंवத்தைப்** பொறுக்காத நீ, **செய்ய அரிதாயிருக்கும் उपायங்களில் அலையாதே**, மிக எளியனாய், எல்லாவற்றிற்கும் அடைக்கலமாய் அதற்கு ஏற்ற எல்லா குணங்களையும் கொண்ட **என்னை ஒருவனையே उपायமாக வரித்து**, ஐந்து அஃகங்களுடன் **भरसमर्पणத்தைப் பண்ணு.**

परमकारुणिकனாய் सुप्रसन्ननाய் निरङ्कुश स्वातन्त्र्यनाய் स्वार्थप्रवृत्तना **நானே**; कृतकृत्यனாய், எனக்கு அடைக்கலமாய், अत्यर्थ प्रियतमना **உன்னுடைய**, பலவகைப்பட்டதும், அளவற்றதும், உன்னால் ஒழிக்க முடியாததுமான **विरोधिवर्गத்தை** மேலும் தொடராதபடி, என் सङ्कल्पमात्रத்தாலே **வேறுப்பேன்**. என்னையும் என்னுடையவற்றையும் நீ अनुभविக்கத்தந்து, உன்னை எனக்கு ஸமமான भोगमुदையவனாக்கி, அந்த अनुभवத்தின் போக்குவீடாக, எங்கும் எப்போதும் எந்நிலையிலும் செய்யத்தக்க எல்லாவகை **कैङ्कर्यத்தையும்** உனக்குக் கொடுத்து மகிழ்வேன். நீ ஒன்றுக்கும் **சோகிக்க வேண்டாம்**” என்று पार्थसारथि யான भगवान् அருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி தாயார் - நம்பெருமாள் சேர்த்தி பங்குனி உத்திரம் லேவை
ஸ்ரீரங்கம்

30. आचार्यकृत्याधिकारः

“அருளுற்ற சிந்தையினால் அழியாவிளக்கேற்றினர்”

सदाचार्यர்களின் செயல் :

- ❖ वेद/ शास्त्रங்களில் ஆங்காங்கே சொல்லப்பட்ட रहस्यங்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டுதல்;
- ❖ அவைகளின் अर्थங்களைத் தாங்களும் अनुसन्धिத்து, आस्तिक्यं முதலிய सत्वगुणமுடைய शिष्यர்களுக்கு, நன்கு परीक्षை செய்தபின், अष्ट कर्णமாக (மூன்றாம் நபர் கேளாவண்ணம்) उपदेशிப்பது;
- ❖ गुणநலம் இல்லாத असुरप्रकृतிகளுக்கு, தெளிவிக்காமல் மறைப்பது;
- ❖ இப்படி, சீரிய धनத்தை சேமித்து வாழுமாப்போலே, फलன் பெற்றவர்களாக वर्तिப்பது:

ஆக, संप्रदाय प्रवर्तनமே आचार्यனுடைய मुख्य செயல் என்று சொல்லப்பட்டது.

सदाचार्यர்கள் செய்யும் उपदेशம் :

विशेष ज्ञानमில்லாது, रहस्यार्थங்களைத் தெளிவாய் உணரமுடியாதவர்களாய் தாம் உய்வதற்கு अवश्यமான विषयங்களை மட்டும் சுருக்கமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் साधारण अधिकारிகளுக்கு :

“तत्वமாவது - आत्मा என்பவன் देह-इन्द्रियादிகளைவிட வேறுபட்டவன்; नित्यனானவன்; இவை இரண்டையும்விட வேறான - शेषியான परमात्मा ஒருவன் உண்டு. இப்பரமாत्मாவை ஒழிய இவ் आत्माவுக்குத் தானோ/ பிறரோ रक्षकराकமாட்டார்;

हितமாவது - अनादिकாலம் संसरित்துப்போந்த आत्माவுக்கு, இனி ஒரு பிறப்பின்றி रक्षிக்க வேண்டுமென, आचार्यர் उपदेशித்த द्वयத்தாலே, श्रीमन्नारायणனுடைய पादங்களை शरणமாகப் பற்றி, आत्मात्मीय भरसमर्पणं செய்தல்;

उत्तरकृत्यமாவது - आचार्यன் காட்டிக்கொடுக்க நம்மை ஏற்ற ईश्वरன், இனி ஒருபோதும் கைவிடான் என்ற தேற்றத்தோடே, இங்கிருந்த காலம் अपवर्ग पूर्वरङ्गமான निरपराध अनुकूल वृत्ति யோடு நடப்பது,”

என்பவைகளை उपदेशிப்பது.

இப்படிப்பட்ட सदाचार्यர்களைப் பெற்றதுதான் நம் மடப்பள்ளியாச்சான் संप्रदायम् । இதன் வரிசை, கீழே गुरुपरंपरासाराधिकारத்தில் அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

31. शिष्यकृत्याधिकारः

“இருளனைத்தும் மாற்றினவர்க்கு ஒரு கைம்மாறு”

शिष्यன் இருக்கவேண்டிய நிலை :

நிலை	பயன்
தன் அறியாமை இருளைப் போக்கின आचार्यனின் செய்நன்றியை மறவாமலும் आचार्यனுக்கு द्रोहं நினைக்காமலும் இருக்கவேண்டும்.	இதனால், பகவானின்/ லோகத்தாரின் நிந்தனைக்கும்/ தண்டனைக்கும் ஆளாகாமல் தப்பிக்கலாம்.
சக்திக்கேற்ற குருதஷ்மிணை ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்.	कर्तव्यத்திலிருந்து பிறழாமல் தப்பிக்கலாம்.
பகவானிடத்திற்போல் ஆசார்யனிடத்திலும் भक्ति-श्रद्धादிகளுடன் वर्திக்கவேண்டும்.	शास्त्रं என்ற கண்களைப் பெற்றும் குருடனாகாமலும், भगवदनुभवத்துக்கு ஈடான आचार्य अनुभवத்தை, பிறவி ஏழையான இவன், இழக்காமலும் இருக்கலாம்.

शिष्यன் தவிர்க்கவேண்டியவை : आचार्यன் अनुग्रहित धनமாகிற रहस्यार्थங்களை :

- ✘ தன் विपरीत अनुष्ठानங்களினால், பிறர்க்கு பயன்படாதபடி செய்வது;
- ✘ கற்றதே प्रयोजनं என்றிருப்பது;
- ✘ பணத்திற்காக மற்றவர்க்குச் சொல்வது;
- ✘ பொருளாசையினால் அறிவைப் பெருக்குவது/ அதை பிறர்க்குப் பயன்படுத்துவது;
- ✘ அகூயை உடையவனுக்கு உபதேசிப்பது;
- ✘ अध्यात्म रहस्यங்களை गुरूपदेशமில்லாமல் தானே ஏடு பார்த்தோ, சுவரேறிக் கேட்டோ சொல்வது;
- ✘ தான் गुरुவாக நிற்கும்போது தன் शिष्यர்கள் – வணங்குதல், பணிதல், தனியனை ஸேவித்தல், शुश्रूषை செய்தல் ஆகியவை – செய்யாமல் இருக்கையில் उपदेशிப்பது;
- ✘ [स्वाचार्य भजनं செய்யாதிருத்தல் என்பது 32 अपचारங்களில் ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்ட போதிலும்; அதனால் தெளிந்த भगवदनुभवம் என்ற संपत्तும், आत्मாவின் இருப்பு தொடர்வதற்குக் காரணமான शेषत्व अनुसन्धानपूर्वक स्वनिष्ठैயாகிற ஆயுளும் குலையும்ஆபத்து இருந்தும்] தான் उपदेशிக்கும்போது, தன் ஆசார்யனைப் ப்ரகாசிக்காமல் இருப்பது.

32. निगमनाधिकारः

“நிலைகள் தானுள்ளனாய் உகக்கும் தரம்”

இதுவரை சொன்னவைகள்

- ❖ ஶ்ருதி-स्मृति-सूत्र-संप्रदायங்களால் குறிப்பிடப்பட்டதும்;
- ❖ அவற்றைத் தழுவிய யுக்திகளின் துணைகொண்டதும்;
- ❖ आचार्यரிடம் கேட்டபடி சொல்லப்பட்டவையும்;
- ❖ स्वामि देशிகன் உள்ளத்தில் प्रामाणिकமாய்த் தோன்றியபடியும்;
- ❖ अज्ञान-संशय-विपर्ययங்கள் தீர விளக்கப்பட்டவையுமாம்.

இந்த அर्थங்கள் குற்றமற்றவை :

இவைகள் நம் **पूर्वाचार्यர்கள்** சென்ற **வழியைப் பின்பற்றி** சொல்லப்பட்டவையாதலால், தவறு நேர்வதற்கு சம்பாவனையே இல்லை.

இவ் அर्थங்களைக் கேட்டறியவேண்டிய முறை :

இவைகளையெல்லாம், **सत्संप्रदाय**முடைய - **सदाचार्य**னிடம் - சீரியமுறையில் **अणु**கி - **वण**க்கத்துடன் - **कव**னமாகக் கேட்டு - அவைகளை ஒட்டிய **नल्व**ார்த்தைகளையும் ஆய்ந்தெடுத்து - **अभ्यास**த்தினால் தெளிந்துகொள்ளல் வேண்டும்.

सत्संप्रदायத்தைப் பின்பற்றுவோர் பெறும் பேறு :

- ✓ **தனிவழியில்** செல்லும் பயம் **இல்லாமை**;
- ✓ **कर्मप्रवाह**த்துக்கு **अஞ்ச**வேண்டாமை;
- ✓ எல்லாவற்றினும் **உயர்ந்ததும்**, **परमपद**த்தை அடைவிப்பதும், **परमपुरुषार्थ-सन्तोष**த்தைக் கொடுப்பதுமான **मार्ग** அறிந்தவர் ஆதல்;
- ✓ **अचिरादिगति**யிலே சென்றக்கால், “இருந்த நாள் இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம், காணிக்கையிட்டுக் கண்டு **अनुवर्ति**க்கும்” **अनु**பவம் பெறுதல்;
- ✓ அவர்களுக்கும் எட்டவொண்ணாத **எல்லை**களையெல்லாம் **கடத்தல்**;
- ✓ **नित्यसूरि**கள் திரளில் சேர்ந்து, கலங்காப் பெருநகரில் திருவுடன் அமர்ந்த தெய்வநாயகனின் தாளிணைக் கீழ் **सर्वदेश- सर्वकाल- सर्वावस्थोचित-सर्वविध कैङ्कर्य**ங்களைப் பெற்று **வாழ்வது**.

ஆக, “**संप्रदाय कालक्षेप**ங்களால் **காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு**, எம்பெருமானின் **सङ्कल्प**த்தை **எதிர்பார்த்து நின்றதாக**” ஸாதிக்கும் **स्वामि देशிகன்**, அதன் மூலம் அதைப் **பின்பற்றுமாறு நமக்கும்** **उपदेशि**க்கிறார்.

रहस्यत्रयसारोऽयं वेङ्कटेश विपश्चिता । शरण्य दंपति विदां संमतः समगृह्यत ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याण गुणशालिने । श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே ஈரணம்
श्रीरस्तु

श्री:

ஸ்ரீ திருக்குடந்தை தேசிகள் என்று ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீகோபாலதேசிகள்

அருளிச்செய்த

श्री वेदान्त देशिक दिव्य सहस्रनामवळियिल्

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார விஷய கர்மமான நாமாவளி

அதிகாரம்	எண்	நாமாவளி
गुरुपरंपरासारम्	794	ओं द्रमिडोपनिषद् द्रष्टु सूरिवृन्द उपकरविदे नमः
	795	मोक्षैकसाधन अचार्यवत्ता साधन तत्पराय नमः
	796	स्वाचार्यादि शरण्यान्त भक्तिक्रम विशेषविदे नमः
	797	श्रीमद् भगवदाचार्यभाव बाधक बाधकाय नमः
	798	शठारि नाथयोगीन्द्र गुरुशिष्यत्व साधकाय नमः
	799	अपरीक्ष्य रहस्यादिप्रदान बहुदोषविदे नमः
	800	भक्तिप्रकाशित गुरुवंश शिष्य निबन्धनाय नमः
	801	असंभाष्यादि संभाषण निष्कृति गुरुस्मृतये नमः
उपोत्थातम्	802	ओं मोक्षार्थ शास्त्र अनारंभ हेतु धिक्कृति दक्षिणाय नमः
	803	आचार्य निकटप्राप्ति हेतुषट्क निरूपकाय नमः
सारनिष्कर्षम्	804	ओं सारनिष्कर्ष कुशलाय नमः
प्रधानप्रतितन्त्रम्	805	ओं प्रधान प्रतितन्त्र विदे नमः
	806	ईश आधारकता शेषित्व नियन्तृत्व बोधकाय नमः
	807	जीव आधेयत्व शेषत्व नियाम्यत्व निरूपकाय नमः
	808	सङ्कल्पाधीन नित्याख्य वस्तुस्थिति विशेष विदे नमः
	809	शेष शेष्यादि सम्बन्ध फलितार्थ विशेष विदे नमः
अर्थपञ्चकम्	810	ओं अर्थपञ्चक तत्त्वज्ञाय नमः
तत्त्वत्रय चिन्तनम्	811	ओं तत्त्वत्रय विशेष विदे नमः
	812	स्वाधीन त्रिदिध अचित् चित् स्वरूप स्थिति प्रवृत्ति दृशे नमः
	813	प्रमाणगम्य धर्मिस्वरूप रूपक धर्म विदे नमः
	814	जीवलक्षण तत्त्वज्ञाय नमः
	815	वद्वलक्षण लक्षित्रे नमः
	816	बद्ध स्थिति प्रवृत्तिज्ञाय नमः
	817	मक्तलक्षण लक्षित्रे नमः

	818	मुक्तस्थिति प्रवृत्तिज्ञाय नमः
	819	नित्यलक्षण लक्षित्रे नमः
	820	नित्यस्थितिप्रवृत्तिज्ञाय नमः
	821	नित्यादि अन्योन्य भेददृशे नमः
	822	नित्य मुक्तात्म कैङ्कर्य सार्वविध्य निरूपकाय नमः
	823	त्रिगुण स्थिति प्रवृत्तिज्ञाय नमः
	824	ईश लक्षण लक्षित्रे नमः
	825	अवतार रहस्यज्ञाय नमः
	826	परव्यूहादि भेददृशे नमः
	827	श्री जगत्कारणत्वादि साधक अनेक युक्तिमते नमः
<p>பரதேவதா பரமார்த்யம்</p>	828	श्रीमन् नारायण परदेवता निर्णयक्षमाय नमः
	829	सर्वदेव परब्रह्म अभेद खण्डन दक्षिणाय नमः
	830	त्रिमूर्ति साम्य दमनाय नमः
	831	त्रिमूर्ति ऐक्य विनाशकाय नमः
	832	त्रिमूर्ति उत्तीर्ण परमदेवता खण्डन क्षमाय नमः
	833	त्रिमूर्ति अन्तर्गत ब्रह्मरुद्र पारम्य खण्डनाय नमः
	834	ब्रह्मरुद्रादि कार्यत्व कर्मवश्यत्व साधकाय नमः
	835	ब्रह्मरुद्रादि भगवत् पारतन्त्र्य विचारकाय नमः
	836	ब्रह्मादि भगवन्मायायत्त धी ह्यासवृत्ति दृशे नमः
	837	विष्णुदर्शित सर्ग उपसर्गादि विधि शम्भुदृशे नमः
	838	शुभाश्रयत्व रहित ब्रह्मरुद्रादि साधकाय नमः
	839	ब्रह्मरुद्रादि त्रिगुण पारवश्य निरूपकाय नमः
	840	ब्रह्मरुद्रादि भगवदाश्रितत्व विधायकाय नमः
	841	ब्रह्मरुद्रादि भगवद् विभूतित्व निरूपकाय नमः
	842	ब्रह्मरुद्रादि भगवत्प्रकारत्व अभिधायकाय नमः
	843	ब्रह्मरुद्रादि भगवत् शरीरत्व प्रकाशकाय नमः
	844	ब्रह्मरुद्रादि भगवद् दासत्व स्थापन क्षमाय नमः
	845	सात्विक उपपत्तिहेतु मधुसूदन दृष्टि दृशे नमः
	846	रजस् तमोगुणासक्ति हेतु ब्रह्मादि दृष्टि दृशे नमः
	847	ब्रह्मरुद्रादि मोक्षार्थि जनोपास्यत्व बाधकाय नमः
	848	ब्रह्मरुद्रादि उपास्यत्व वचोनिर्वाहकारकाय नमः

	849	ब्रह्मरुद्रादि पारम्य दृक् कर्म अनर्हतादि दृशे नमः
	850	ब्रह्मादि भगवत् साम्यदृक् पाषण्डित्व साधकाय नमः
	851	विष्णु निग्राह्य पातृत्वरहित इतर दैवदृशे नमः
	852	क्षिप्रेतर फलप्राप्ति साधनेतर दैवदृशे नमः
	853	काम्यद्यर्थ आश्रित अनन्त पुरुषार्थद विष्णुधिये नमः
	854	अज्ञ अन्यदेव यजनप्रीत विष्णु प्रकाशकाय नमः
	855	अज्ञ अन्यदेव यजन फलवैकल्य साधकाय नमः
	856	विष्णवात्मक अन्यदेवज्ञ कर्मपौष्कल्य साधकाय नमः
	857	निष्काम विष्णुसेवा अनुषङ्ग अन्यफल सिद्धिदृशे नमः
	858	पराङ्कुशादि श्रीसूक्ति साधित उत्कृष्ट माधवाय नमः
मुमुक्षुत्वम्	859	ओं मुमुक्षाहेतु सारज्ञाय नमः
अधिकारिविभागम्	860	ओं अधिकारि विभागविधे नमः
	861	प्रपत्ति अवान्तरभिदा वेत्रे नमः
उपायविभागम्	862	ओं उपाय विभागविदे नमः
प्रपत्तियोग्या	863	ओं प्रपत्ति अधिक्रिया पञ्चदश निर्णय धूर्वहाय नमः
परिकरविभागम्	864	ओं न्यासविद्या अङ्गपञ्चत्व उपकार व्याकृति क्षमाय नमः
	865	विश्वास उत्कर्ष विहतिकारण व्याहृति क्षमाय नमः
	866	विश्वास गोप्तृवरण शब्दार्थत्व प्रकारविदे नमः
साङ्गप्रपदनम्	867	ओं प्रपत्ति लक्षण अभिज्ञाय नमः
	868	न्यासविद्याङ्गि वेदित्रे नमः
	869	त्रिवर्ग मोक्षजनक न्यासविद्या विशेषविदे नमः
	870	साङ्गप्रपत्ति अनुष्ठान प्रयोगविधि साधकाय नमः
	871	साङ्गप्रपत्ति अनुष्ठान सकृत्व स्थापनक्षमाय नमः
कृतकृत्यम्	872	ओं सहेतु कृतकृत्यत्व अनुसन्धान विशारदाय नमः
स्वनिष्ठाभिज्ञानम्	873	ओं स्वस्वरूप उपाय फल निष्ठात्रय विवेकवते नमः
उत्तरकृत्यम्	874	ओं प्रपत्ति उत्तरकर्तव्य कृत्य निर्णय दक्षिणाय नमः
पुरुषार्थकाष्ण्ड	875	ओं भगवद्दास कैङ्कर्य दास्य द्वैविध्य वेदित्रे नमः
	876	भगवद्दास दास्यप्राप्त अनन्यत्व विरोधत्रे नमः
	877	श्रीमद्भगवत् अन्योन्यदास्य साधन तत्पराय नमः
शास्त्रीय नियमनम्	878	ओं प्रपन्नान्वह संभाव्य शास्त्रीय नियमप्रियाय नमः
	879	भाष्यकारोक्त शास्त्रानुमत कैङ्कर्य सारविदे नमः
	880	उल्लङ्घित आज्ञाकरण अवैष्णवत्व प्रसाधकाय नमः

अपराधपरिहारः	881	ओं प्रपन्न आज्ञातिक्रमादि प्रायश्चित्त विशेषविदे नमः
	882	एनोनिष्कृति उदासीन प्रपन्न लघुदण्ड दृशे नमः
	883	आज्ञातिलङ्घि कठिन प्रपन्न नरकाप्रियाय नमः
	884	प्रपन्न बुद्धिपूर्वनः प्रायश्चित्त विशेषविदे नमः
	885	महापात प्रपन्न प्रसिद्ध निष्कृति वेदित्रे नमः
	886	कठिन अनियतायुः प्रपन्न आयुर्वृद्धि साधकाय नमः
	887	मोक्षार्थ न्यास संहार्य धीपूर्वोत्तर पापत्रे नमः
	888	कृतपातक नाशार्थ शरणागति वेदित्रे नमः
स्थानविशेषः	889	ओं प्रपन्नान्वह वासार्हस्थान व्याख्यान कोविदाय नमः
निर्याणः	890	ओं विकलाङ्ग न्यासविद्या पूर्णहेतुत्व साधकाय नमः
	891	देवान्तर दृढासक्त प्रपन्न नरकोक्तिमते नमः
	892	विद्वदेकान्त उत्क्रमण क्रमदर्शन तोषितय नमः
	893	उपायारम्भ नषास्त्रिष्ट पूर्वोत्तर पापदृशे नमः
	894	इष्टावधूत अन्यफल धी वैमुख्य प्रपन्न विदे नमः
	895	विनष्टास्त्रिष्ट पुण्याघ सुहृद्विद सङ्क्रमोक्ति विदे नमः
	896	विनष्टास्त्रिष्ट पुण्याघ विधूनन पदार्थविदे नमः
	897	बुधपुण्याघ मित्रारि सङ्क्रान्ति व्याज बोधकाय नमः
गतिचिन्तनः	898	ओं अर्चिरादि गतिज्ञात्रे नमः
	899	सूक्ष्मदेह विसर्गविदे नमः
	900	दिव्यदेश प्राप्तिपूर्व क्रमदर्शन दक्षिणाय नमः
	901	मुक्त प्रसन्न सानन्द विभुज्ञान धुरन्धराय नमः
	902	मधुविद्यादि अधीकारि गत्यन्तर विशेषविदे नमः
परिपूर्णब्रह्मानुभवः	903	ओं मुख्यवस्था आनन्द तारतम्यवाद विनाशकाय नमः
	904	जगद्स्रष्ट परब्रह्म तुल्यानन्द विमुक्ति दृशे नमः
	905	परिपूर्ण परब्रह्मानुभव श्रुतिवेदित्रे नमः
	906	सुनिश्चितार्थ परब्रह्मानुभव रीतिकाय नमः
	907	संसार प्रतिकूलार्थ मुख्यवस्था आनुकूल्य दृशे नमः
	908	श्रीपतित्व परब्रह्मतुल्य आनन्द विमुक्ति दृशे नमः
	909	ओं सदाचार्योपदेश एकाधिकारि ज्ञापन क्षमाय नमः
	910	सत्तर्क उपदेशाधिकारि व्याकृति कोविदाय नमः
	911	व्याज अनपेक्ष भगवद्रक्षकत्व उक्तिवारकाय नमः

सिद्धोपायशोधनः	912	श्रीमत् स्वातन्त्र्य कारुण्योपयोग व्यकृति क्षमाय नमः
	913	प्रपत्ति अधिक्रियावत् विशेषणत्व निरोधकाय नमः
	914	मोक्षानुपाय शरणब्रज्यावाद विनाशकाय नमः
	915	प्रतिबन्ध निरासैक उपयुक्त व्याज वेदित्रे नमः
	916	देवस्वातन्त्र्य करुणामूल व्याज निरासत्रे नमः
	917	श्रीमत् संबन्धमूल व्याजनिरास मतान्तकाय नमः
	918	अव्याज भगवत् पात्रभाव मानोपपत्तित्रे नमः
	919	द्वयपूर्व श्रीपद उपलक्षकत्व विनाशकाय नमः
	920	श्रीविशेषण भवोत्थ उपायद्वित्व विभञ्जकाय नमः
	921	निर्व्यूढ शरणब्रज्या विश्वासाभेद पूर्ववाचे नमः
	922	प्रपत्ति प्रार्थनाभेद वाङ्मनर्वाह विचक्षणाय नमः
	923	वाक्यजन्यज्ञान मोक्षोपायत्व मतभञ्जकाय नमः
	924	स्वरक्षणार्थ व्यापार निवृत्ति उद्धृति धूर्वहाय नमः
	925	प्रपत्ति मोक्षोपायत्व बाधक व्रातनाशकाय नमः
साध्योपायशोधनः	926	ओं चरमश्लोक निखिल धर्मत्याग परत्वत्रे नमः
	927	निषिद्ध वर्जन अधर्मभावत्व उक्ति अपनोदनाय नमः
	928	उपासन स्वरूप उपाय स्वरूप विरोदत्रे नमः
	929	वर्णाश्रमादि धर्मस्वरूप रोध विनाशकाय नमः
	930	ऐकान्त च्छेद्यन्यदेव परवर्णादि धर्मत्रे नमः
	931	भक्ति विद्यासिद्धहेतु प्ररोचनकरत्वत्रे नमः
	932	भक्तिविद्या शिष्टलोक अपरिग्रह निवारकाय नमः
	933	भरन्यासादि सकलकाल धर्मत्व भञ्जनाय नमः
	934	न्यासप्रशंसकाय नमः
	935	न्यास भक्त्याधिक्य प्रदर्शकाय नमः
	936	अनुकूलत्व सङ्कल्पादि अवश्यंभाव वेदित्रे नमः
	937	विश्वासाङ्ग महत्वान्तराय भङ्ग विचक्षणाय नमः
	938	प्रपन्न भगवत्प्रेम तारतम्य विधायकाय नमः
	939	गुरुभक्ति लघुन्यास फलैक्योक्ति विचक्षणाय नमः
	940	पूर्वपूर्व अकृतांशार्थ पुनःप्रपदनोक्तिमते नमः
	941	ऐहिकार्थ न्यासकर्तृ हेतुवैकल्य साधकाय नमः
	942	अभियानादि पञ्चावसर कृत्य फलोक्तिमते नमः

प्रभाव व्यवस्फुट	943	ओं विष्णुभक्त चतुर्थादि ब्राह्मण्य विनिवारकाय नमः ॐ
	944	विदुरादि स्वजात्युक्त धर्माङ्घन दृष्टिमते नमः
	945	निर्व्यूढ विदुर ब्रह्ममेध संस्कृति सूक्तिकाय नमः
	946	यद्वीश विदुरान्न आदनोक्ति निर्वाह दक्षिणाय नमः
	947	अतिदेश अनर्हकारि सूनुवृत्त प्रकाशकाय नमः
	948	भगवद् भक्त शूद्रादि धीदानादि कृतिप्रियाय नमः
	949	चैतकायिक शूद्रत्वभेद व्याख्यान दक्षिणाय नमः
	950	नारायणैक निष्ठेति वचनार्थ प्रदर्शकाय नमः
प्रभाव रणक	951	निषिद्ध त्याग धर्माख्या मुख्यार्थत्व विभञ्जकाय नमः
	952	ओं श्रीमत्प्रभाव सन्त्रात्रे नमः
	953	उपाय माहात्म्य रक्षकाय नमः
	954	भगवत् क्षेत्रमाहात्म्य दृशे नमः
मूलमन्त्र	955	वैष्णव महत्त्व विदे नमः
	956	ओं सौङ्कार मूलमन्त्र अष्टाक्षरत्व त्राण दीक्षिताय नमः
	957	द्वय मूलमनु व्याख्या रूपत्व परिशोधकाय नमः
	958	मूलमन्त्र अष्टाक्षर पद तत्त्वार्थ विशेषविदे नमः
द्वयं	959	मूलमन्त्र महावाक्य योजना दशकादराय नमः
	960	ओं द्वय प्रभाव विज्ञात्रे नमः
	961	द्वय शब्द निरुक्तिविदे नमः
	962	द्वय त्रयीमूल तान्त्रमन्त्रत्व स्थापन क्षमाय नमः
	963	लक्ष्मी पुरुषकारत्व मानज्ञाय नमः
	964	श्री पदार्थविदे नमः
	965	द्वयमन्त्र पदव्रात प्रत्येक व्याकृति प्रियाय नमः
	966	श्रीश उपायान्तर स्थानापत्ति सारार्थ शोधकाय नमः
	967	कार्पण्य गोमृवरण सार्थोपायत्व याचनाय नमः
	968	उपाय वरणादि आत्मनिक्षेप अङ्गित्व साधकाय नमः
	969	द्वयोत्तरार्ध गम्यार्थ पुरुषार्थ निरूपकय नमः
	970	द्वयमन्त्र महावाक्य योजनात्रय साधकाय नमः
	971	ओं श्री कृष्ण चरमश्लोक अवतार व्याकृति क्षमाय नमः
	972	चरमश्लोक धर्मोक्ति वेद्य निर्णय कोविदाय नमः
	973	पुरुषोत्तम धी मोक्षहेतुत्व मत भञ्जनाय नमः
	974	अवतार रहस्य ज्ञानादि मोक्षकरत्वन्ने नमः

चरमश्लोकम्	975	चरमश्लोक धर्मत्याग अनुवाद मतप्रियाय नमः
	976	प्रपत्ति धर्मत्याग अङ्गोक्ति विधि भञ्जकाय नमः
	977	क्षेत्रज्ञ उपासनोपाय नित्य अशक्तत्व भञ्जकाय नमः
	978	एकवाक्य विधित्व अनुवादत्व अनुपपत्ति विदे नमः
	979	गुरुपाय लघूपाय गीः प्ररोचकता प्रियाय नमः
	980	भक्ति विद्या मन्दधीक अधिकारित्व मतान्तकाय नमः
	981	उपासना मन्दविश्वास अधिकारित्व साधकाय नमः
	982	उपासना लोकसङ्ग्रहार्थ मत मारकाय नमः
	983	प्रवृत्तिरूप सकल धर्मत्याग मतान्तकाय नमः
	984	प्रपत्ति अनुष्ठानकाल सर्वधर्म विमुक्तिन्ने नमः
	985	प्रदक्षिण प्रणामादि अनुज्ञा कैङ्कर्य हेतुदृशे नमः
	986	अवज्ञाकृत भक्तादि जन्मचिन्तादि दोषदृशे नमः
	987	शास्त्र व्यवस्था सिद्ध्यर्थ भक्तजन्मादि चिन्तकाय नमः
	988	सरकल्क स्वरूप श्रीमत् कैङ्कर्य विभागदृशे नमः
	989	संबन्ध धी मुखानेक मोक्षहेतु मतान्तकाय नमः
	990	चरमश्लोक निखिल धर्मत्याग षडर्थविदे नमः
	991	चरमश्लोक एकशब्द षडर्थोक्ति विचक्षणाय नमः
	992	परतन्त्र स्वभावात्म विध्यनर्हत्व भञ्जकाय नमः
	993	परतन्त्र आत्म कर्तृत्व स्वरूप विशदोक्तिमते नमः
	994	श्रीमत् कर्तृप्रेरक अनुमन्तु कारयितृत्व विदे नमः
	995	क्रियमाणाघ विध्वंसि प्रपत्ति प्रतिपादकाय नमः
आचार्यकृत्यम्	996	ब्रह्मविद्यारम्भ नष्टाश्लिष्ट कर्मस्वरूप विदे नमः
	997	प्रियाप्रिय उपसङ्क्रान्त विद्वत् पुण्याघ वेदित्रे नमः
	998	प्राप्ति अन्तराय विदे नमः
	999	साध्योपाय रोधि विशेष विदे नमः
	1000	प्रतिकूल अनुभूत्यादि हेतु पाप स्वरूपविदे नमः
	1001	गुणाष्टक आविर्भावोक्ति वेद्यार्थ परिशोधकाय नमः
	1002	कैवल्याख्य पुमर्थ स्वरूप नित्यत्व बाधकाय नमः
	1003	माशुचशब्द निर्णुन्न शोक अनेकविधत्व विदे नमः
शिष्यकृत्यम्	1004	ओं अचार्य कृत्यविदे नमः
निगमनम्	1005	ओं शिष्य कृत्य वेदनाय नमः
	1006	ओम् यतीन्द्र माहानसिक सम्प्रदाय सुधाप्रदाय नमः

श्रीमते श्री निगमान्त महा देशिकाय नमः